

Giê-rê-mi

Mục-đích: Để thuyết-phục dân Đức Chúa TRỜI lià bỏ tội-lỗi của mình và trở lại cùng Đức Chúa TRỜI

Trước-giả: Giê-rê-mi

Viết cho: Giu-đa (vương-quốc miền nam) và thủ-phủ của Giu-đa là Giê-ru-sa-lem

Ngày viết: Trong thời mục-vụ của Giê-rê-mi, khoảng 627-586 TC (Trước Christ giáng-sinh).

Bối-cảnh: Giê-rê-mi phục-vụ dưới 5 đời vua cuối cùng của Giu-đa: Giô-si-a, Giô-a-cha, Giê-hô-gia-kim, Giê-hô-gia-kin, và Sê-đê-kia. Quốc-gia đang tuột dốc nhanh-chóng đến mức bị hủy-diệt và sau cùng bị Ba-by-lôn xâm-chiếm vào năm 586 TC (xem 2 Vua 21-25). Tiên-tri Sô-phô-ni tiên-tri trước Giê-rê-mi, tiên-tri Ha-ba-cúc là đồng-thời với Giê-rê-mi.

Câu gốc: “Chính tội-ác của người sẽ sửa-phạt người, Và các sự bội đạo của người sẽ trách-mắng người; Cho nên khá biết và thấy rằng đó là xấu-xa và cay-đắng Để người từ-bỏ GIA-VÊ Chúa TRỜI của người, Và sự kinh-sợ Ta không ở trong người,” GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI vạn-quần tuyên-bố.” (2.19)

Nhân-vật Chính: Các vua Giu-đa (kể ở trên), Ba-rúc, Ê-bết-Mê-lét, vua Nê-bu-cát-nét-sa và dân Rê-ca

Chỗ chính: A-na-tốt, Giê-ru-sa-lem, Ra-ma, Ê-díp-tô

Đặc-điểm: Sách này là một tổng-hợp gồm cả lịch-sử, văn thi, và tiểu-sử. Giê-rê-mi thường dùng các biểu-tượng để truyền-đạt thông-điệp của mình.

Ý chính: Thành-công là gì? Thường người ta nói về thành công là hoàn-tất mục-tiêu mình đặt ra, được giàu-có, uy-tín, có đặc-ân, và quyền-thế. Những người “thành-công” vui-hưởng cuộc sống tốt đẹp—được an-toàn về tình-cảm và tài-chính, có nhiều kẻ chung quanh ngưỡng-mộ, và vui-hưởng các thành-quả của việc làm. Người “thành-công” là các nhà lãnh-đạo, những người có nhiều ảnh-hưởng, những người thiết lập các khuynh-hướng cho người khác đi theo.

Căn-cứ trên các tiêu-chuẩn ấy, Giê-rê-mi đã thất-bại thê thâm. Trong 40 năm, người làm phát-ngôn-viên của Đức Chúa TRỜI cho Giu-đa; nhưng khi Giê-rê-mi nói, chẳng có một người nào nghe. Một cách kiên-trì và thiết-tha người cố-gắng thuyết-phục họ hành-động, nhưng chẳng có một người nào nhúc nhích. Chắc-chắn người cũng không có được một thành-công vật-chất nào cả. Người sống nghèo-khó để phân-bố thông-điệp của mình. Người đã bị bỏ tù (đoạn 37), bị quăng vào trong giếng (đoạn 38), rồi bị bắt đem vào Ê-díp-tô trái với ý-muốn của người (đoạn 43). Người bị hất-hùi bởi các người láng-giềng mình (11.19-11.21), gia-đình mình (12.6), các thầy tế-lễ và tiên-tri giả (20.1-20.2), bằng-hữu (20.10), thính-giả của mình (26.8), và các vì vua (36.23). Suốt đời, người đứng một mình, tuyên-bố các sứ-điệp của Đức Chúa TRỜI về số phận bất-hạnh, công-bố giao-ước mới, và khước cho xir-sô yêu-dầu của mình.

Theo cặp mắt của thế-gian, Giê-rê-mi đã chẳng có một thành-công nào cả. Nhưng theo mắt của Đức Chúa TRỜI, Giê-rê-mi là một trong những người thành-công nhất

trong tất cả lịch-sử của loài người. Thành-công, như được Đức Chúa TRỜI đo-lường, gồm có sự vâng-phục và trung-tín. Không quan-tâm đến sự chống-đối và cái giá mà cá-nhân phải trả, Giê-rê-mi can-đảm và trung-tín công-bố lời của Đức Chúa TRỜI. Người tuân-theo sự kêu-gọi của mình.

Sách Giê-rê-mi bắt đầu bằng sự kêu-gọi người làm một tiên-tri. Rồi 38 đoạn kế tiếp là các lời tiên-tri về Y-sơ-ra-ên (vương quốc phương Bắc) và Giu-đa (vương-quốc miền Nam). Các đoạn 2-20 nói tổng-quát không định ngày tháng, các đoạn 21-39 thì riêng biệt và có ngày tháng định sẵn. Đề-tài căn-bản trong sứ-điệp của Giê-rê-mi giản-dị là: “Hãy ăn-năn hối-cải và trở lại cùng Đức Chúa TRỜI, nếu không Ngài sẽ phạt.” Nhưng, vì người ta bác-bỏ lời cảnh-cáo này, Giê-rê-mi đưa ra lời tiên-đoán cụ thể về sự hủy-diệt Giê-ru-sa-lem. Biễn-cổ này được diễn-tả trong đoạn 39. Các đoạn 40-44 diễn-tả các biễn-cổ theo sau sự sụp-đổ của Giê-ru-sa-lem. Sách kết-luận với các lời tiên-tri về các quốc-gia khác (các đoạn 45-52).

Khi quý vị đọc sách Giê-rê-mi, xin hãy cảm-xúc cùng với ông khi ông lo nghĩ nặng-trừu về thông-điệp mình phải tuyên-bố. Xin hãy cầu-nguyện với ông cho những người không chịu đáp-ứng với lễ thật, và xin chiêm-ngưỡng gương của ông về đức-tin và can-đảm. Đoạn tự phó mình cho sự thành-công theo quan-điểm của Đức Chúa TRỜI.

A. PHÁN-QUYẾT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI TRÊN GIU-ĐA (1.1-45.5)

1. Đức Chúa TRỜI kêu gọi Giê-rê-mi (1.1-1.19)

Sự kêu-gọi và nhiệm-vụ của Giê-rê-mi (1.1-1.10)

1¹Các lời của Giê-rê-mi, con trai của Hinh-kia, một trong các thầy tế-lễ tại A-na-tốt, trong đất Bên-gia-min, ²gửi cho những kẻ mà lời của Đức GIA-VÊ đã đến trong các ngày của Giô-si-a, con trai của A-môn, vua Giu-đa, trong năm thứ mười ba của triều-đại của người. ³Nó cũng đến trong các ngày của Giê-hô-gia-kim, con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, cho đến cuối năm thứ mười một của Sê-đê-kia, con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, cho đến khi Giê-ru-sa-lem bị lưu-đày trong tháng thứ năm.

⁴Bấy giờ lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán:

⁵“Trước khi Ta đã tạo nên người trong tử-cung, Ta đã biết người,

Và trước khi người đã được sinh ra, Ta đã biệt người ra; Ta đã bổ-nhiệm người làm một tiên-tri cho các nước.”

⁶Thế thì tôi thưa: “Chao ôi, hỡi Chúa GIA-VÊ!

Kìa, con chẳng biết nói thế nào,

Bởi vì con là một thiếu-niên.”

⁷Nhưng Đức GIA-VÊ đã phán cùng tôi:

“Chớ nói: ‘Con là một thiếu-niên,’

Bởi vì hề Ta sai người đi đâu, người sẽ đi,

Và mọi điều Ta truyền cho người, người sẽ nói.

⁸“Đừng sợ chúng,

Vì Ta ở cùng người để giải-thoát người,” Đức GIA-VÊ tuyên-bổ.

⁹Đoạn Đức GIA-VÊ đã giang tay Ngài ra và chạm miệng của tôi, và Đức GIA-VÊ phán cùng tôi:

“Này, Ta đã đặt các lời của Ta trong miệng của người.

¹⁰“Hãy xem, Ta đã chỉ-định người ngày này trên các quốc-gia và trên các vương-quốc,

Để nhỏ lên và để phá-đổ,

Để hủy-diệt và để lật-đổ,

Để xây-dựng và để gieo-trồng.”

Cây gậy bằng cây hạnh và cái nồi nước sôi (1.11-1.19)

¹¹Và lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: “Người thấy gì, hỡi Giê-rê-mi?” Và tôi thưa: “Con thấy một cây gậy bằng cây hạnh.” ¹²Đoạn Đức GIA-VÊ phán cùng tôi: “Người đã thấy tốt, vì Ta đang xem chừng lời Ta để thực-hiện nó.”

¹³Và lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi lần thứ hai, phán: “Người thấy gì?” Và tôi thưa: “Con thấy một nồi nước đang sôi hướng ra từ phương bắc.” ¹⁴Đoạn Đức GIA-VÊ phán cùng tôi: “Ra từ phương bắc, tai-họa sẽ đổ ra trên tất cả cu-dân của đất ấy. ¹⁵Vì, này, Ta đang kêu-gọi tất cả những gia-đình của các vương-quốc phương bắc,” Đức GIA-VÊ tuyên-bổ; “và chúng sẽ đến, và mỗi đứa chúng sẽ đặt ngôi của nó tại lối vào của những cổng Giê-ru-sa-lem, và vây chung quanh mọi vách thành của nó, và chống lại tất cả những thành-thị của Giu-đa. ¹⁶Và Ta sẽ tuyên-bổ các phán-xét của Ta trên chúng về hết thảy sự gian-ác của chúng, bởi đó chúng đã từ-bỏ Ta và đã dâng tế-vật cho các thần khác, và đã thờ-lạy các việc làm của chính các bàn tay của chúng. ¹⁷Bây giờ, hãy thắt lưng người, và hãy dậy, hãy nói cùng chúng mọi điều Ta ra truyền cho người.

Đừng khiếp-dám trước mặt chúng, e Ta làm cho người khiếp-dám trước mặt chúng. ¹⁸Này, bây giờ, Ta đã lập người lên ngày hôm nay như một thành kiên cố, như một trụ bằng sắt, và như các vách tường bằng đồng nghịch cùng toàn-thể đất này, cùng các vì vua Giu-đa, cùng các ông hoàng của nó, cùng các thầy tế-lễ của nó, và cùng dân-chúng của đất này. ¹⁹Và chúng sẽ đánh lại người, nhưng chúng sẽ không thắng người, vì Ta ở với người để giải-thoát người,” Đức GIA-VÊ tuyên-bổ.

2. Giê-rê-mi lên-án Giu-đa vì tội-lỗi của nó (2.1-10.25)

Y-sơ-ra-ên xoay bỏ Đức Chúa TRỜI (2.1-2.37)

2¹Bây giờ lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²“Hãy đi và hãy công-bổ vào các lỗ tai của Giê-ru-sa-lem, rằng: ‘GIA-VÊ nói như vậy:

“Ta nhớ về người sự hết lòng của tuổi thanh-xuân của người,

Tình yêu trong thời hứa-hôn,

Việc người đi theo Ta trong vùng hoang-vu,

Băng qua đất không gieo-trồng được.

³“Y-sơ-ra-ên đã là thánh cho GIA-VÊ,

Là trái đầu tiên trong mùa thu-hoạch của Ngài;

Tất cả những kẻ đã nuốt nó đã trở nên có tội;

Tai-họa đã giáng trên chúng,” GIA-VÊ tuyên-bổ.’ ”

⁴Hãy nghe lời của Đức GIA-VÊ, ôi nhà Gia-cốp, và mọi gia-đình thuộc nhà Y-sơ-ra-ên. ⁵Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Tổ-phụ của các người đã tìm thấy điều bất công gì trong Ta

Mà chúng đã đi xa khỏi Ta

Và đã bước theo sự trống không và đã trở nên trống-rỗng?

⁶“Há chúng đã chẳng nói: ‘Đức GIA-VÊ ở đâu Là Đấng đã đem chúng ta lên ra khỏi xứ Ê-díp-tô,

Là Đấng đã dắt chúng ta qua vùng hoang-vu,

Qua xứ có những sa-mạc và có những hầm-hố,

Qua xứ hạn-hán và tối-tăm sâu-thẳm,

Qua xứ mà chẳng có ai đã đi qua,

Và nơi chẳng có ai đã ở?’

⁷“Và Ta đã đem người vào trong một xứ đầy hoa-quả, Để ăn các trái của nó và hưởng các sự tốt-lành của nó. Nhưng các người đã đến và đã làm ô-uế đất của Ta, Và tài-sản riêng của Ta người đã làm thành một điều ghê-tởm.

⁸“Há các thầy tế-lễ đã chẳng nói: ‘Đức GIA-VÊ ở đâu?’

Còn những kẻ nắm luật-pháp đã chẳng biết Ta;

Những kẻ cai-trị cũng đã vi phạm lại Ta,

Còn những kẻ tiên-tri đã tiên-tri bởi Ba-anh

Và đã bước theo các sự chẳng có lợi gì.

⁹“Cho nên Ta sẽ còn đấu tranh với các người,” Đức GIA-VÊ tuyên-bổ,

“Và cùng những con trai của các con trai các người Ta sẽ đấu tranh.

¹⁰“Vì hãy đi qua các vùng đất bờ biển của Kít-tim và hãy nhìn-xem,

Hãy sai đi đến Kê-đa và hãy quan-sát kỹ-càng,

Và hãy xem thử lâu nay đã có như điều này chẳng!

¹¹“Có một dân-tộc nào đã thay đổi các thần,

Khi chúng đã chẳng phải là các thần hay không?

Nhưng dân Ta lại đã đổi vinh-quang của chúng

Để lấy cái không có ích.

¹²“Hãy sùng-sốt, ôi các tầng trời, về điều này,

- Và rùng mình, hãy rất tiêu-diệu,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.
- 13“Vì dân Ta đã làm 2 điều gian-ác:
Chúng đã từ-bỏ Ta,
Nguồn những nước sống,
Đề đào lấy cho chúng những cái hồ,
Những cái hồ nứt,
Không thể chứa nước được.
- 14“Có phải Y-sơ-ra-ên là một kẻ nô-lệ không? Hay có phải nó là một tôi-mọi sinh từ trong nhà?
Tại sao nó đã thành một con môi?
- 15“Các sư-tử con đã gặm rống lại nó,
Chúng đã gặm rống ồn ào.
Và chúng đã làm đất của nó thành nơi bỏ hoang;
Các thành-thị của nó đã bị hủy-diệt, không người ở.
- 16“Những người ở Nốp và Tác-pha-nét
Cũng đã cạo đỉnh đầu của người.
- 17“Chẳng phải người đã làm điều này cho mình,
Bằng cách từ-bỏ GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của người,
Khi Ngài đã dẫn-dắt người trên đường sao?
- 18“Nhưng bây giờ người đang làm gì trên đường đến Ê-díp-tô,
Đặng uống nước sông Si-ho?
Hay người đang làm việc gì trên đường đến A-si-ri,
Đặng uống nước của Sông Cái?
- 19“Chính tội-ác của người sẽ sửa-phạt người,
Và các sự bội đạo của người sẽ trách-mắng người;
Cho nên khá biết và thấy rằng đó là xấu-xa và cay-đắng
Đề người từ-bỏ GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của người,
Và sự kinh-sợ Ta không ở trong người,” Chúa GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố.
- 20“Vì xưa kia Ta đã bẻ ách của người
Bứt bỏ xiềng-xích của người;
Nhưng người đã nói: ‘Tôi sẽ không phục-vụ!’
Vì trên mỗi đồi cao
Và dưới mỗi cây xanh
Người đã nằm xuống làm gái điếm.
- 21“Vậy mà Ta đã trông người một góc nho chọn-lọc,
Một hạt giống hoàn-toàn trung-tín.
Thế thì làm sao người lại đã tự quay đi trước mặt Ta
Thành những chồi non hư hỏng của một góc nho lạ?
- 22“Dầu người rửa người bằng nước tro
Và dùng nhiều xà-phòng,
Vết như tội-lỗi của người ở trước mặt Ta,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.
- 23“Sao người dám nói: ‘Tôi không bị ô-úế,
Tôi đã chẳng đi theo các *tượng* Ba-anh?
Hãy xem cách thức của người trong thung lũng!
Hãy biết điều người đã làm!
Người là một con lạc-đà nhỏ nhanh nhẩu làm rối các đường-đi của nó,
- 24“Là một con lừa hoang, quen vùng hoang-vu,
Hít gió trong sự đam-mê của nó.
Trong *khi* nó rượng đực ai có thể xoay trở nó được?
Mọi kẻ tìm-kiếm nó sẽ không trở nên mệt-nhoc;
Trong thảng của nó họ sẽ tìm được nó.
- 25“Chớ để trần các bàn chân của người
Chớ để cô họng của người khát;
Nhưng người đã nói: ‘Áy là vô vọng!
Không! Vì tôi đã yêu những kẻ lạ,
Và theo sau chúng, tôi sẽ bước đi.’
- 26“Như kẻ trộm xấu-hổ khi bị bắt như thể nào,
- Thì nhà Y-sơ-ra-ên cũng sẽ xấu-hổ thể ấy;
Chúng, các vua của chúng, các ông hoàng của chúng,
Các thầy tế-lễ của chúng, và các kẻ tiên-tri của chúng,
- 27Nói với khúc cây: ‘Ngài là cha tôi,’
Và cùng hòn đá: ‘Ngài đã sinh ra tôi,’
Vì chúng đã xoay lưng lại cùng Ta,
Mà không xoay mặt lại;
Nhưng trong thời phiền-muộn, chúng sẽ nói:
‘Hãy chỗi dậy và cứu chúng tôi.’
- 28“Nhưng những thần các người ở đâu
Mà các người đã làm cho người?
Đề chúng chỗi dậy, nếu chúng có thể cứu các người
Trong thời phiền-muộn của người;
Vì các người có bao nhiêu thành-thị
Thì các người có bấy nhiêu thần, ôi Giu-đa.
- 29“Tại sao các người lại đấu tranh với Ta?
Các người hết thấy đều đã phạm-tội với Ta,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.
- 30“Ta đã đánh những con trai của các người vô-ích;
Chúng nó đã chẳng nhận sửa phạt.
Gươm các người đã nuốt các tiên-tri của các người
Như một con sư-tử phá-hại.
- 31“Hỡi thể-hệ này, chú ý đến lời của GIA-VÊ.
Có phải Ta đã là một vùng hoang-vu đối với Y-sơ-ra-ên,
Hay là một xứ sở tối-tăm dày đặc chằng?
Tại sao dân Ta lại nói: ‘Chúng tôi đi rong chơi;
Chúng tôi sẽ chẳng đến cùng Chúa nữa đâu?’
- 32“Có thể nào một gái đồng-trinh quên đồ trang-sức của cô,
Hay một cô dâu quên áo *cưới* của mình?
Nhưng dân Ta đã quên Ta
Trong vô số ngày.
- 33“Các người dọn đường của các người giỏi làm sao ấy
Đề tìm-kiếm tình-ái!
Bởi vậy cả những người đàn-bà gian-ác
Các người cũng đã dạy cách thức của các người.
- 34“Trên váy của các người cũng được tìm thấy
Máu tươi của kẻ nghèo vô-tội;
Người đã chẳng thấy chúng phá *cửa* mà vào.
Nhưng dầu tất cả những điều này,
- 35Vậy mà người đã nói: ‘Tôi vô-tội;
Chắc-chắn cơn giận Ngài được quay đi khỏi tôi.’
Này, Ta sẽ xét-xử người
Bởi vì người nói: ‘Tôi đã chẳng phạm-tội.’
- 36“Tại sao người đi loanh quanh quá nhiều
Thay-đổi đường-lối của người?
Ê-díp-tô cũng sẽ làm người xấu-hổ
Như A-si-ri đã làm người xấu-hổ.
- 37“Từ chỗ này người cũng sẽ đi ra
Với các bàn tay của người trên đầu của người;
Vì *Đức* GIA-VÊ đã bác-bỏ các kẻ mà người tin-cậy,
Và người sẽ chẳng được thịnh-vượng với chúng.”
- Xứ sở bị ô-nhiễm (3.1-3.5)*
- 3***Đức* Chúa TRỜI phán: “Nếu một người chồng ly-dị vợ của hắn,
Và bà đi khỏi hắn,
Rồi thuộc về một người đàn-ông khác,
Há hắn sẽ còn trở lại với bà sao?
Há đất đó sẽ chẳng hoàn-toàn bị ô-nhiễm sao?
Nhưng người là một gái điếm với nhiều người yêu;
Vậy mà người đến với Ta,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

- 2“Hãy ngược mắt của ngươi lên các gò trọc và nhìn-xem;
 Có chỗ nào mà ngươi đã chẳng bị xâm phạm?
 Bên lề đường ngươi đã ngồi chờ chúng
 Như một người A-rap trong sa-mạc,
 Và ngươi đã làm ô-nhiễm một xứ sở
 Với sự làm điếm của ngươi và với sự gian-ác của ngươi.
- 3“Cho nên các trận mưa rào đã bị ngăn giữ,
 Và lâu nay chẳng có một trận mưa xuân nào.
 Dầu thế, ngươi đã có cái trán của một gái điếm;
 Ngươi đã chẳng biết xấu-hổ.
- 4“Chẳng phải ngươi đã vừa mới kêu đến Ta:
 ‘Hỡi Cha tôi, Cha là người bạn của tuổi trẻ tôi mà?’
- 5“Ngài sẽ giận mãi mãi sao?
 Ngài sẽ phẫn-nộ đến cuối-cùng sao?
 Nay, ngươi đã nói
 Và đã làm các điều xấu-xa,
 Và ngươi đã có đường-lối của ngươi.”

Y-sơ-ra-ên vô-tín (3.6-3.10)

6Đoạn *Đức* GIA-VÊ phán cùng tôi trong các ngày của vua Giô-si-a: “Ngươi đã có thấy điều vô-tín mà Y-sơ-ra-ên đã làm chẳng? Nó đã đi lên mọi đồi cao và đến dưới mọi cây xanh, rồi nó đã làm điếm ở đó. 7Và Ta đã nghĩ: ‘Sau khi nó đã làm xong mọi việc này, nó sẽ trở về cùng Ta’; song nó đã chẳng trở về, và em gái Giu-đa xảo-trá của nó đã thấy điều ấy. 8Và Ta đã thấy rằng vì mọi việc ngoại-tình của Y-sơ-ra-ên vô-tín, Ta đã đuổi nó đi và đã cho nó giấy ly-dị, tuy nhiên em gái xảo-trá của nó là Giu-đa đã chẳng kinh-sợ; nhưng nó cũng đã đi làm gái điếm. 9Và đã xảy ra bởi vì nó khinh-thường việc làm điếm của nó, nó đã làm ô-nhiễm đất này và đã phạm-tội ngoại-tình với các hòn đá và các khúc cây. 10Và, tuy nhiên, dầu có tất cả việc này, em gái xảo-trá của nó là Giu-đa đã chẳng trở về cùng Ta với tất cả tâm-lòng của nó, nhưng chẳng qua là dối-trá,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

Đức Chúa TRỜI mời gọi hối-cải (3.11-3.25)

11Và *Đức* GIA-VÊ đã phán cùng tôi: “Y-sơ-ra-ên vô-tín đã tỏ ra công-chính hơn Giu-đa xảo-trá lừa-lạc. 12“Hãy đi, và công-bố các lời này hướng về phía bắc và nói:

‘Hãy trở về, Y-sơ-ra-ên vô-tín,’ GIA-VÊ tuyên-bố;
 ‘Ta sẽ không nhìn ngươi trong cơn giận.
 Vì Ta khoan-dung,’ GIA-VÊ tuyên-bố;
 ‘Ta sẽ không giận mãi mãi.’

- 13‘Ngươi chỉ thừa-nhận tội-lỗi của ngươi,
 Rằng ngươi đã phạm-tội chống GIA-VÊ Chúa TRỜI
 ngươi
 Và đã rải các on huệ của ngươi cho những kẻ lạ dưới
 mọi cây xanh,
 Và ngươi đã chẳng vâng-phục tiếng Ta,’ *Đức* GIA-VÊ
 tuyên-bố.
- 14‘Hãy trở về, ôi các con trai vô-tín,’ *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố;
 Vì Ta là chủ của ngươi,
 Ta sẽ đem các ngươi một kẻ từ một thành và hai kẻ từ
 một họ,
 Và Ta sẽ đem ngươi đến Si-ôn.’

15“Đoạn Ta sẽ ban cho ngươi các kẻ chặn-bẫy vừa lòng Ta, là những người sẽ cho các ngươi ăn kiến-thức và thông-hiểu. 16Và sẽ là trong các ngày đó khi các ngươi

được sinh-sôi và tăng trưởng trong đất này,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, “chúng sẽ không nói gì nữa: ‘Cái rương giao-ước của *Đức* GIA-VÊ.’ Và nó sẽ chẳng đến trong trí, chúng cũng sẽ chẳng nhớ đến nó, chúng cũng sẽ chẳng tiếc nhớ nó, nó cũng sẽ chẳng được làm lại. 17Vào lúc đó chúng sẽ gọi Giê-ru-sa-lem là ‘Ngôi của *Đức* GIA-VÊ,’ và mọi quốc-gia đều sẽ được tập-hợp đến nó, đến Giê-ru-sa-lem, vì danh *Đức* GIA-VÊ; chúng cũng sẽ chẳng còn bước đi theo sự cứng-cỏi của tâm-lòng xấu-xa của chúng. 18Trong những ngày đó, nhà Giu-đa sẽ bước đi với nhà Y-sơ-ra-ên, và cùng nhau chúng sẽ từ đất phương bắc đến đất mà Ta đã cho tổ-phụ các ngươi làm di-sản.

- 19“Thế thì Ta đã nói:
 ‘Ta sẽ đặt ngươi giữa vòng những con trai của Ta,
 Và cho ngươi một mảnh đất lành,
 Tài-sản riêng đẹp nhất trong các quốc-gia biết bao!’
 Và Ta đã nói: ‘Ngươi sẽ gọi Ta: Cha tôi,
 Và sẽ không bỏ theo Ta.’
- 20“Chắc-chắn như một người đàn-bà phản-bội lia khỏi người yêu của mình,
 Thì các ngươi cũng đã cư-xử với Ta như thế ấy,
 Ôi nhà Y-sơ-ra-ên,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.
- 21Có tiếng trên các gò trọc,
 Tiếng than khóc và khản-nài của những con trai Y-sơ-ra-ên;
 Bởi vì chúng đã làm hư-hỏng đường-lối của chúng,
 Chúng đã quên GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của chúng.
- 22“Hãy trở lại, ôi các đứa con trai vô-tín,
 Ta sẽ chữa lành sự vô-tín của các ngươi.”
 “Xin xem, chúng con đến cùng Chúa;
 Vì Chúa là GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của chúng con.”
- 23“Chắc-chắn, các ngọn đồi đều là một sự lừa-bịp,
 Một sự ồn-ào trên các ngọn núi.
 Chắc-chắn, trong GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI chúng tôi
 Là sự cứu-rỗi của Y-sơ-ra-ên.
- 24“Nhưng điều xấu-hổ đã ăn nuốt hết sức lao-động của tổ-phụ của chúng tôi từ thuở thanh xuân của chúng tôi, các bầy chiên của họ và các bầy bò của họ, các con trai của họ và các con gái của họ. 25Xin cho chúng tôi nằm xuống trong sự xấu-hổ của chúng tôi, và xin để sự si-nhục của chúng tôi bao-phủ chúng tôi; vì chúng tôi đã phạm-tội chống GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của chúng tôi, cả chúng tôi lẫn tổ-phụ của chúng tôi, từ thuở thanh xuân của chúng tôi đến cả ngày nay. Và chúng tôi đã chẳng vâng phục tiếng của GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của chúng tôi.”

Giu-đa bị hãm-dọa xâm-lãng (4.1-4.18)

- 4¹“Nếu ngươi trở lại, ôi Y-sơ-ra-ên,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố,
 “Thì ngươi phải trở lại cùng Ta.
 Nếu ngươi từ bỏ các việc ghê tởm của ngươi khỏi sự hiện-diện của Ta,
 Và sẽ không nao-núng,
 2Và ngươi sẽ thề: ‘Như *Đức* GIA-VÊ sống,’
 Theo lẽ thật, bằng sự công-bình, và trong sự công-chính;
 Thì các nước sẽ ban phước cho chính chúng trong Ngài,
 Và trong Ngài chúng sẽ vinh-hiến.”

3Vì *Đức* GIA-VÊ phán cùng các người của Giu-đa và cùng Giê-ru-sa-lem như vậy:

“Hãy làm vỡ đất hru-canh⁽¹⁾ của các người,
Và chớ gieo ở giữa vòng gai-gốc.
4“Hãy cắt-bì cho mình cho GIA-VÊ
Và cắt bỏ các dương-bì của tâm-lòng người,
Hỡi các người của Giu-đa và cư-dân Giê-ru-sa-lem,
E con giận Ta phát ra như lửa
Và đốt cháy mà không có ai dập tắt nó,
Bởi vì sự xấu-xa của những hành động của các người.”

5Hãy công-bổ trong Giu-đa và loan-báo tại Giê-ru-sa-lem,
và nói:
“Hãy thổi kèn trom-pét trong xứ này;
Hãy kêu lớn tiếng và nói:
‘Hãy nhóm lại, và chúng ta hãy đi
Vào trong các thành-thị kiên-cố.’”

6“Hãy dựng cờ lên hướng về Si-ôn!
Hãy tìm nơi ẩn-náu, chớ đứng yên,
Vì Ta đang đem tai-họa từ phương bắc đến,
Và sự hủy-diệt lớn-lao.

7“Một con sư-tử đã đi lên từ rừng rậm của nó,
Và một kẻ hủy-diệt các quốc-gia đã khởi-hành;
Nó đã đi ra khỏi chỗ của nó
Đặng làm cho xứ của người thành xứ bỏ hoang.
Các thành-thị của người sẽ là đồng đồ nát
Không có cư-dân.

8“Vì điều này, mặc vải gai vào,
Hãy than-vãn và rên-ri;
Vì cơn giận mãnh-liệt của Đức GIA-VÊ
Đã chẳng quay khỏi chúng ta.”

9“Và sẽ xảy ra trong ngày đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bổ,
“rằng tâm của nhà vua và tâm của các ông hoàng sẽ yếu ớt;
các thầy tế-lễ sẽ bị mất tinh-thần, và các tiên-tri sẽ bị
làm kinh-ngạc.”

10Lúc ấy, tôi nói: “Ôi! Hỡi Chúa GIA-VÊ! Chắc-chắn
Chúa đã hoàn-toàn phình dân này và Giê-ru-sa-lem, rằng:
‘Các người sẽ có sự bình-an’; nhưng ngược lại một lưới
ghom chạm cổ họng.”

11Vào lúc đó, sẽ được nói cùng dân này và cùng Giê-ru-
sa-lem: “Một cơn gió thiêu đốt từ các gò trọc trong vùng
hoang-vu theo hướng có con gái của dân-sự Ta—chẳng hề
sàng sảy lúa, và không để làm sạch, 12một cơn gió quá
mạnh cho việc này—sẽ đến do lệnh của Ta; nay Ta cũng
sẽ công-bổ các phán-xét chống chúng.

13“Kìa, nó lên như các đám mây,
Các cỗ xe của nó như gió lốc;
Ngựa của nó đều nhanh lẹ hơn chim ưng,
Khôn cho chúng ta, vì chúng ta đều bị hủy-hoại!”

14Rửa sạch tâm người hết điều ác, ôi Giê-ru-sa-lem,
Đề người có thể được cứu.
Các suy nghĩ gian-ác của người sẽ
Ở trong người cho đến chừng nào?

15Vì có tiếng tuyên-bổ từ Đan,
Công-bổ sự độc-ác từ núi Ép-ra-im.

16“Hãy báo cho các quốc-gia, bây giờ!
Hãy công-bổ cho Giê-ru-sa-lem rằng:
‘Các kẻ vây hãm đến từ một xứ xa,
Cất lên tiếng của chúng chống lại các thành Giu-đa.

17“Như những kẻ canh ruộng, chúng vây hãm chung-

¹đất mới được cày nhưng chưa gieo

quanh nó⁽²⁾,
Bởi vì nó đã nổi loạn chống lại Ta,’
Đức GIA-VÊ tuyên-bổ.

18“Các đường-lối của người và những công-việc người
Đã đem các điều này cho người.
Đây là sự gian-ác của người. Cay-đắng làm sao!
Nó đã chạm tâm người đường nào!”

Khóc-than trên sự tàn-phá của Giu-đa (4.19-4.31)

19Hỡi hồn tôi, hỡi hồn tôi!
Tôi đang đau đớn! Ôi tâm tôi!
Tim tôi đang đập thành thịch trong tôi;
Tôi không thể làm thính,
Bởi vì người đã nghe rồi, hỡi hồn tôi,
Tiếng kèn trom-pét,
Tiếng báo-động chiến-tranh.

20Thâm-họa trên thâm-họa⁽³⁾ được công-bổ,
Vì toàn xứ đều bị tàn-phá;
Thình-linh các lều của tôi bị phá-hủy,
Các màn-trướng của tôi chỉ một thoáng.

21Tôi phải thấy cờ-xí,
Và nghe tiếng kèn trom-pét cho đến khi nào?

22“Vì dân Ta ngu-muội,
Chúng chẳng biết Ta;
Chúng là những đứa con đàn-độn,
Và chúng không có sự hiểu-biết.
Chúng khéo làm điều ác,
Song làm điều thiện chúng không biết.”

23Tôi đã nhìn-xem trái đất, và kìa, nó không hình-thể và
trống-rỗng;
Và các tầng trời, chúng đã chẳng có chút ánh-sáng nào.

24Tôi đã nhìn lên các ngọn núi, và kìa, chúng đều rùng-
động,
Và tất cả các ngọn đồi đều chuyển tới chuyển lui.

25Tôi đã nhìn, và kìa, đã chẳng có một người nào cả,
Và tất cả chim của các tầng trời đều đã bay mất rồi.

26Tôi đã nhìn, và kìa, đất phi-nhiều đã là một vùng hoang-
vu,
Và mọi thành-thị của nó đều đã bị kéo sụp
Trước mặt Đức GIA-VÊ, trước cơn giận mãnh-liệt của
Ngài.

27Vì Đức GIA-VÊ phán như vậy:
“Toàn xứ sẽ là nơi bỏ hoang,
Nhưng Ta sẽ không thực-hiện sự hủy-diệt hoàn-toàn.

28“Vì điều này trái đất sẽ thương-tiếc,
Và các tầng trời ở trên sẽ tối-đen,
Bởi vì Ta đã nói, Ta đã có mục đích,
Và Ta sẽ không đổi ý Ta, Ta cũng sẽ chẳng bỏ nó.”

29Nghe tiếng lính kỵ và lính bắn cung, mọi thành-thị đều
chạy trốn;
Chúng đi vào trong các bụi rậm và leo lên ở giữa các
vàng đá;
Mỗi thành-thị đều bị bỏ phế,
Và không một người nào ở trong chúng.

30Còn người, hỡi kẻ bị ruồng bỏ, người sẽ làm gì?
Dầu người mặc áo màu hồng-điều,
Dầu người trang-điểm cho mình bằng các đồ trang-sức
bằng vàng,
Dầu người tô mắt của người cho rộng ra,

²Giê-ru-sa-lem

³nghĩa là: Thâm họa chồng chất lên nhau

Thì người tự làm đẹp vô-ích;
 Những người yêu của người khinh người;
 Chúng truy tìm sinh-mạng của người.
 31 Vì Ta đã nghe tiếng kêu-la như của một người đàn-bà đang dè,
 Nổi thổng-khổ như của người đang sinh con đầu lòng của mình,
 Tiếng kêu-la của con gái Si-ôn đang thờ hỗn-hên,
 Giang các tay mình ra, nói:
 “Ôi, khổn cho tôi, vì tôi ngất đi trước mặt các kẻ sát nhân.”

Không có sự tôn-kính Đức Chúa TRỜI (5.1-5.13)

5¹“Hãy đi lòng vòng qua các đường-phổ của Giê-ru-sa-lem,
 Và hãy nhìn-xem, và để ý,
 Và hãy tìm-kiếm trong các quảng-trường lộ-thiên,
 Nếu người có thể tìm được một người,
 Nếu có một kẻ thực-hiện công-lý, tìm-kiếm sự trung tín,
 Thì Ta sẽ tha-thứ nó⁽¹⁾.
 2“Và dẫu chúng nói: ‘Thật như Đức GIA-VÊ sống,’
 Chắc-chắn chúng *chi* thể một cách giả-dối.”
 3“Ôi Đức GIA-VÊ, các mắt của Chúa không tìm sự trung tín sao?
 Chúa đã đánh chúng,
 Nhưng chúng đã chẳng yếu đi;
 Chúa đã ăn nuốt chúng,
 Nhưng chúng đã chẳng chịu nhận sửa phạt.
 Chúng đã làm cho mặt của chúng cứng hơn đá;
 Chúng đã không chịu hối-cải.
 4“Rồi tôi thưa: “Chúng chi là những kẻ nghèo-hèn,
 Chúng ngu-xuẩn;
 Vì chúng không biết đường-lối của Đức GIA-VÊ
 Hay mệnh-lệnh của Đức Chúa TRỜI của chúng.
 5“Tôi sẽ đi đến các vĩ-nhân
 Và sẽ nói cùng họ,
 Vì họ biết đường-lối của Đức GIA-VÊ,
 Và mệnh-lệnh của Đức Chúa TRỜI của họ.”
 Nhưng họ cũng đã nhất-t trí bề cái ách
 Và đã làm đứt tung các xiềng-xích.
 6“Bởi vậy, một con sư-tử từ rừng sẽ giết họ,
 Một con chó sói trong sa-mạc sẽ diệt họ,
 Một con beo đang rình các thành-thị của họ.
 Hễ ai đi ra ngoài thành sẽ bị xé thành từng mảnh,
 Bởi vì họ có nhiều vi-phạm,
 Sự bội-giáo của họ rất nhiều.
 7“Tại sao Ta nên tha-thứ người?
 Các con trai của người đã bỏ Ta
 Và đã thề bởi các kẻ không phải là thần.
 Khi Ta đã cho chúng ăn đến no-nê,
 Thì chúng lại đã phạm-tội ngoại-tình
 Và đã đi từng lũ đến động điếm.
 8“Chúng đã là những con ngựa khỏe-mạnh được ăn no,
 Mỗi đứa hí theo vợ của người láng-giềng của nó.
 9“Ta sẽ không phạt những *kẻ* này sao,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
 “Và một quốc-gia như thế
 Há hồn Ta sẽ chẳng được báo trả vì nó sao?
 10“Đi lên xuyên-qua các hàng nho của nó và hủy-diệt đi,
 Nhưng đừng hủy-diệt hoàn-toàn;

Hãy lột hết các nhánh của nó,
 Vì chúng không phải là của Đức GIA-VÊ.
 11“Vì nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa
 Đã cư-xử rất dối trá với Ta,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
 12“Chúng đã nói láo về Đức GIA-VÊ
 Và đã nói: “Chẳng phải Ngài;
 Điều bất-hạnh sẽ chẳng giáng trên chúng ta;
 Và chúng ta sẽ chẳng thấy gươm-đao hay đói kém.
 13“Các đấng tiên-tri đều *như* gió,
 Và lời chẳng ở trong họ
 Nó sẽ được gây ra cho họ như vậy!”

Án phạt được công-bố (5.14-5.31)

14“Bởi vậy, Đức GIA-VÊ, Đức Chúa TRỜI vạn-quân phán như vậy:
 “Bởi vì các người đã nói lời này,
 Đây, Ta đang khiến các lời Ta thành lửa trong miệng của người
 Và dân này thành củi, và nó sẽ đốt cháy chúng hết.
 15“Này, Ta đang đem một dân-tộc chống lại người từ xa,
 ôi nhà Y-sơ-ra-ên,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
 “Nó là một dân-tộc bền vững,
 Nó là một dân-tộc lâu đời,
 Một dân-tộc có ngôn-ngữ người không biết,
 Người cũng không thể hiểu điều chúng nói.
 16“Cái bao-tên của chúng giống như mỡ-mà mỡ ra,
 Tất cả bọn chúng đều là những người mạnh-mẽ.
 17“Rồi chúng sẽ ăn nuốt thu hoạch của người và thức-ăn của người;
 Chúng sẽ ăn nuốt con trai của người và con gái của người;
 Chúng sẽ ăn nuốt các bầy chiên của người và các bầy bò của người;
 Chúng sẽ ăn nuốt những cây nho của người và các cây và của người;
 Chúng sẽ phá-sập bằng gươm các thành-thị kiên-cố của người mà người trông-cậy.
 18“Vậy mà trong các ngày đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
 “Ta sẽ chẳng khiến người thành một sự hủy-diệt hoàn-toàn. 19“Rồi nó sẽ xảy ra khi chúng nói: ‘Sao GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI chúng ta đã gây mọi điều này cho chúng ta?’ thì người sẽ nói với chúng rằng: ‘Như các người đã bỏ Ta và đã phục-vụ những thần ngoại-quốc trong xứ của người thế nào, các người sẽ phục-dịch những người xa-lạ trong một xứ không là của các người thế ấy.’
 20“Hãy tuyên-bố điều này trong nhà Gia-cốp
 Và công-bố nó trong Giu-đa, rằng:
 21“Nghe đây, ôi đám dân ngu-xuẩn và ngu dại,
 Dân có mắt, nhưng không thấy;
 Dân có tai, song không nghe.
 22“Các người chẳng sợ Ta ư?” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
 “Các người không run-rẩy trong sự hiện-diện của Ta ư?
 Vì Ta đã đặt cát làm ranh-giới cho biển-cả,
 Một lệ đời đời, để *biển* không thể vượt qua *cát* được.
 Dẫu sóng tung-tác, nhưng chúng không thể thắng thế;
 Dẫu sóng gầm-rống, song chúng không thể vượt qua nó.
 23“Nhưng dân này có tâm cứng-cỏi và phản-loạn;
 Chúng đã rẽ hướng và đã bỏ đi.
 24“Chúng chẳng nói trong tâm của chúng:
 “Chúng ta nay hãy kính-sợ GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của chúng ta,
 Là Đấng ban mưa theo mùa của nó,

¹Nghĩa là: Giê-ru-sa-lem

- Cả mưa thu lẫn mưa xuân,
Đặng giữ-gìn vì chúng ta
Các tuần-lễ đã được định cho vụ mùa.”
- 25“Tội ác của các người đã đuổi các điều này đi,
Và tội-lỗi của các người đã ngăn trở các người được
điều tốt.
- 26“Vì các kẻ ác được tìm thấy trong dân Ta,
Chúng rình như các người đánh bẫy chim nằm chờ;
Chúng đặt bẫy,
Chúng bắt người ta.
- 27“Như một cái lồng đầy những con chim,
Nhà của chúng cũng đầy sự lừng-gạt như thế;
Bởi vậy chúng đã trở nên lớn và giàu.
- 28“Chúng thì mập, chúng mon-môn,
Chúng cũng trộm làm việc gian-ác;
Chúng chẳng bào chữa cho nguyên-cớ,
Nguyên-cớ của kẻ mờ-côi, hầu cho chúng được thịnh-
vượng;
Và chúng chẳng bảo-vệ quyền-lợi của kẻ nghèo.
- 29“Ta sẽ chẳng phạt những kẻ này ư?” Đức GIA-VÊ
tuyên-bố,
“Một quốc-gia như vậy
Há hồn Ta sẽ chẳng được báo trả vì nó sao?
- 30“Một điều kinh ngạc và khủng-khiếp
Đã xảy ra trong xứ này:
- 31“Những tiên-tri nói tiên-tri giả-dối,
Và các thầy tế-lễ cầm-quyền theo thâm-quyền riêng của
chúng;
Và dân Ta lại thích điều đó nữa!
Nhưng, cuối-cùng các người sẽ làm gì?”

Lời cảnh-cáo cuối cùng cho Giê-ru-sa-lem (6.1-6.21)

- 6**“Ôi các con trai của Bên-gia-min, hãy trốn vì an-toàn,
Khỏi giữa Giê-ru-sa-lem!
Nay, hãy thổi kèn trom-pét tại Thê-cô-a,
Và hãy treo một dấu hiệu lên trên Bết-Hác-kê-rem¹⁾;
Vì thảm-họa nhìn xuống từ phương bắc,
Và một sự hủy-diệt lớn-lao.
- 2“Người dễ thương và nhu-mì, con gái Si-ôn, Ta sẽ tiêu-
diệt.
- 3“Những kẻ chăn và các bầy chiên của chúng sẽ đến cùng
à,
Chúng sẽ dựng các lều của chúng chung-quanh à,
Mỗi đứa trong bọn sẽ cho bầy ăn trong chỗ của nó.
- 4“Hãy chuẩn-bị chiến-tranh chống lại à;
Đứng lên và chúng ta hãy tấn-công vào lúc đứng trưa.
Khốn cho chúng ta, vì ngày trở về chiều;
Vì các bóng của buổi chiều tối trở nên dài hơn!
- 5“Hãy dậy và chúng ta hãy tấn-công vào ban đêm
Và hủy-diệt những cung-điện của à!”
- 6“Vì Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy:
“Hãy đốn những cây của à,
Và đập công sự để vây-hãm Giê-ru-sa-lem.
Đây là thành bị phạt,
Ở bên trong nó chỉ có áp-bức.
- 7“Như một cái giếng giữ nước của nó cho ngọt,
Cũng vậy, à giữ sự gian-ác của à cho mới.
Người ta nghe bạo-lực và hủy-diệt trong nó;

- Bệnh-hoạn và thương tích thường ở trước mặt Ta luôn.
8“Hãy chịu răn-báo, ôi Giê-ru-sa-lem,
E hồn Ta bị cách xa người;
E Ta làm cho người thành một chỗ bỏ hoang,
Một mảnh đất không người ở.”

9Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy:

- “Chúng sẽ góp-nhặt toàn bộ phần sót lại của Y-sơ-ra-ên
như một cây nho;
Hãy trở bàn tay của người như người thu-gom nho
Trên các nhánh nho.”
- 10Ta sẽ nói và cảnh-cáo ai,
Đặng chúng được nghe?
Kìa, các lỗi tai chúng đều bị bịt lại,
Và chúng không thể nghe.
Kìa, lời Đức GIA-VÊ đã thành sự quở-trách cho chúng;
Chúng không ưa gì nó.
- 11Nhưng ta đầy con thịnh-nộ của Đức GIA-VÊ:
Ta mệt mỏi vì giữ nó ở trong lòng.
“Hãy đổ nó ra trên các trẻ con trong đường-phố,
Và trên sự tụ-hợp của những người trai trẻ với nhau,
Vì cả chồng lẫn vợ đều sẽ bị bắt,
Những người lớn tuổi và những người rất già.
- 12“Và nhà-cửa của chúng cũng sẽ bị giao cho người khác,
Những cánh đồng của chúng cùng với vợ của chúng;
Vì Ta sẽ giang tay Ta ra
Chống cư-dân của xứ này,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 13“Vì từ kẻ nhỏ nhất của chúng cả đến kẻ lớn nhất của
chúng,
Mọi người đều ham lợi-lộc,
Và từ kẻ tiên-tri cả đến thầy tế-lễ
Mọi người đều hành-xử một cách giả-dối.
- 14“Và chúng đã chữa sự gây-vỡ của dân Ta một cách hời-
hợt,
Nói rằng: ‘Bình-an, Bình-an,’
Nhưng chẳng có bình-an gì cả.
- 15“Chúng đã xấu-hổ bởi cơ điều ghê-tởm chúng đã làm
chăng?
Thậm-chí chúng đã chẳng xấu-hổ một chút nào cả;
Thậm-chí chúng đã chẳng biết đỏ mặt như thế nào.
Cho nên chúng sẽ ngã ở giữa các kẻ ngã;
Vào lúc Ta phạt chúng,
Chúng sẽ bị thất-vọng,” Đức GIA-VÊ phán.
- 16Đức GIA-VÊ phán như vậy:
- “Đứng bên các đường đi và nhìn và hỏi xin các đường lối
xưa,
Đâu là đường tốt, và bước đi trong nó;
Và các người sẽ tìm được sự nghỉ-ngơi cho hồn mình.
Nhưng chúng đã nói: ‘Chúng tôi sẽ không bước đi trong
nó.’
- 17“Và Ta đã lập các người canh giữ các người, nói:
‘Hãy lắng nghe tiếng kèn trom-pét!’
Nhưng chúng đã nói: ‘Chúng tôi sẽ không lắng nghe.’
- 18“Bởi vậy, nghe đây, ôi các dân-tộc,
Và hãy biết, ôi hội-chúng, điều ở giữa chúng.
- 19“Hãy nghe, ôi trái đất, Ta đang đem thảm-họa đến trên
dân này,
Quả của những kế-hoạch của chúng,
Bởi vì chúng đã chẳng lắng nghe các lời của Ta,
Còn về luật-pháp của Ta, chúng cũng đã bác-bỏ nó.
- 20“Trầm-hương đến cùng Ta từ Sê-ba vì mục-đích gì,

¹Bết-Hác-kê-rem: nhà có vườn nho

Và mía ngọt từ một xứ xa-xôi?
 Những cửa-lễ thiêu của các người không thể chấp nhận
 được,
 Và các tế vật của các người không làm vừa ý Ta.”

- 21 Cho nên Đức GIA-VÊ phán như vậy:
 “Này, Ta đang đặt các điều gây vấp ngã trước mặt dân
 này.
 Và chúng sẽ làm chúng vấp ngã,
 Cha cùng với con;
 Láng-giềng và bạn-bè đều sẽ hư mất.”

Kẻ thù từ phương bắc (6.22-6.30)

- 22 Đức GIA-VÊ phán như vậy:
 “Này, một dân sắp đến từ đất phương bắc,
 Và một quốc-gia lớn sẽ được đẩy lên từ các phần xa-xôi
 của trái đất.
 23 “Chúng nắm lấy cung và giáo;
 Chúng tàn bạo và không nhân từ;
 Tiếng của chúng gầm rống như biển,
 Và chúng cỡi ngựa,
 Dàn trận như một người cho chiến-trận
 Chống lại người, ôi con gái Si-ôn!”
 24 Chúng ta đã nghe phúc-trình về nó;
 Các tay chúng ta lỏng lẻo.
 Nỗi thông-khở đã nắm lấy chúng ta,
 Đau như một người đàn-bà trong cơn sinh-đẻ.
 25 Chớ ra ngoài đồng,
 Và đừng đi ngoài đường,
 Vì kẻ thù có gươm,
 Sự kinh-hãi ở khắp mọi phía.
 26 Ôi con gái của dân ta, hãy mặc vải gai
 Và lăn trong tro-bụi;
 Hãy khóc tang như cho đứa con trai một,
 Một sự than-khóc đắng-cay nhất.
 Vì thành-linh kẻ hủy-diệt
 Sẽ đổ ập trên chúng ta.
 27 “Ta đã lập người làm một kẻ sát-hạch và một kẻ xét-
 nghiệm giữa dân Ta,
 Để người có thể biết và xét-nghiệm đường-lối của
 chúng.”
 28 Hết thảy chúng đều phân loạn một cách ngoan-cổ,
 Đi đây đó như một kẻ mách lẻo.
 Chúng là đồng và sắt;
 Chúng, hết thảy chúng, đều đòi-bại.
 29 Các ông bề tôi một cách mãnh-liệt,
 Chì bị thiêu-rụi bởi lửa;
 Việc luyện kim cứ tiếp tục một cách vô-ích,
 Nhưng các kẻ gian-ác vẫn không bị lọc khỏi.
 30 Người ta gọi chúng là bạc bị bỏ,
 Bởi vì Đức GIA-VÊ đã bác-bỏ chúng.

Thông-điệp nơi cổng đền-thờ (7.1-7.34)

7 1 LỜI này đã đến cùng Giê-rê-mi từ Đức GIA-VÊ, rằng:
 2 “Hãy đứng nơi cổng đền của Đức GIA-VÊ, và công-
 bố lời này ở đó, và nói: ‘Hãy nghe lời của GIA-VÊ, tất cả
 những kẻ thuộc Giu-đa, những kẻ vào bởi các cổng này để
 thờ-phượng GIA-VÊ!’ ” 3 Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức
 Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: “Hãy tu sửa
 đường-lối của các người và việc làm của các người, và Ta
 sẽ để các người ở tại chỗ này. 4 Chớ tin ở những lời lừa-
 dối, rằng: ‘Đây là đền-thờ Đức GIA-VÊ, đền-thờ Đức

GIA-VÊ, đền-thờ Đức GIA-VÊ.’ 5 Vì nếu các người thật-
 sự tu sửa đường-lối của các người và việc làm của các
 người, nếu các người thật-sự thực-hành công-lý giữa một
 người và kẻ láng-giềng của nó, 6 nếu các người không áp-
 bức người ngoại-kiêu, kẻ mồ-côi, hay kẻ góa-bụa, và
 không làm đổ máu vô-tội tại chỗ này, cũng chẳng bước đi
 theo các thần khác đưa đến sự suy-đòi của chính các
 người, 7 thì Ta sẽ để các người ở tại chỗ này, trong xứ mà
 Ta đã ban cho tổ-phụ của các người đời đời vô-cùng.

8 “Này, các người đang tin ở những lời lừa-dối vô ích.
 9 Các người sẽ ăn-cướp, sát-nhân, phạm-tội ngoại-tình, và
 thê dối, và dâng tế vật cho Ba-anh, và bước đi theo các
 thần khác mà các người đã chẳng từng biết, 10 rồi lại đến
 và đứng trước mặt Ta trong nhà này, nhà được gọi bằng
 danh Ta, và nói: ‘Chúng tôi được giải-phóng!’—để các
 người được làm mọi điều ghê-tởm này ư? 11 Có phải nhà
 này, nhà được gọi bằng danh Ta, đã thành sào-huyệt của
 trộm-cướp trong cái nhìn của các người chẳng? Này, Ta,
 chính Ta, đã thấy,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
 12 “Nhưng hãy đi bây giờ đến chỗ của Ta đã ở tại Si-lô,
 nơi Ta đã khiến danh Ta ngự đầu tiên, và xem điều Ta đã
 gây ra cho nó bởi cơ tội-ác của dân Y-sơ-ra-ên của Ta.
 13 Và bây giờ, bởi vì các người đã làm tất cả những việc
 ấy,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “và Ta đã nói cùng các
 người, dậy sớm mà nói, nhưng các người đã chẳng nghe,
 và Ta đã gọi các người nhưng các người đã chẳng trả lời,
 14 cho nên, Ta sẽ làm cho cái nhà được gọi bằng danh Ta,
 mà các người tin-cậy, và làm cho chỗ này, mà Ta đã ban
 cho các người và tổ-phụ của các người, cũng như Ta đã
 gây ra cho Si-lô. 15 Và Ta sẽ đuổi các người đi khỏi cái
 nhìn của Ta, cũng như Ta đã đuổi tất cả anh em của các
 người đi, tất cả con đẻ của Êp-ra-im.

16 “Về phần người, chớ cầu-nguyện cho dân này, và đừng
 cất lên tiếng khóc hoặc lời cầu-nguyện cho chúng, cũng
 đừng cầu-thay cùng Ta; vì Ta chẳng nghe người đâu.
 17 Người há chẳng thấy điều chúng đang làm trong các
 thành của Giu-đa và trong các đường-phố của Giê-ru-sa-
 lem hay sao? 18 Con cái lượm củi, những người cha nhen
 lửa, và các người đàn-bà nhồi bột dặng làm các bánh ngọt
 cho nữ-vương trong trời, và chúng đổ rượu tẻ ra cho các
 thần khác để trêu-tức Ta. 19 Chúng có chọc-tức Ta chẳng?”
 Đức GIA-VÊ tuyên-bố. “Chẳng phải chúng tự chọc-tức
 chúng để chuốc lấy sự hồ-thẹn cho chúng chẳng?” 20 Bởi
 vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, cơn giận của Ta
 và cơn thịnh-nộ của Ta sẽ được đổ ra trên chỗ này, trên
 người và trên thú, và trên cây ngoài đồng và trên hoa-quả
 của đất; và nó sẽ bị đốt cháy và không tắt.” 21 Đức GIA-
 VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như
 vậy: “Hãy thêm những cửa-lễ thiêu của các người vào tế
 vật của các người, và hãy ăn thịt đi! 22 Vì Ta đã chẳng nói
 cùng tổ-phụ của các người, hay ra lệnh cho họ trong ngày
 mà Ta đã đem họ đi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, về những cửa-lễ
 thiêu và những tế vật. 23 Nhưng đây là điều mà Ta đã
 truyền cho họ, rằng: ‘Hãy tuân theo tiếng của Ta, và Ta sẽ
 là Đức Chúa TRỜI của các người và các người sẽ là dân
 của Ta; và các người sẽ bước đi theo trọn đường-lối mà Ta
 truyền cho các người, để các người được tốt.’ 24 Nhưng
 chúng đã chẳng tuân theo, cũng chẳng ghé tai của chúng
 vào, mà đã cứ bước đi theo ý-kiến riêng của chúng và theo
 sự ương-ngạnh của tâm-lòng xấu-xa của chúng, và đi thật-

lùi mà chẳng đi tới trước. ²⁵Từ ngày tô-phụ của các người đã đi ra khỏi xứ Ê-díp-tô cho đến ngày này, Ta đã sai đến các người tất cả các tiên-tri tôi-tớ Ta, mỗi ngày dậy sớm và sai chúng đến. ²⁶Nhưng chúng đã chẳng lắng nghe Ta, cũng chẳng ghé tai của chúng vào, nhưng đã làm cớ của chúng cứng; chúng đã làm nhiều xấu-xa hơn tô-phụ của chúng.

²⁷“Và người sẽ nói tất cả những lời này cho chúng biết, nhưng chúng sẽ không nghe người; và người sẽ kêu-gọi chúng, song chúng sẽ không trả lời người. ²⁸Và người sẽ nói cùng chúng: ‘Đây là dân-tộc đã chẳng tuân theo tiếng của GIA-VÊ Chúa TRỜI của mình, hay chẳng nhận sự sửa phạt: lẽ thật đã hư mất và đã dứt khỏi miệng của chúng.

²⁹Hãy cắt tóc của người và hãy ném nó cho xa đi,
Và hãy cắt tiếng than-vãn trên các gò trọc;
Vì GIA-VÊ đã bác-bỏ và đã bỏ-roi
Thế-hệ mà Ngài giận.’

³⁰“Vì những con trai Giu-đa đã làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Ta,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “chúng đã đặt các vật đáng ghét trong cái đền được xưng bằng danh Ta, đặng làm ô-uế nó. ³¹Và chúng đã xây các nơi cao của Tô-phết, ở trong thung-lũng của con trai của Hi-nôm, đặng thiêu các con trai của chúng và các con gái của chúng trong lửa, điều mà Ta đã chẳng cho làm, và nó đã chẳng đến trong trí Ta⁽¹⁾. ³²Cho nên, này, các ngày đang đến,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “khi nó sẽ không còn được gọi là Tô-phết, hay thung-lũng của con trai của Hi-nôm, mà là thung-lũng Tàn-sát; vì người ta sẽ chôn kẻ chết tại Tô-phết bởi vì chẳng có một chỗ nào khác. ³³Và xác chết của dân này sẽ làm đồ-ăn cho chim chóc trong bầu trời, cũng cho các thú vật của trái đất; và chẳng có ai sẽ làm chúng sợ chạy đi mất. ³⁴Lúc ấy Ta sẽ khiến các thành của Giu-đa và trong các đường-phố của Giê-ru-sa-lem tắt tiếng vui-vẻ và tiếng reo-mừng, tiếng của chàng rể và tiếng của cô dâu; vì xứ này sẽ thành một cảnh đồ-nát.

Tội-lỗi và sự phân-bội của Giu-đa (8.1-8.22)

8¹“Vào lúc đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “người ta sẽ bói xương của các vua Giu-đa và xương của những ông hoàng của nó, xương của các thầy tế-lễ, xương của các đảng tiên-tri, và xương của cư-dân Giê-ru-sa-lem ra khỏi mộ-mả của họ. ²Và họ sẽ trải chúng ra dưới mặt trời, mặt trăng, và tất cả cơ-binh trong trời, mà họ đã yêu-mến, mà họ đã phục-vụ, mà họ đã đi theo, mà họ đã tìm-câu, mà họ đã thờ-lạy. Chúng sẽ chẳng được lượm lại, cũng chẳng được chôn; chúng sẽ như phân trên mặt đất. ³Và tất cả phần sót lại của gia-đình gian-ác này, còn lại trong tất cả các nơi ở đó Ta đã đuổi chúng nó đến sẽ chọn cái chết thay vì sự sống,” Đức GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố.

⁴“Và người sẽ nói cùng chúng: ‘GIA-VÊ phán như vậy:

“Có phải người ta ngã và không đứng dậy nữa hay sao?
“Có phải một người quay đi và chẳng ăn năn hay sao?”

⁵“Thế thì tại sao dân này, Giê-ru-sa-lem,
Đã quay đi trong sự bỏ đạo liên-miên vậy?
Chúng bám vào sự lừa-dối,
Chúng chẳng chịu trở lại.

⁶“Ta đã lắng nghe và đã nghe,

Chúng đã nói điều không đúng;
Chẳng có ai đã hối-cải sự gian-ác của hán,
Nói rằng: ‘Ta đã làm gì?’
Mọi người đều chăm vào đường đi của mình,
Như con ngựa xông vào trận-chiến.

⁷“Ngay cả con cò trong bầu trời
Cũng biết các mùa của nó;
Và chim cu, chim én, và chim hét⁽²⁾
Còn biết giữ ngày giờ chúng đi trú;
Nhưng dân Ta lại không biết
Mạng-lệnh của GIA-VÊ.

⁸“Sao các người nói có thể nói rằng: ‘Chúng ta khôn,
Và luật-pháp của Đức GIA-VÊ ở với chúng ta’ ?
Nhưng này, ngọn bút nói dối của những thầy thông giáo
Đã làm nó thành một lời nói dối.

⁹“Những kẻ khôn-ngoaan bị làm xấu-hổ,
Chúng bị khiếp-đảm và bị bắt;
Này, chúng đã bác-bỏ lời của Đức GIA-VÊ,
Và loại khôn-ngoaan gì chúng nó có vậy?”

¹⁰“Cho nên Ta sẽ giao vợ của chúng cho những kẻ khác,
Những cánh đồng của chúng cho những chủ mới;
Bởi vì từ kẻ nhỏ nhất đến cả kẻ lớn nhất
Mọi người đều ham lợi,
Từ kẻ tiên-tri đến cả thầy tế-lễ
Mọi người đều có thói quen lừa-gạt.

¹¹“Và chúng chữa sự gãy-vỡ của dân Ta một cách hời-hợt,
Nói rằng: ‘Bình-an, Bình-an,’
Nhưng chẳng có bình-an gì cả.

¹²“Chúng đã xấu-hổ vì điều ghê-tởm chúng đã làm chẳng?
Chắc-chắn chúng đã chẳng ngay cả xấu-hổ,
Và thậm-chí chúng đã chẳng biết đỏ mặt là như thế nào.
Cho nên chúng sẽ ngã ở giữa những kẻ ngã;
Vào lúc có sự trừng-phạt chúng, chúng sẽ bị hạ xuống,”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

¹³“Chắc-chắn Ta sẽ giạt chúng đi mất,” Đức GIA-VÊ
tuyên-bố,
“Sẽ chẳng có những trái nho trên cây nho,
Và những trái và trên cây vả,
Và lá sẽ héo;
Và điều Ta đã ban sẽ mất đi hết.” ’ ’

¹⁴Tại sao chúng ta cứ ngồi yên?
Các người hãy tự nhóm lại, và chúng ta hãy đi vào trong
các thành kiên-cố,
Và chúng ta hãy bỏ mạng tại đó,
Bởi vì GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của chúng ta đã bắt
chúng ta phải chết
Và đã cho chúng ta nước độc để uống,
Vì chúng ta đã phạm-tội chống lại Đức GIA-VÊ.

¹⁵Chúng ta đã chờ-đợi bình-an, nhưng chẳng có gì tốt;
Chờ lúc chữa lành, song kia, kinh khủng!

¹⁶Từ Đan, người ta nghe tiếng khịt mũi của những con
ngựa của người;

Khi những con ngựa chiến của người hí
Thì khắp đất đều rung-động;
Vì chúng đến và nuốt mảnh đất ấy và sự đầy-đu của nó⁽³⁾,
Thành-thị và cư-dân của nó.

¹⁷“Vì này, Ta đang sai rắn đến chống lại các người,
Các con rắn hồ-mang mà chẳng bị bùa mê nào,
Và chúng sẽ cắn các người,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

¹nghĩa là: không hề nghĩ đến

²Một loại chim hút, nhất là loại có lưng nâu nhạt và ức lốm đốm.

³hay: ...và mọi vật trong nó

- 18 Nỗi buồn-phiền của ta quá mức chữa lành,
Tâm ta là đi ở bên trong ta!
- 19 Kia, hãy lắng nghe! Tiếng khóc của con gái dân ta từ một xứ xa-xôi:
“Đức GIA-VÊ không ở trong Si-ôn sao? Vua của nó không ở bên trong nó sao?”
“Tại sao chúng đã chọc Ta giận bằng các tượng chạm của chúng, bằng các thần-tượng nước ngoài?”
- 20 “Mùa gặt đã qua, mùa hạ đã hết,
Và chúng ta chẳng được cứu.”
- 21 Vì sự tan-vỡ của con gái dân ta, ta cũng tan-vỡ;
Ta than-khóc, sự thất-kinh đã nắm giữ lấy ta.
- 22 Há chẳng có nhựa thơm tại Ga-la-át sao?
Há chẳng có một thầy thuốc nào ở đó sao?
Thế thì tại sao sức khoẻ của con gái dân ta đã chẳng được hồi-phục?

Lời than-van về Si-ôn (9.1-9.26)

- 9 **Ôi!** Ước gì đầu của ta là các dòng nước,
Và mắt của ta là một suối nước mát,
Để ta được khóc cả ngày lẫn đêm
Cho những kẻ bị giết của con gái dân ta!
- 2 **Ôi!** Ước gì ta đã có trong sa-mạc
Một chỗ trọ cho các khách lữ-hành;
Để ta được lìa khỏi dân ta,
Và đi khỏi họ!
Vì tất cả bọn họ đều là những kẻ ngoại-tình,
Một đám những kẻ xảo-trá.
- 3 “Chúng uốn-cong lưỡi của chúng như cung của chúng;
Dối trá và không phải lẽ-thật thẳng thắn trong xứ này;
Vì chúng tiếp-tục từ điều ác này đến điều ác nọ,
Và chúng chẳng biết Ta,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 4 “Mỗi người hãy đề-phòng kẻ láng-giềng của mình;
Và chớ tin ở một người anh em nào cả;
Vì mỗi người anh em đều dối-xử một cách mảnh lới,
Và mỗi người láng-giềng đi quanh-quần làm kẻ nói xấu.
- 5 “Và mọi người đều lừa-gạt người láng-giềng mình,
Và chẳng nói lẽ thật,
Chúng đã dạy cái lưỡi của chúng nói các lời dối-trá;
Chúng làm ác cho tới mệt.
- 6 “Người ở giữa sự dối-trá;
Trong dối-trá chúng nó chẳng chịu biết Ta,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 7 Cho nên Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy:
“Này, Ta sẽ tinh-luyện chúng và xét-nghiệm chúng;
Vì Ta có thể làm gì khác, cho con gái của dân Ta?”
- 8 “Lưỡi của chúng là mũi tên giết người;
Nó nói lời lừa-dối;
Vợ cái miệng một người chúc bình-an cho người láng-giềng của hắn;
Nhưng bên trong hắn đặt mai-phục cho kẻ kia.
- 9 “Có phải Ta sẽ chẳng nên phạt chúng vì các điều này?
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
“Một nước như thế này
Có phải hồn Ta sẽ chẳng nên báo trả sao?”
- 10 “Vì các núi Ta sẽ than-khóc và rên-ri,
Và vì các đồng cỏ của vùng hoang-vu, một bài ca truy-diệu,
Bởi vì chúng bị bỏ phế, đến nỗi chẳng có người nào đi ngang qua,

- Và tiếng rống của bầy bò chẳng được nghe đến;
Cả chim trên trời lẫn thú đều đã trốn; chúng đi mất.
- 11 “Và Ta sẽ khiến Giê-ru-sa-lem thành một đồng đồ-nát,
Một nơi vắng lai của chó rừng;
Và Ta sẽ khiến các thành-thị của Giu-đa thành nơi tan-hoang, không người ở.”

- 12 Ai là người khôn-ngoaan hiểu được sự này? Và ai là người mà miệng của Đức GIA-VÊ đã phán cùng, để hắn có thể công-bộ nó? Tại sao xứ này bị đồ-nát, bị bỏ phế như sa-mạc, đến nỗi không một người nào đi ngang qua?
- 13 Và Đức GIA-VÊ đã phán: “Bởi vì chúng đã bỏ rơi luật-pháp của Ta mà Ta đã đặt trước mặt chúng, và đã chẳng tuân theo tiếng Ta, cũng chẳng bước đi theo nó, 14 nhưng đã bước đi theo sự cứng-cỏi của tâm chúng và theo các tượng Ba-anh, như tổ-phụ chúng đã dạy-dỗ chúng,” 15 vì lẽ đó Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: “này, Ta sẽ cho chúng, dân này, ăn cây ngải tây và cho chúng nước độc để uống. 16 Và Ta sẽ phân-tán chúng ở giữa vòng các dân-tộc mà cả chúng lẫn tổ-phụ của chúng cũng đã chẳng biết; Ta sẽ sai gươm đuổi theo chúng, cho đến khi Ta đã hủy-diệt chúng.”

- 17 Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy:
“Hãy xem-xét và mời những người đàn-bà khóc *murôn*,
hầu cho họ có thể đến;
Và hãy mời những người đàn-bà than-vãn *murôn*,
hầu cho họ có thể đến!
- 18 “Và họ hãy mau lên, và hãy than-khóc vì chúng ta,
Hầu cho mắt của chúng ta có thể rơi lệ,
Và các mí mắt của chúng ta tuôn ra nước.
- 19 “*Vì người ta* nghe tiếng than-khóc từ Si-ôn:
‘Chúng ta bị sụp đổ làm thế nào!
Chúng ta bị làm xấu-hổ quá,
Vì chúng ta đã bỏ xứ-sở,
Bởi vì chúng đã phá đổ các chỗ ở của chúng ta.’”
- 20 Bây giờ, hãy nghe lời của Đức GIA-VÊ, hỏi các người những người đàn-bà *kia*,
Và tai các người hãy nhận lời của miệng Ngài;
Hãy dạy các con gái các người việc than-khóc,
Và mọi người hãy dạy người láng-giềng mình một bài truy-diệu.
- 21 Vì sự chết đã đi lên xuyên qua những cửa-sổ của chúng ta;
Nó đã vào các cung-diện của chúng ta
Để giết trẻ con ngoài đường,
Những người trai trẻ trong các quảng-trường thành-thị.
- 22 Hãy báo: “Đức GIA-VÊ tuyên-bố như vậy:
‘Thầy người sẽ ngã xuống như phân trên cánh đồng trống,
Và như bó lúa ở phía sau con gặt,
Nhưng sẽ không có ai gom *chúng lại*.’”
- 23 Đức GIA-VÊ phán như vậy: “Người khôn chớ khoe sự khôn của mình; người mạnh chớ khoe sức mạnh của mình; người giàu chớ khoe sự giàu-có của mình; 24 nhưng kẻ khoe hãy khoe điều này, rằng người ấy biết và hiểu Ta, rằng Ta là GIA-VÊ Đấng thi hành sự ân cần thương yêu, công-lý, và công-chính trên đất; vì Ta ưa-thích các sự ấy,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 25 “Này, các ngày ấy sắp đến,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
“Ta sẽ phạt tất cả những kẻ chịu cắt-bì nhưng mà *tâm* chưa chịu cắt-bì—26 Ê-díp-tô, Giu-đa, Ê-dôm, các con trai Am-môn, và Mô-áp, và tất cả những kẻ sống trong sa-mạc

là những kẻ kẹp tóc trên thái-dương của chúng; vì tất cả các dân-tộc không được cắt-bì, và tất cả nhà Y-sơ-ra-ên không chịu cắt-bì trong tâm.”

Sự chiêm-biểu các thần-tượng (10.1-10.25)

10¹Hãy nghe lời mà Đức GIA-VÊ phán cùng người, ôi nhà Y-sơ-ra-ên. ²Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Chớ học đường-lối của các dân-tộc,
Và đừng khùng khiếp vì các dấu-hiệu của các từng trời
Mặc dầu các dân-tộc khùng khiếp vì chúng;

³Vì tập-quần của những dân-tộc ấy đều là ảo-tượng;
Bởi vì nó là gỗ đốn từ rừng,
Sản phẩm từ những bàn tay của một thợ thủ-công với
một dụng-cụ chặt-đẽo.

⁴“Chúng trang-trí nó bằng bạc và bằng vàng;
Chúng đóng nó chặt bằng đinh và bằng búa
Hầu cho nó sẽ chẳng lung-lay.

⁵“Chúng như con bù-nhìn trong cánh đồng dưa leo,
Và chúng không thể nói;
Chúng phải được khiêng đi,
Bởi vì chúng không đi được!
Đừng sợ chúng,
Vì chúng không thể làm một điều gì hại,
Chúng cũng chẳng có thể làm một điều lành nào.”

⁶Chẳng có một ai giống như Chúa, ôi Đức GIA-VÊ
Chúa là vĩ-đại, và vĩ-đại thay danh Chúa trong quyền
năng.

⁷Ai mà chẳng sợ Chúa, ôi Vua các quốc-gia?
Quả thật Chúa đáng được vậy!
Vì ở trong mọi người khôn-ngoa của các quốc-gia,
Và trong tất cả các vương-quốc của họ,
Chẳng có một ai giống như Chúa.

⁸Nhưng cả bọn chúng đều ngu-ngốc và dại-dột
Trong kỹ-luật ảo-tượng của chúng — thần-tượng của
chúng là gỗ!

⁹Bạc giắt móng được đem đến từ Ta-rê-si,
Và vàng từ U-pha,
Công-việc của thợ thủ-công và của những bàn tay của
thợ vàng;
Màu tím và màu tía là quần-áo của chúng;
Toàn bộ chúng đều là công-việc của những người thợ
khéo.

¹⁰Nhưng Đức GIA-VÊ là Đức Chúa Trời thật;
Ngài là Đức Chúa TRỜI sống và là vì Vua đời đời.
Khi Ngài thịnh-nộ trái đất rúng-động,
Và các nước không thể chịu nổi sự phẫn-nộ của Ngài.

¹¹Các người sẽ nói với chúng như vậy: “Các thần đã
chẳng làm nên các từng trời và trái đất sẽ diệt-vong khỏi
trái đất và khỏi dưới các từng trời.”

¹²Chính Ngài là Đấng đã dựng nên trái đất bởi quyền-
năng của Ngài,
Là Đấng đã thiết-lập thế giới bởi sự khôn-ngoa của
Ngài;
Và bởi sự am-hiểu của Ngài, Ngài đã giảng các từng trời
ra.

¹³Khi Ngài phát ra tiếng của Ngài, thì có sự náo-động của
những nước trong các từng trời,
Và Ngài khiến các đám mây bay lên từ đầu-cùng của
trái đất;
Ngài làm chớp cho mưa,

Và đem gió từ các nhà kho của Ngài ra.

¹⁴Mọi người đều ngu-xuẩn, không có sự hiểu-biết;
Mọi thợ vàng đều bị xấu-hổ bởi các hình-tượng của hần;
Vì các tượng đúc của nó đều dối-trá,
Và chẳng có một hơi thở nào trong chúng.

¹⁵Chúng không có giá-trị, là một trò hề;
Vào lúc chúng bị phạt, chúng sẽ bị tiêu-diệt.

¹⁶Phần chia của Gia-cốp thì chẳng giống như những sự
ấy;
Vì Ngài là Đấng Tạo-hóa của tất cả,
Và Y-sơ-ra-ên là bộ lạc thuộc tài-sản riêng của Ngài;
Đức GIA-VÊ vạn-quân là danh của Ngài.

¹⁷Hãy nhặt bó của người lên khỏi mặt đất,
Hỡi các người, những kẻ sống dưới sự bao vây!

¹⁸Vì Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Này, Ta đang quăng cư-dân của đất này ra
Vào lúc này,
Và sẽ khiến cho chúng đau-khổ,
Để chúng có thể được tìm ra.”

¹⁹Khốn cho tôi, bởi có thương tích của tôi!
Vết thương của tôi không thể chữa.
Nhưng tôi đã nói: “Quả thật, đây là một cơn bệnh,
Và tôi phải mang nó.”

²⁰Lều của tôi bị hủy-diệt,
Và tất cả các dây của tôi đều bị đứt;
Những con trai của tôi đã đi khỏi tôi và không còn nữa.
Chẳng có ai giảng lều cho tôi một lần nữa
Hay căng các bức màn của tôi ra.

²¹Vì những kẻ chặn đều thành ngu-xuẩn
Và đã chẳng tìm-câu Đức GIA-VÊ;
Bởi vậy chúng đã chẳng thanh-vượng,
Và tất cả bầy của chúng đều tàn-lạc.

²²Có tiếng loan truyền! Kia, nó đến,
Một sự ồn-ào lớn ra từ đất phương bắc,
Để khiến các thành-thị của Giu-đa
Thành chỗ tan-hoang, một nơi thường lui tới của chó
rừng.

²³Tôi biết, ôi Đức GIA-VÊ, rằng đường-lối của một người
chẳng do chính hần;
Nó cũng chẳng do nơi một người khác đi để dẫn đường
cho các bước đi của hần.

²⁴Xin sửa-sai tôi, ôi Đức GIA-VÊ, chỉ với công-lý;
Mà không với cơn giận của Chúa, e Chúa khiến tôi
thành hư không chẳng.

²⁵Xin đổ ra cơn thanh-nộ của Chúa trên các quốc-gia
chẳng biết Chúa,
Và trên các gia-đình chẳng kêu-cầu danh Chúa;
Vì họ đã nuốt Gia-cốp;
Họ đã nuốt người và đã diệt người,
Và đã tàn-phá chỗ-ở của người.

3. Giê-rê-mi tiên-tri sự phá-hủy (11.1-20.18)

Giao-ước bị vi-phạm (11.1-11.17)

11¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ Đức GIA-VÊ,
rằng: ²“Hãy nghe những lời của giao-ước này, và
hãy nói cùng những người của Giu-đa và cùng cư-dân
Giê-ru-sa-lem; ³và hãy nói cùng chúng: ‘GIA-VÊ, Chúa
TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: “Đấng rửa thay kẻ
không chú-ý tới các lời của giao-ước này ⁴mà Ta đã

truyền cho tổ-tiên của các người trong ngày Ta đã đem họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, ra khỏi cái lò sắt ấy, rằng: ‘Hãy lắng nghe tiếng của Ta, và hãy làm theo tất cả điều Ta truyền cho các người; thế là các người sẽ là dân Ta, và Ta sẽ là Chúa TRỜI của các người.’⁵ nhằm mục-đích để xác-nhận lời thề của Ta mà Ta đã thề với tổ-tiên của các người, để ban cho họ một xứ tuôn-tràn ra sữa và mật, như ngày này.”⁶ Rồi tôi trả lời và thưa: “A-men! Ôi Đức GIA-VÊ!”⁶ Và Đức GIA-VÊ phán cùng tôi: “Hãy công-bố tất cả các lời này trong các thành-thị của Giu-đa và trong các đường-phố Giê-ru-sa-lem, rằng: ‘Hãy nghe các lời của giao-ước này và hãy thực-hiện chúng.’⁷ Vì Ta đã trang trọng nhắc-nhờ tổ-phụ của các người trong ngày Ta đã đem họ lên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, cả cho đến ngày này, nhắc-nhờ một cách bền-bì, rằng: ‘Hãy lắng nghe tiếng của Ta.’”⁸ Nhưng chúng đã không vâng lời, cũng không nghiêng tai của chúng, nhưng mỗi đứa đi bước đi theo sự ngoan-cổ của tâm-lòng độc-ác của chúng; cho nên Ta đã đem trên chúng tất cả những lời của giao-ước này, mà Ta đã truyền cho chúng phải làm, nhưng chúng đã chẳng làm.”

⁹Đoạn Đức GIA-VÊ phán cùng tôi: “Có một âm-muru đã ở trong những người của Giu-đa và ở giữa cư-dân Giê-ru-sa-lem.¹⁰ Chúng đã quay về tội-lỗi của tổ-tiên chúng, những kẻ đã từ-chối không nghe các lời của Ta, và chúng đã đi theo các thần khác để phục-vụ chúng; nhà Y-sơ-ra-ên và nhà của Giu-đa đã vi-phạm giao-ước của Ta mà Ta đã lập với tổ-phụ của chúng.”¹¹ Bởi vậy, Đức GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sắp giáng tai-họa trên chúng mà chúng sẽ không thể thoát được; dẫu chúng sẽ kêu-cầu cùng Ta, nhưng Ta sẽ không lắng nghe chúng.¹² Lúc ấy, các thành-thị của Giu-đa và cư-dân Giê-ru-sa-lem sẽ đi kêu-cầu cùng các thần mà chúng đốt nhang, nhưng chắc-chắn chúng sẽ không cứu chúng trong thời tai-vạ của chúng.¹³ Vì các thần của người nhiều bằng các thành-thị của người, ôi Giu-đa; và có bao nhiêu đường-phố Giê-ru-sa-lem thì có bấy nhiêu bàn-thờ các người đã dựng lên cho vật xấu-hỗ, các bàn-thờ để đốt nhang cho Ba-anh.

¹⁴“Bởi vậy, chớ cầu-nguyện cho dân này, cũng đừng cất lên tiếng kêu-la hay lời cầu-nguyện cho chúng; vì Ta sẽ chẳng lắng nghe khi chúng kêu đến Ta bởi vì thâm-họa của chúng.

¹⁵“Quyền gì người yêu-dấu của Ta có trong cái đền của Ta
Khi nó đã làm nhiều việc đồi-bại?
Có thể thịt hiến-dâng cất thâm-họa của người khỏi người,
Hầu cho người có thể mừng-rỡ chăng?

¹⁶Đức GIA-VÊ đã gọi tên người là:
“Cây ô-li-ve xanh, đẹp ở trái và hình-dạng”;
Với tiếng động của sự ồn ào lớn
Ngài đã nhen lửa trên nó,
Và các nhánh của nó đều không có giá-trị.

¹⁷Và Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đấng đã vun-trồng người, đã công-bố tai-họa chống người bởi vì sự gian-ác của nhà Y-sơ-ra-ên và của nhà Giu-đa, mà chúng đã làm để chọc giận Ta bởi việc dâng lên các tế vật cho Ba-anh.

Các âm-muru chống lại Giê-rê-mi (11.18-11.23)

¹⁸Hơn nữa, Đức GIA-VÊ đã cho con biết sự ấy và con đã biết nó;
Thế thì Chúa đã tỏ ra cho con biết các việc làm của

chúng.

¹⁹Nhưng con đã như chiên con hiền-lành bị dắt đến chỗ giết thịt;

Và con đã không biết rằng chúng đã nghĩ ra các âm-muru chống con, rằng:

“Chúng ta hãy hủy-diệt cây này và trái của nó,
Và chúng ta hãy dứt nó khỏi đất có người sống,
Hầu cho danh của nó chẳng được nhớ đến nữa.”

²⁰“Nhưng, ôi Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đấng xét-xử một cách công-chính,

Đấng dò-xét tình-cảm và tâm-lòng,

Xin cho con thấy sự báo-trả của Chúa trên chúng,

Vì cùng Chúa con đã giao-phó duyên cớ của con.

²¹Cho nên Đức GIA-VÊ phán như vậy về những người nam A-na-tốt, các kẻ truy tìm sinh-mạng của người, rằng:

“Đừng nói tiên-tri nhân-danh Đức GIA-VÊ, để người không chết do tay của chúng ta”;²²bởi vậy, Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: “Này, Ta sắp phạt chúng! Những người trai trẻ sẽ chết bởi gurom, con trai và con gái của chúng sẽ chết bởi nạn đói;²³và chúng sẽ không có ai sống-sốt, vì Ta sẽ giáng họa trên các người A-na-tốt—năm chúng nó bị phạt.”

Lời cầu-nguyện của Giê-rê-mi (12.1-12.4)

12¹Chúa công-chính thay, ôi Đức GIA-VÊ, để con biện-hộ trường-hợp của con cùng Chúa;

Thật vậy, con sẽ bàn-luận các vấn-đề công-lý với

Chúa:

Tại sao đường-lối của kẻ ác đã phát đạt?

Tại sao mọi kẻ dối-xử lừa-lạc lại được yên-ôn?

²Chúa đã vun-trồng họ, họ cũng đã đâm rễ;

Họ lớn lên, thậm-chí họ đã sinh ra trái.

Chúa thì ở gần môi của họ

Nhưng ở xa tâm-trí họ.

³Nhưng Chúa biết con, ôi Đức GIA-VÊ;

Chúa thấy con;

Và Chúa xem-xét tâm con đối với Chúa.

Xin kéo họ đi khỏi như chiên đến lò giết thịt

Và để họ riêng ra cho ngày chém giết!

⁴Bao lâu xứ này sẽ than-khóc

Và cây cỏ ngoài đồng sẽ khô-héo?

Vì sự gian-ác của những kẻ ở trong nó,

Thú-vật và chim-chóc đã bị chộp đi mất,

Bởi vì người ta đã nói: “Ngài sẽ không thấy kết-cuộc sau này của chúng ta đâu.”

Đức Chúa TRỜI trả lời (12.5-12.17)

⁵“Nếu người đã chạy với những kẻ chạy bộ và họ đã làm cho người kiệt-sức,

Thì làm sao người có thể chạy đua với ngựa?

Nếu người ngã xuống trong một xứ bình yên,

Thì người sẽ làm sao trong các bụi rậm của sông Giô-đanh?

⁶“Bởi vì cả anh em của người và gia hộ của cha người,

Ngay cả chúng cũng đã đối-xử xảo-trá với người,

Ngay cả chúng cũng đã kêu lớn tiếng sau người.

Chớ tin chúng, dẫu chúng có thể nói các điều tốt với người.”

⁷“Ta đã bỏ-roi cái đền của Ta,

Ta đã từ-bỏ tài-sản riêng của Ta;

Ta đã phó dân yêu-dấu của hồn Ta

Vào trong tay của các kẻ thù nó.

- 8^{*}Tài-sản riêng của Ta đã trở nên đối với Ta
Như một con sư-tử trong rừng;
Nó đã gặm-thét Ta;
Cho nên Ta đã đến chỗ ghét nó.
- 9^{*}Tài-sản riêng của Ta há như chim săn mồi có đốm đối
với Ta sao?
Có phải các con chim săn mồi chống lại nó từ mọi phía?
Hãy đi, hãy nhóm tất cả thú ngoài đồng lại,
Hãy đem chúng đến để cắn nuốt đi!
- 10^{*}Nhiều kẻ chăn đã phá-hủy vườn nho của Ta,
Chúng đã giẫm nát cánh đồng của Ta;
Chúng đã biến cánh đồng xanh tươi của Ta
Thành một vùng hoang-vu tiêu-diệu.
- 11^{*}Nó đã bị làm thành một cánh tan-hoang,
Tiêu-diệu, nó khóc-than trước mặt Ta;
Hết cả xứ đã thành điêu-tàn,
Vì không có ai đặt nó vào lòng.
- 12^{*}Trên mọi gò cao trọc trong vùng hoang-vu
Những kẻ hủy-diệt đã đến,
Vì một lưỡi gươm của GIA-VÊ đang nuốt
Từ đầu này của xứ ấy đến cả đầu kia;
Chẳng có bình-an cho bất cứ một ai.
- 13^{*}Chúng đã gieo lúa mì và đã gặt gai-gốc,
Chúng đã dùng hết sức mà chẳng được gì.
Nhưng hãy chịu xấu-hổ cho mùa gặt của mình
Bởi có con giện mảnh-liệt của GIA-VÊ.”

14 GIA-VÊ phán như vậy về mọi kẻ láng-giềng gian-ác của Ta, là những kẻ đánh tài-sản mà Ta đã phú cho dân Y-sơ-ra-ên của Ta: “Này, Ta sắp bứng chúng khỏi xứ của chúng và sẽ bứng nhà Giu-đa khỏi giữa vòng chúng. ¹⁵Và sẽ xảy ra sau khi Ta đã bứng chúng, Ta sẽ lại có lòng thương-xót chúng; và Ta sẽ đem chúng về, mỗi người về di-sản của nó và mỗi người về đất của nó. ¹⁶Đoạn, sẽ xảy ra nếu chúng thật sự sẽ học-tập các đường-lối của dân Ta, để thề bởi danh Ta: ‘Thật như GIA-VÊ sống,’ y như khi chúng đã dạy dân Ta thề bởi Ba-anh, thì chúng sẽ được gây-dựng ở giữa vòng dân Ta. ¹⁷Nhưng nếu chúng không lắng nghe, thì Ta sẽ bứng đất nước đó đi, bứng đi và hủy-diệt nó.”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

Đai lưng bị hỏng (13.1-13.11)

13¹*Đức GIA-VÊ* đã phán cùng tôi như vậy: “Hãy đi và mua cho người một cái đai vải lanh, rồi quấn nó quanh thắt lưng của người, nhưng đừng ngâm nó trong nước.” ²Vì vậy tôi đã mua đai theo lời *Đức GIA-VÊ* và quấn nó quanh thắt lưng của tôi. ³Đoạn lời của *Đức GIA-VÊ* đã đến cùng tôi một lần thứ hai, rằng: ⁴“Hãy lấy cái đai mà người đã mua, đang ở quanh thắt lưng người, và hãy chỗi dậy, hãy đi đến *sông Ó-phơ-rát* và giấu nó tại đó trong một khe đá nọ.” ⁵Thế là tôi đi và giấu nó cạnh *sông Ó-phơ-rát*, như *Đức GIA-VÊ* đã truyền cho tôi. ⁶Rồi xảy ra sau nhiều ngày *Đức GIA-VÊ* phán cùng tôi: “Hãy chỗi dậy, hãy đi đến *sông Ó-phơ-rát* và lấy ở đó cái đai mà Ta đã truyền cho người giấu ở đó.” ⁷Thế thì tôi đi đến *sông Ó-phơ-rát* và đào, và tôi lấy cái đai tại chỗ mà tôi đã giấu; và kia, cái đai đã bị hỏng, nó hoàn-toàn không có giá-trị gì.

⁸Lúc ấy lời của *Đức GIA-VÊ* đến cùng tôi, rằng: ⁹“GIA-VÊ phán như vậy: ‘Y như thế Ta sẽ hủy-diệt sự kiêu-ngạo của Giu-đa và sự đại kiêu-ngạo của Giê-ru-sa-lem. ¹⁰Dân ác này, là dân không chịu nghe các lời của Ta, dân bước đi

theo sự ngoan-cổ của những tâm-lòng của chúng và đã đi theo các thần khác để phục-vụ chúng và để bái lạy chúng, hãy để chúng y như cái đai này, hoàn-toàn không có giá-trị gì. ¹¹Vì như cái đai dính vào thắt lưng của một người thế nào, Ta cũng đã làm cho toàn-thể nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa dính vào Ta thế ấy,’ *Đức GIA-VÊ* tuyên-bố, ‘để chúng đối với Ta là một dân-tộc, để lừng-danh, được ca-ngợi, và được vinh-hiễn; nhưng chúng đã chẳng nghe.’

Bị dọa sẽ bị giam cầm (13.12-13.27)

¹²“Cho nên người khác nói lời này với chúng: ‘GIA-VÊ, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: “Mỗi bình phải được đầy rượu.”’ Và khi chúng nói với người: ‘Chúng tôi há chẳng quá biết rằng mỗi bình phải được đầy rượu hay sao?’ ¹³thì hãy nói cùng chúng: ‘GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sắp khiến tất cả cư-dân đất này say-sưa bí tỉ—những ông vua ngồi cho Đa-vít trên ngôi của nó, các thầy tế-lễ, các kẻ tiên-tri, và tất cả cư-dân Giê-ru-sa-lem! ¹⁴Và Ta sẽ ném chúng vào nhau, cả những người cha và những người con trai vào nhau,” *Đức GIA-VÊ* tuyên-bố. “Ta sẽ không tỏ ra thương-hại, cũng không lấy làm buồn, cũng không có lòng thương-xót để Ta không hủy-diệt chúng.”’

¹⁵Hãy lắng nghe và hãy chú ý, đừng kiêu-ngạo,
Vì *Đức GIA-VÊ* đã phán.

¹⁶Hãy dâng sự vinh-hiễn cho *Đức GIA-VÊ*, *Đức* Chúa TRỜI các người,
Trước khi Ngài đem sự tối-tăm đến
Và trước khi bàn chân của các người vấp
Trên các núi mù-mịt,
Và trong khi các người đang hy-vọng được ánh-sáng
Thì Ngài khiến nó thành tối-tăm sâu-thẳm,
Và biến nó thành âm đạm.

¹⁷Nhưng nếu các người không lắng nghe nó,
Thì hồn ta sẽ thôn-thức thâm vì sự kiêu-ngạo *như thế*;
Và đôi mắt ta sẽ khóc cay-đắng
Và các dòng lệ tuôn chảy xuống,
Bởi vì bầy của *Đức GIA-VÊ* đã bị bắt giam-cầm.

¹⁸Hãy nói cùng nhà vua và mẹ của vua:
“Xin ngồi vào chỗ khiêm-tôn,
Vì mào triều đẹp-đẽ của ngài
Đã rơi xuống khỏi đầu ngài.”

¹⁹Các thành-thị trong vùng phương Nam đã bị đóng lại,
Và chẳng có ai mở chúng;
Tất cả Giu-đa đều đã bị đem đi lưu-đày,
Toàn bộ bị đem đi lưu-đày.

²⁰“Hãy ngược đôi mắt người lên và xem
Những kẻ đang đến từ phương bắc.
Bầy đã được ban cho người ở đâu,
Bầy chiền đẹp-đẽ của người đó?

²¹“Người sẽ nói gì khi Ngài bổ-nhiệm trên người—
Và chính người đã dạy-dỗ họ—
Các bạn cũ làm trưởng trên người?
Há những con đau nhói sẽ chẳng nắm người,
Như một người đàn-bà trong con sanh-đẻ hay sao?

²²“Và nếu người nói trong tâm của người:
‘Tại sao các điều này đã xảy ra cho ta?’
Bởi vì tội của người có tầm mức lớn
Các váy của người đã bị cởi bỏ,
Và các gót chân của người đã bị bày ra.

²³“Có thể người Ê-thi-ô-bị đôi được da của nó
Hay con beo *đổi được* đốm của nó chăng?

*Nếu được, thì các người cũng có thể làm được điều lành
Các người, những kẻ đã quen làm điều ác.*

24“Bởi vậy, Ta sẽ phân-tán chúng như rom-rạ bay bổng
Theo gió sa-mạc.

25“Đây là phần của người, phần được lường cho người
Từ Ta,” *Đức GIA-VÊ* tuyên-bố,
“Bởi vì người đã quên Ta
Và đã tin ở sự giả-dối.

26“Vì vậy tự Ta cũng đã lột váy người lên trên mặt người,
Để người ta thấy được người xấu-hổ.

27“Về phần các sự ngoại-tình của người và các tiếng hí
dâm-dăng của người,
Sự đi thỏa dâm-dục của người
Trên các gò trong cánh đồng,
Ta đã thấy các sự ghê-tởm của người.
Khôn cho người, ôi Giê-ru-sa-lem!
Người sẽ vẫn còn ô-uế bao lâu nữa?”

Hạn-hán và lời cầu-nguyện xin khoan-dung (14.1-14.12)

14¹Lời của *Đức GIA-VÊ* đến cùng Giê-rê-mi về vấn
đề hạn-hán đó:

²“Giu-đa than-khóc,

Và các công thành của nó suy-bại
Chúng ngồi trên đất than-khóc,
Và tiếng kêu của Giê-ru-sa-lem đã vang lên.

³“Và những người quý-tộc đã sai các đầy-tớ của họ đi tìm
nước;

Chúng đã đến các bể nước và đã không tìm được nước.
Chúng đã trở về với các bình không của chúng;
Chúng đã bị xấu-hổ và bị làm nhục,
Và chúng che đầu của chúng lại.

⁴“Vì đất nứt-nẻ,

Vì lâu nay không có mưa xuống trên xứ này;
Các nông gia đã bị xấu-hổ,
Họ đã trùm đầu của họ lại.

⁵“Vì cả con nai cái trong cánh đồng đã đẻ con ra chỉ để bỏ
nó đi,
Vì không có cỏ.

⁶“Và những con lừa rừng đứng trên các gò trọc;
Chúng ngáp không khí như các con chó rừng,
Mắt của chúng nhòa đi
Vì không có cây-cỏ.

⁷“Đầu các tội-ác của chúng tôi làm chúng chống lại chúng
tôi,

Đức GIA-VÊ ôi, xin hành-động vì cơ danh của Chúa!
Quả thật các sự bỏ đạo của chúng tôi đã là nhiều lắm,
Chúng tôi đã phạm-tội chống lại Chúa.

⁸“Chúa, Hy-vọng của Y-sơ-ra-ên,

Đấng Giải-cứu của nó trong lúc khốn-cùng,
Tại sao Chúa như một người lạ trong xứ này
Hay như một lữ khách đã dựng *lều* của hắn để qua đêm?

⁹“Tại sao Chúa như một người mất tinh-thần,
Hay như một người mạnh mà không thể giải-cứu được?
Vậy mà, Chúa ở giữa chúng tôi, ôi *Đức GIA-VÊ*,
Và chúng tôi được gọi bằng danh của Chúa;
Xin đừng bỏ-roi chúng tôi!”

¹⁰*Đức GIA-VÊ* phán như vậy cùng dân này: “Dù vậy
chúng đã ra đi lang thang; chúng đã chẳng kèm chế được
các bàn chân của chúng. Cho nên GIA-VÊ chẳng chấp-
nhận chúng; Bây giờ Ngài sẽ nhớ đến tội-ác của chúng và
phạt chúng vì tội-lỗi của chúng.” ¹¹Vì vậy *Đức GIA-VÊ*

đã phán cùng tôi: “Chớ cầu-nguyện cho dân này được tốt.
¹²Khi chúng kiêng ăn, Ta sẽ chẳng lắng nghe tiếng kêu-
khóc của chúng; và khi chúng dâng của-lễ thiêu và của-lễ
thóc-lúa, Ta sẽ chẳng chấp-nhận chúng. Thay vì, Ta sắp
kết-liệu chúng bằng gươm-đao, đói-kém, và dịch-hạch.”

Những tiên-tri giả (14.13-14.22)

¹³Nhưng, “Ôi, Chúa GIA-VÊ!” Tôi đã thưa: “Xin nhìn
kìa, các người tiên-tri đang bảo với họ: ‘Các người sẽ
không thấy gươm-đao, cũng sẽ chẳng có đói-kém; nhưng
Ta sẽ ban cho các người sự bình-an lâu bền ở tại chỗ này.’”

¹⁴Lúc ấy *Đức GIA-VÊ* đã phán cùng tôi: “Những kẻ
tiên-tri đó đang tiên-tri dối nhân danh Ta. Ta đã chẳng sai
chúng đi, cũng đã chẳng ra lệnh cho chúng và cũng đã
chẳng nói với chúng; chúng đang tiên-tri cùng người một
khải-tượng giả, sự bói-toán, sự hư không, và sự lừa-gạt từ
tâm-trí của riêng chúng. ¹⁵Cho nên, GIA-VÊ nói như vậy
về các kẻ tiên-tri đang nói tiên-tri nhân danh Ta, mặc dầu
đã chẳng phải chính Ta đã sai chúng—vậy mà chúng vẫn
cứ nói: ‘Sẽ chẳng có gươm-đao hay đói-kém nào cả trong
xứ này’—vì gươm-đao và đói-kém cũng sẽ kết-liệu các kẻ
tiên-tri đó! ¹⁶Dân mà chúng đang nói lời tiên-tri cho cũng
sẽ bị ném ra ngoài vào trong các đường-phố của Giê-ru-
sa-lem vì đói-kém và gươm-đao; và sẽ chẳng có một ai
chôn-cất chúng—chúng, vợ của chúng, các con trai của
chúng, các con gái của chúng—vì Ta cũng sẽ đổ ra sự
độc-ác của *chính* chúng trên chúng. ¹⁷Và người sẽ nói lời
này cùng chúng:

‘Hãy để đôi mắt tôi tuôn nước xuống cả đêm lẫn ngày,
Và hãy để chúng không ngừng *cháy*;
Vì gái còn trinh của dân tôi đã bị đánh bằng một đòn đứ,
Bằng một vết thương bị nhiễm độc đau-nhức.

¹⁸“Nếu ta đi ra đồng quê,

Kìa, *thì có* những kẻ bị giết bằng gươm-đao!
Hoặc nếu ta vào trong thành,
Kìa, *thì có* bệnh tật vì đói-kém!
Vì cả người tiên-tri lẫn thầy tế-lễ
Đều đã đi lung tung trong mảnh đất mà họ không biết.”

¹⁹Chúa đã hoàn-toàn từ-bỏ Giu-đa sao?

Hay hôn của Chúa đã gồm ghết Si-ôn?
Tại sao Chúa đã đánh chúng tôi đến độ vô phương cứu
chữa?

Chúng tôi đã đợi bình-an, song không có cái gì tốt đến;
Và *chờ* lúc chữa lành, nhưng kìa, kinh-hoang đến!

²⁰Chúng tôi biết sự gian-ác của mình, ôi *Đức GIA-VÊ*,
Tội của tổ-phụ chúng tôi, vì chúng tôi đã phạm-tội cùng
Chúa.

²¹Xin chớ khinh-khi *chúng tôi*, vì chính danh của Chúa;
Xin đừng làm ô-nhục đền ngôi vinh-hiến của Chúa;
Xin nhớ đến và đừng hủy giao-ước của Chúa với chúng
tôi.

²²Có một hình-tượng nào của các dân cho mưa không?
Hay các từng trời có thể ban mưa rào?

Chẳng phải chính Chúa sao, ôi GIA-VÊ *Đức* Chúa
TRỜI chúng tôi?

Cho nên, chúng tôi hy-vọng nơi Chúa,
Vì Chúa là Đấng đã làm mọi việc này.

Án phạt phải đến (15.1-15.14)

15¹Lúc ấy *Đức GIA-VÊ* phán cùng tôi: “Dù cho Môi-
se và Sa-mu-ên có đứng trước mặt Ta, tâm Ta cũng
chẳng ở với dân này; hãy đuổi chúng đi khỏi xứ

hiện-diện của Ta và để chúng đi đi! ²Và nó sẽ phải là khi chúng nói với người: ‘Chúng tôi nên đi đâu?’ thì người phải bảo chúng nó: ‘GIA-VÊ nói như vậy:

“Những kẻ đã bị định cho sự chết, thì chết;
 Những kẻ đã bị định cho gươm, thì bị gươm,
 Những kẻ đã bị định cho nạn đói-kém, thì bị đói-kém;
 Và những kẻ đã bị định cho giam-cầm, thì bị giam-cầm.”’

³Và Ta sẽ chỉ-định trên chúng bốn thứ,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố: “Gươm để giết, chố để kéo xé, và chim trời cùng thú để nuốt và hủy-diệt. ⁴Và Ta sẽ biến chúng thành một đối-tượng ghê-tởm ở giữa tất cả các vương-quốc của trái đất bởi có Ma-na-se, con trai Ê-xê-chia, vua Giu-đa, vì điều mà nó đã làm tại Giê-ru-sa-lem.

⁵“Thật ra, ai sẽ có lòng thương-hại người, hỡi Giê-ru-sa-lem,
 Hoặc ai sẽ than-tiếc người,
 Hay ai sẽ xây lại để hỏi thăm người?”

⁶“Người, kẻ đã bỏ rơi Ta,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố,
 “Người cứ đi tụt lui.
 Vì vậy Ta sẽ giang tay Ta ra chống người và hủy-diệt người;
 Ta chán nhệ tay rồi!

⁷“Ta sẽ sàng sây chúng bằng cái chĩa sàng sây
 Tại các công của xứ này;
 Ta sẽ lấy mắt con-cái chúng, Ta sẽ hủy-diệt dân của Ta;
 Chúng đã chẳng ăn-năn vì các đường-lối của chúng.

⁸“Đàn-bà góa của chúng trước mặt Ta sẽ nhiều
 Hơn là cát những biển;
 Chống lại chúng, chống lại mẹ của một người trai trẻ,
 Ta sẽ đem đến
 Một kẻ hủy-diệt vào giữa trưa;
 Ta sẽ thành-linh giáng xuống trên bà ấy
 Thống-khổ và khiếp-đám.

⁹“Bà ấy, là người đã sinh bảy đứa con trai ốm-o đi;
 Bà thở khó khăn.
 Mặt trời của bà đã lặn trong khi còn là ban ngày;
 Bà đã bị xấu-hổ và bị sỉ-nhục.
 Thế là Ta sẽ phó những kẻ sống-sót của chúng cho gươm-đao
 Trước mặt các kẻ thù chúng,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

¹⁰Khốn cho tôi, hỡi mẹ của tôi, vì mẹ đã sinh ra con
 Thành như một cái lẫy và một đứa tranh cạnh đối
 với tất cả xứ!
 Tôi đã chẳng cho vay-mượn, cũng chẳng vay-mượn ai,
Vậy mà mọi người đều nguyên-rùa tôi,

¹¹*Đức* GIA-VÊ phán: “Chắc-chắn Ta sẽ thả người vì mục-đích tốt;
 Chắc-chắn Ta sẽ khiến kẻ thù-nghịch van-xin người
 Vào lúc thảm-họa và khi khốn-cùng.

¹²“Có ai có thể đập được sắt,
 Sắt từ phương bắc, hay đồng?”

¹³“Của cái của người và kho-báu của người
 Ta sẽ để cho bị cướp-bóc, không cần mua,
 Chính vì tất cả tội-lỗi của người
 Và ở bên trong tất cả các biên-giới của người.

¹⁴“Thế thì Ta sẽ khiến cho các kẻ thù của người đem
 Vào trong một mảnh đất mà người không biết;
 Vì một đám lửa đã được nhen trong cơn giận của Ta,
 Nó sẽ thiêu-hủy các người.”

Lời cầu-nguyện của Giê-rê-mi và sự trả lời của Đức Chúa TRỜI (15.15-15.21)

¹⁵Chúa, là Đấng hiểu biết, ôi *Đức* GIA-VÊ,
 Xin nhớ đến con, xin để ý đến con,
 Và xin báo trả những kẻ bắt bớ con đùm con,
 Vì Chúa kiên nhẫn, xin *chớ* cắt con đi;
 Xin biết cho rằng vì có Chúa mà con nhịn nhục.

¹⁶Con tìm được lời của Chúa và con đã ăn chúng,
 Và lời của Chúa đã thành cho con một niềm vui và sự
 ấm áp trong lòng con;
 Vì con đã được xưng bằng danh của Chúa,
 Ôi GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI vạn-quân.

¹⁷Con đã chẳng ngồi trong bọn những kẻ liên hoan,
 Con cũng đã chẳng hân-hoan.
 Vì bàn tay Chúa *đặt trên* con, con đã ngồi một mình,
 Vì Chúa đã làm cho con đầy cảm phần.

¹⁸Cớ sao lâu nay con cứ đau-dớn hoài
 Và vết thương con không chữa được, không chịu lành?
 Có phải Chúa sẽ thật sự đối với con như một *dòng suối*
 lừa-bịp
 Có nước không đáng tin-cậy sao?

¹⁹Bởi vậy, *Đức* GIA-VÊ phán như vậy:
 “Nếu người trở lại, thì Ta sẽ phục-hồi người—
 Trước mặt Ta, người sẽ đứng;
 Và nếu người rút được đồ quý ra từ thứ vô-lại,
 Thì người sẽ thành phát-ngôn-viên của Ta.
 Về phần chúng, chúng có thể quay sang người,
 Nhưng, về phần người, người không được quay sang
 chúng.

²⁰“Thế thì Ta sẽ khiến cho người đối với dân này
 Như một bức tường kiên-cố bằng đồng;
 Và dầu chúng có đánh người,
 Chúng cũng sẽ chẳng thắng người;
 Vì Ta ở với người để cứu người
 Và giải-thoát người,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

²¹“Thế là Ta sẽ giải-thoát người khỏi bàn tay kẻ ác,
 Và Ta sẽ chuộc người khỏi kẻ hung-bạo chụp lấy.”

Các tai-họa được báo trước (16.1-16.13)

16¹Lời của *Đức* GIA-VÊ cũng đã đến cùng tôi, rằng:
²“Người sẽ chẳng được cưới vợ cũng không được
 có con trai hoặc con gái tại chỗ này.” ³Vì *Đức* GIA-VÊ
 phán liên quan đến những con trai hoặc các con gái được
 sinh ra tại chỗ này, và về các người mẹ của chúng sinh ra
 chúng, và các người cha sinh ra chúng trong đất này như
 vậy: ⁴“Chúng sẽ chết vì các bệnh trí mạng, chúng sẽ
 không được khóc hay chôn; chúng sẽ như là phân trên mặt
 đất và sẽ bị kết liễu bởi gươm-đao và đói-kém, và thầy của
 chúng sẽ thành đồ-ăn cho chim trời và thú trên đất.”

⁵Vì *Đức* GIA-VÊ phán như vậy: “Chớ vào một nhà có
 tang, hay đi than-khóc hay an-ủi chúng; vì Ta đã rút sự
 bình-an của Ta ra khỏi dân này,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố,
 “sự ân cần thương yêu và lòng thương-xót của Ta. ⁶Cả
 những người lớn lẫn kẻ nhỏ đều sẽ chết trong đất này;
 chúng sẽ chẳng được chôn, chúng sẽ chẳng được thương-
 tiếc, cũng chẳng có bất cứ ai tự cắt mình hay cạo đầu mình
 vì chúng. ⁷Cũng sẽ chẳng có người bẻ *bánh* khi khóc tang
 cho chúng, để an-ủi bất cứ ai cho kẻ chết, cũng chẳng cho
 chúng một chén an-ủi để uống vì cha hoặc mẹ của bất cứ
 ai. ⁸Hơn nữa, người sẽ chẳng được đi vào trong một nhà

có tiệc đặng ngồi ăn và uống với chúng.”⁹Vì Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: “Này, Ta sẽ loại trừ khỏi chỗ này, trước mắt các ngươi và trong thời-đại các ngươi, tiếng mừng-rỡ và tiếng vui-vẻ, tiếng của chàng rể và tiếng của cô dâu.

10“Bây giờ sẽ xảy ra khi ngươi cho dân này biết tất cả những lời này, thì chúng sẽ nói với ngươi: ‘Vì lý-do gì Đức GIA-VÊ đã tuyên-bố tất cả tai-họa lớn lao này chống chúng tôi? Và bất-công của chúng tôi là gì, hay tội mà chúng tôi đã vi-phạm chống GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của chúng tôi là gì?’¹¹Lúc ấy ngươi phải nói cùng chúng: ‘Ấy là tại tổ-tiên của các ngươi đã bỏ rơi Ta,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố, ‘và đã theo các thần khác và đã phục-vụ chúng và quì-lạy chúng; nhưng Ta thì chúng đã bỏ rơi và đã chẳng giữ luật-pháp của Ta.¹²Các ngươi cũng đã làm việc xấu, hơn cả tổ-tiên của các ngươi; vì này, mỗi đứa các ngươi đang bước đi theo sự ngoan-cổ của tâm độc-ác của chính nó, mà không lắng nghe Ta.¹³Vì vậy, Ta sẽ ném các ngươi ra khỏi xứ này, vào trong xứ mà các ngươi chưa từng biết, các ngươi hay tổ-phụ của các ngươi; và tại đó các ngươi sẽ phục-vụ các thần khác cả ngày lẫn đêm, vì Ta sẽ không ban cho các ngươi bất cứ một ân huệ nào cả.’

Đức Chúa TRỜI sẽ phục-hồi họ (16.14-16.21)

14“Cho nên, này, các ngày sắp đến, Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “khi người ta sẽ không còn nói: ‘Nhu Đức GIA-VÊ sống, là Đấng đã đem những con trai Y-sơ-ra-ên lên ra khỏi xứ Ê-díp-tô,’¹⁵nhưng lại nói: ‘Nhu Đức GIA-VÊ sống, là Đấng đã đem những con trai Y-sơ-ra-ên lên từ đất phương bắc và từ tất cả các nước nơi mà Ngài đã đầy ải chúng.’ Vì Ta sẽ phục-hồi chúng trở về trong chính đất của chúng mà Ta đã ban cho tổ-phụ của chúng.

16“Này, Ta sắp sai nhiều kẻ đánh cá,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “và họ sẽ bắt cá cho chúng; rồi về sau, Ta sẽ sai tìm nhiều thợ săn và họ sẽ săn cho chúng từ mọi núi, mọi đồi, và từ các khe đá.¹⁷Vì mắt Ta ở trên tất cả các đường-lối chúng; chúng không giấu khỏi mắt của Ta đâu. ¹⁸Và trước hết, Ta sẽ trả gấp hai sự độc-ác của chúng và tội-lỗi của chúng, vì chúng đã làm ô-nhiễm đất của Ta; chúng đã làm tài-sản riêng của Ta đầy-dẫy các thầy của những thân-tượng đáng ghét và bằng các sự ghê-tởm của chúng.”

19“*Đức GIA-VÊ, sức-mạnh của tôi và đồn-lũy tôi,*
Và nơi ẩn-náu của tôi trong ngày khốn-khổ,
Cùng Chúa các quốc-gia sẽ đến
Từ các đầu-cung của trái đất và nói:
“Tổ-phụ của chúng tôi đã chẳng được thừa-hưởng cái gì cả, ngoại trừ đời sống,
Hư không và các thứ vô ích.”

20“*Có thể loài người tự làm cho mình các thần sao?*
Nhưng mà chúng không phải là thần!

21“Cho nên, này, Ta sắp làm cho chúng biết—
Lần này, Ta sẽ làm cho chúng biết
Quyền-năng của Ta và sức-mạnh của Ta;
Và chúng sẽ biết rằng danh Ta là GIA-VÊ.”

Tâm-lòng giả-dối (17.1-17.18)

17¹Tội của Giu-đa được viết xuống bằng bút sắt;
Bằng ngòi kim cương, nó được khắc trên bảng nhỏ

trong trái tim của chúng,
Và trên các sừng ở những bàn-thờ của chúng,
2Khi chúng nhớ lại các đứa con của chúng,
Thì chúng nhớ các bàn-thờ của chúng và các hình-tượng
A-sê-ra của chúng
Gần các cây xanh trên các ngọn đồi cao.
3“*Ồi núi của Ta tại nông-thôn,*
Ta sẽ giao của-cải của ngươi và tất cả châu-báu của
ngươi cho cướp,
Các nơi cao để phạm tội của ngươi ở khắp các biên-giới
của ngươi.
4Và ngươi sẽ bỏ, cả chính ngươi, của kẻ-thừa của ngươi
Mà Ta đã ban cho ngươi;
Và Ta sẽ bắt ngươi phục-vụ các kẻ thù của ngươi
Trong mảnh đất mà ngươi chẳng biết;
Vì ngươi đã nhen đám lửa trong con giận của Ta
Mà nó sẽ cháy mãi-mãi.

5Đức GIA-VÊ phán như vậy:
“Đáng rủa thay kẻ tin ở loài người
Và lấy xác-thịt làm sức mạnh của mình,
Và tâm của mình lại lia khỏi GIA-VÊ.
6“*Vì nó sẽ như một bụi cây trong vùng hoang vu*
Và sẽ không thấy khi sự phồn-vinh đến,
Song sẽ sống tại các nơi bỏ hoang sỏi đá trong vùng
hoang-vu,
Một đất nhiễm muối không người ở.

7“*Phước thay người tin ở GIA-VÊ*
Và sự trông-cậy của người chính là GIA-VÊ.

8“*Vì người sẽ như cây được trồng cạnh nước,*
Có rễ vươn dài tới dòng nước
Và sẽ không sợ khi hơi nóng đến;
Nhưng các lá nó sẽ xanh,
Và nó sẽ không lo-âu trong một năm hạn-hán
Cũng chẳng ngừng sinh ra trái.

9“*Tâm thì giả-dối hơn tất cả mọi vật khác*
Và cực-kỳ bệnh-hoạn;
Ai có thể hiểu được nó?

10“*Ta, GIA-VÊ, dò-xét tâm-lòng,*
Ta thử-nghiệm tâm-trí,
Chính để ban cho mỗi người tùy theo đường-lối của nó,
Tùy theo hậu-quả của việc làm của nó.

11“*Nhu một con đa-đa ấp trứng mà nó đã chẳng đẻ ra,*
Người làm giàu bất-chính cũng vậy;
Ở giữa đời của hắn, nó sẽ bỏ rơi hắn,
Và cuối-cùng hắn sẽ là một kẻ ngu.”

12“*Một ngôi vinh-hiến trên cao từ ban đầu*
Là chỗ có đền thánh của chúng tôi.

13“*Ồi Đức GIA-VÊ, hy-vọng của Y-sơ-ra-ên,*
Tất cả những kẻ bỏ rơi Chúa sẽ bị làm xấu-hổ.
Những kẻ quay lưng đi trên đất sẽ bị ghi xuống,
Bởi vì họ đã bỏ suối nước sống, chính là Đức GIA-VÊ.

14“*Xin chữa con, ôi Đức GIA-VÊ, và con sẽ được chữa*
lành;
Xin cứu con và con sẽ được cứu,
Vì Chúa là sự ca-tụng của con.

15“*Xin nhìn kìa, họ cứ nói với con:*
“Lời của Đức GIA-VÊ ở đâu?
Hãy để nó đến ngay!”

16“*Nhưng còn con, con đã chẳng vội-vàng bỏ làm kẻ chăn*
bầy theo sau Chúa,

Con cũng đã chẳng trông mong ngày khốn khổ;
Chúa, chính Chúa biết lời đời mỗi con thốt ra
Đã ở trước mặt Chúa.

17 Xin chớ là sự kinh-hoàng cho con;

Chúa là nơi ẩn-náu của con trong ngày thâm-họa.

18 Xin cho những kẻ hành-hạ con bị làm xấu-hổ, nhưng
còn con, xin cho con không bị làm xấu-hổ;

Xin cho họ bị làm khiếp-dâm, nhưng xin đừng cho con
bị làm khiếp-dâm.

Xin giáng trên họ một ngày hoạn-nạn,

Và xin đập tan họ bằng sự hủy-diệt gấp hai!

Ngày Ngung-nghi phải được tuân giữ (17.19-17.27)

19 Đức GIA-VÊ đã phán cùng tôi như vậy: “Hãy đi và hãy
đứng tại cổng công-cộng, mà các vì vua Giu-đa đi vào và
đi ra, và tại tất cả những cổng của Giê-ru-sa-lem; 20 và hãy
nói cùng chúng: ‘Hãy lắng nghe lời của GIA-VÊ, hỡi các
vì vua Giu-đa, và tất cả Giu-đa, và tất cả cư-dân Giê-ru-sa-
lem, những kẻ đi vào trong qua các cổng này: 21 ‘GIA-VÊ
nói như vậy: “Hãy chú ý cho chính các người, và chớ
khiêng bất cứ một gánh nặng gì trong ngày Ngung-nghi
hoặc đem bất cứ một vật gì vào trong qua những cổng của
Giê-ru-sa-lem. 22 Và các người sẽ chẳng được đem bất cứ
một gánh nặng nào ra khỏi nhà các người trong ngày
Ngung-nghi, cũng không được làm bất cứ một việc gì,
nhưng hãy biệt ngày Ngung-nghi ra thánh, như Ta đã
truyền cho tổ-tiên các người. 23 Nhưng mà, chúng đã
chẳng lắng nghe, chẳng nghiêng tai chúng, song đã làm cổ
của chúng cứng cỏi để không nghe hoặc chịu sửa phạt.

24 “Nhưng sẽ xảy ra, nếu các người cẩn thận lắng nghe
Ta,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “để không đem bất cứ một
gánh nặng gì vào trong qua những cổng của thành này
trong ngày Ngung-nghi, nhưng biệt ngày Ngung-nghi ra
thánh bằng cách không làm bất cứ một việc gì trong ngày
đó, 25 thì các vì vua và các hoàng-thân ngồi trên ngai của
Đa-vít, ngai trong các cỗ xe và cỗ trên những con ngựa sẽ
vào trong qua những cổng của thành này, họ và các hoàng-
thân của họ, những người Giu-đa, và cư-dân của Giê-ru-
sa-lem; và thành này sẽ có người cư-ngụ mãi mãi.
26 Người ta sẽ đến vào trong thành từ các thành-thị của
Giu-đa và từ khu-vực bao quanh Giê-ru-sa-lem, từ đất của
Bên-gia-min, từ đồng-bằng, từ xứ đồi-núi, và từ xứ đồi-núi
ở miền Nam, đem các cửa-lễ thiêu, tế-vật, các cửa-lễ thóc-
lúa và hương-trầm, đem các tế-vật tạ-on đến đền của GIA-
VÊ. 27 Song nếu các người chẳng nghe Ta mà biệt ngày
Ngung-nghi ra thánh bằng cách không khiêng bất cứ một
gánh nặng gì mà vào trong qua những cổng của Giê-ru-sa-
lem trong ngày Ngung-nghi, thì Ta sẽ nhen một đám lửa
tại các cổng của nó, và nó sẽ thiêu-nuốt các cung-điện của
Giê-ru-sa-lem mà không bị dập-tắt.” ”

Thợ gốm và đất sét (18.1-18.23)

18¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ Đức GIA-VÊ
rằng: 2 “Hãy trở dậy và hãy đi xuống đến nhà thợ
gốm ấy, rồi ở đó Ta sẽ tuyên-bố các lời Ta cho người.”
3 Thế thì tôi đi xuống đến nhà thợ gốm, và người đang ở
đó, đang làm cái gì đó trên bàn quay. 4 Nhưng cái bình mà
người đang làm bằng đất sét bị hư trong tay người thợ
gốm; vì vậy người làm lại nó thành một cái bình khác, tùy
ý người thợ gốm muốn làm. 5 Lúc đó lời của Đức GIA-VÊ
đã đến cùng tôi, rằng: 6 “Há Ta không thể, ôi nhà Y-sơ-ra-

ên, đối-xử với các người như người thợ gốm này hay
sao?” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “Kia, như đất sét ở trong tay
người thợ gốm thể nào, thì các người cũng ở trong tay Ta
thể ấy, ôi nhà Y-sơ-ra-ên. 7 Vào một lúc, Ta nói về một
quốc-gia hay về một vương-quốc để nhỏ đi, để giết xuống,
hay để phá-hủy nó; 8 nếu quốc-gia chống lại điều Ta đã nói
từ bỏ điều ác của nó, thì Ta sẽ đổi ý về tai-họa Ta đã định
giáng trên nó. 9 Hoặc vào lúc khác, Ta nói về một quốc-gia
hay về một vương-quốc để dựng lên hay trồng nó; 10 nếu
nó làm điều gian-ác trong cái nhìn của Ta bằng việc không
vâng-lời tiếng Ta, thì Ta sẽ đổi ý về điều tốt-lành mà Ta
đã hứa để ban phước cho nó. 11 Vì vậy, thế thì, bây giờ,
nói cùng những người Giu-đa và chống lại cư-dân Giê-ru-
sa-lem, rằng: ‘GIA-VÊ nói như vậy: “Này, Ta đang làm
tai-họa chống lại các người và đang nghĩ ra một kế-hoạch
chống lại các người. Ô, hãy quay trở lại, mỗi đứa các
người khỏi đường-lối gian-ác của mình, và hãy sửa-đổi
các đường-lối của mình và những công-việc của mình.” ’
12 Nhưng chúng sẽ nói: ‘Không thể nào! Vì chúng ta sẽ cứ
theo các kế-hoạch của riêng chúng ta, và mỗi người trong
chúng ta sẽ hành-động theo sự cứng-cỏi của tâm ác của
mình.’

13 “Bởi vậy GIA-VÊ nói như vậy:

‘Hãy hỏi ngay bây giờ trong các quốc-gia,

Ai đã từng nghe sự như vậy?

Gái đồng-trình của Y-sơ-ra-ên

Đã làm một việc kinh-khủng nhất.

14 ‘Há tuyết Li-ban lia-bỏ vàng đá ngoài đồng trống
chăng?

Hay có bao giờ nước đang chảy mát lạnh từ một xứ lạ
đến bị cạn đi chẳng?

15 ‘Thế mà dân Ta đã quên Ta,

Chúng đốt hương cho các thần vô lại

Và chúng đã vấp-ngã vì các đường-lối của chúng,

Từ các nẻo cũ,

Đặng đi trên các đường tắt,

Không đi trên đường cái,

16 Đặng làm cho đất của chúng thành nơi tan-hoang,

Một đối-tượng để suy sụp mãi mãi;

Mọi người đi qua đó sẽ kinh-ngạc

Và lắc đầu.

17 ‘Như ngọn gió đông, Ta sẽ làm chúng tàn-lạc

Trước mặt kẻ thù;

Ta sẽ quay lưng Ta cho chúng thấy mà không quay mặt

Trong ngày tai-họa của chúng.’ ”

18 Lúc ấy chúng nói: “Hãy đến và chúng ta hãy nghĩ ra các
kế-hoạch chống Giê-rê-mi. Chắc-chắn luật-pháp sẽ chẳng
mất vào tay của thầy tế-lễ, hay lời khuyên vào tay của nhà
hiền-triết, hay lời thiêng vào tay của nhà tiên-tri! Hãy đến
và chúng ta hãy cộng-kích ông ta bằng lưỡi của chúng ta,
và chúng ta chớ để ý bất cứ lời nào của ông ta.”

19 Xin chú ý đến con, ôi Đức GIA-VÊ,

Và xin lắng nghe điều các đối-thù của con đang nói!

20 Há thiên được báo bằng ác sao?

Vì chúng đã đào một cái hầm cho con.

Xin nhớ lại con đã đứng trước mặt Chúa thể nào

Để nói tốt vì lợi-ích cho họ,

Để xoay con thành-nợ của Chúa khỏi họ.

21 Bởi vậy, xin giao con cái của họ cho đối-kém,

Và xin nộp họ cho quyền-năng của gươm-đao;

Và xin để vợ của họ thành không có con và bị góa.

Xin cho dân của họ cũng bị đánh chết,
Các trai trẻ của họ bị grom đánh ngã trong chiến-trận.

²²Xin tiếng kêu-la được nghe từ những nhà của họ,
Khi Chúa đem các kẻ đột-kích vào họ thành-linh;
Vì họ đã đào một cái hố để bắt con
Và đã giấu bẫy để cài chân con.

²³Tuy nhiên Chúa biết, ôi ĐỨC GIA-VÊ,
Mọi thu xếp chết người của họ chống lại con;
Xin đừng tha-thứ sự gian-ác của họ
Xin đừng xóa bỏ tội của họ khỏi trong cái nhìn của
Chúa.
Nhưng nguyên-xin cho họ bị lật đổ trước mặt Chúa;
Xin ra tay với họ khi Chúa giận!

Chiếc bình bị bể (19.1-19.15)

19¹ĐỨC GIA-VÊ phán như vậy: “Hãy đi và mua một
cái bình bằng đất của một người thợ gốm, và hãy
đem theo vài trường-lão của dân và vài thầy tế-
lễ thâm-niên. ²Rồi hãy đi ra đến thung-lũng Ben-Hi-nôm,
ở cạnh lối vào của cổng Góm; và hãy công-bố tại đó các
lời Ta sẽ cho người biết, ³và hãy nói: ‘Hãy nghe lời của
GIA-VÊ, hỡi các vua Giu-đa và cư-dân Giê-ru-sa-lem:
GIA-VÊ vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như
vậy: “Này, Ta sắp giáng họa lên chỗ này, tại đó các lỗ tai
của mọi kẻ nghe nó sẽ nhột nhạt. ⁴Bởi vì chúng đã bỏ Ta
và đã làm chỗ này thành một chỗ lạ và đã thiêu các tế vật
tại đó cho các thần khác mà chúng lẫn tổ-tiên của chúng
và các vua Giu-đa chưa từng biết, và bởi vì chúng đã làm
đầy chỗ này bằng máu của những kẻ vô-tội ⁵và đã xây các
nơi cao cho Ba-anh dâng thiêu những đứa con trai của
chúng trong lửa làm các của-lễ thiêu dâng cho Ba-anh,
một điều Ta đã chẳng bao giờ truyền hoặc nói đến, cũng
chẳng bao giờ vào trong trí Ta; ⁶cho nên, này, các ngày
đang đến,” ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố, “khi chỗ này sẽ không
còn được gọi là Tô-phết hay thung-lũng Ben-Hi-nôm nữa,
mà là thung-lũng Tàn-sát. ⁷Và Ta sẽ làm cho mất hiệu lực
ý định của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem trong chỗ này, và Ta
sẽ gây cho chúng ngã bởi grom trước mặt các kẻ thù của
chúng và bởi tay của những kẻ truy tìm sinh-mạng chúng;
và Ta sẽ để thầy của chúng làm đồ-ăn cho chim trời và
thú-vật của trái đất. ⁸Ta cũng sẽ làm cho thành này thành
một chỗ tan-hoang và là một tiếng sứt sứt; mọi người đi
ngang qua nó sẽ kinh-ngạc và sứt sứt bởi vì tất cả các
tai-họa của nó. ⁹Và Ta sẽ khiến chúng ăn thịt các con trai
của chúng và thịt các con gái chúng, và chúng sẽ ăn thịt
lẫn nhau trong khi bị vây và bị cùng-quẫn, mà các kẻ thù
của chúng và những kẻ truy tìm sinh-mạng chúng sẽ gây
cho chúng.”’

¹⁰“Lúc ấy người phải đập bể cái bình ấy trong cái nhìn
của những người đi theo người ¹¹và hãy nói cùng chúng:
‘GIA-VÊ vạn-quân nói như vậy: “Y như vậy Ta sẽ đập tan
dân này và thành này, thậm-chí như người ta đập bể cái
bình của một thợ gốm, mà không thể được gắn lại một lần
nữa; và chúng sẽ chôn tại Tô-phết bởi vì chẳng có bất cứ
một chỗ nào khác để chôn-cất. ¹²Đây là cách Ta sẽ đối-xử
chỗ này và cư-dân của nó,” ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố, “để
làm thành này giống như Tô-phết. ¹³Và nhà-cửa của Giê-
ru-sa-lem và cung-diện của các vua Giu-đa sẽ bị làm ô-úế
như chỗ Tô-phết, bởi vì tất cả nhà-cửa mà trên mái chúng
đã thiêu các tế vật dâng cho tất cả các cơ-binh trên trời và
đã đổ các rượu lễ ra cho các thần khác.”’ ”

¹⁴Thế thì Giê-rê-mi đến từ Tô-phết, nơi ĐỨC GIA-VÊ đã
sai người đi để nói tiên-tri; và người đứng trong sân của
đền ĐỨC GIA-VÊ và nói cùng tất cả dân-chúng: ¹⁵“ĐỨC
GIA-VÊ vạn-quân, ĐỨC Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán
như vậy: ‘Này, Ta sắp giáng trên thành này và trên tất cả
các thôn-xóm của nó toàn-thê tai-trong mà Ta đã tuyên-bố
chống nó, bởi vì chúng đã làm cổ của chúng cứng để
chẳng chú-ý đến các lời của Ta.’ ”

Pha-sua bắt bớ Giê-rê-mi (20.1-20.18)

20¹Khi thầy tế-lễ Pha-sua⁽¹⁾, con trai Y-mê, là viên-
chức-trưởng trong đền của ĐỨC GIA-VÊ, nghe
Giê-rê-mi nói tiên-tri các việc này, ²Pha-sua sai
người đánh đòn tiên-tri Giê-rê-mi, và cùng người tại Cổng
trên Bên-gia-min, ở cạnh đền của ĐỨC GIA-VÊ. ³Đoạn
xảy ra vào bữa sau, khi Pha-sua thả Giê-rê-mi ra khỏi
cùm, thì Giê-rê-mi nói cùng hắn: “Pha-sua không phải là
tên ĐỨC GIA-VÊ đã gọi ông, nhưng đúng hơn là Ma-go-
Mít-sa-bíp⁽²⁾. ⁴Vì ĐỨC GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta sẽ
khiến người và tất cả các bạn-hữu của người kinh-hãi
chính người; và trong khi đôi mắt người xem, thì chúng sẽ
ngã bởi grom của các kẻ thù chúng. Thế là Ta sẽ phó tất
cả Giu-đa trong tay vua Ba-by-lôn, và hắn sẽ đem chúng
đi lưu-đày đến Ba-by-lôn và sẽ giết chúng bằng grom.
⁵Ta cũng sẽ giao-phó tất cả của-cải của thành này, tất cả
sản-vật của nó, và tất cả những đồ đất-giá của nó; ngay cả
tất cả châu-báu của các vua Giu-đa Ta cũng sẽ phó trong
tay các kẻ thù của chúng, và họ sẽ cướp-bóc chúng, bắt
chúng đi, và đem chúng đến Ba-by-lôn. ⁶Còn người, hỡi
Pha-sua, và tất cả những kẻ sống trong nhà của người sẽ bị
giam-cầm; và người sẽ vào Ba-by-lôn, rồi ở đó người sẽ
chết, và ở đó người sẽ được chôn, người và tất cả các bạn-
hữu của người, những kẻ mà người đã nói tiên-tri một
cách giả-dối cùng.’ ”

⁷Ôi ĐỨC GIA-VÊ, Chúa đã đánh lừa con và con đã bị lừa;
Chúa đã hơn con và đã thắng.

Con đã thành một trò cười suốt ngày dài;

Mọi người đều nhạo-báng con.

⁸Vì mỗi lần con nói, con la lớn lên;

Con công-bố bạo-lực và sự phá-hủy,

Bởi vì cho con lời ĐỨC GIA-VÊ đã kết quả thành

Sự si-nhục và ché-giễu suốt cả ngày.

⁹Nhưng nếu con nói: “Ta sẽ không nhớ đến Ngài

Hay chẳng nói nhân danh Ngài nữa,”

Thì trong tâm con nó trở nên như lửa cháy

Bị bịt kín trong xương xóc của con;

Và con mệt-mỏi vì giữ nó ở trong,

Và con không thể chịu-đựng nó được nữa.

¹⁰Vì con đã nghe nhiều người rí tai:

“Kinh-hãi ở mọi bề!

Hãy tố-giác nó; phải, chúng ta hãy tố-giác nó!”

Tất cả các bạn-hữu mà con tin-cậy,

Chăm-chú chờ-đợi con vấp-ngã, nói:

“Có lẽ nó sẽ bị lừa, hầu cho chúng ta có thể thắng nó

Và trả thù nó.”

¹¹Nhưng ĐỨC GIA-VÊ ở với con như một nhà vô-địch
đáng khiếp;

Cho nên các kẻ bắt bớ con sẽ vấp-ngã và chẳng thắng.

¹Pha-sua nghĩa là khoái-lạc mọi bề

²Ma-go-Mít-sa-bíp nghĩa là kinh-hãi mọi bề

Chúng sẽ bị xấu-hổ hoàn-toàn, bởi vì chúng đã thất-bại,
Với sự ô-nhục đời đời chẳng hề quên được.

- ¹²Nhưng, ôi Đức GIA-VÊ vạn quân,
Chúa là Đấng thử người công-chính,
Là Đấng thấy trí và tâm;
Xin cho con thấy Chúa báo-thù họ;
Vì con đã trình duyên cớ của con cùng Chúa.
- ¹³Hãy hát cho Đức GIA-VÊ, hãy ca-tụng Đức GIA-VÊ!
Vì Ngài đã giải-phóng hồn của người thiếu-thốn
Khỏi tay những kẻ ác.

¹⁴Đấng rửa thay cái ngày tôi đã được sinh ra;
Xin cho ngày mẹ tôi sinh ra tôi đừng được phước!

¹⁵Đấng rửa thay người đem tin ấy
Cho cha tôi, rằng:
“Một bé trai đã được sinh ra cho ông!”
Và đã làm cho người rất hạnh phúc.

¹⁶Nhưng xin cho người đó như các thành-thị
Mà Đức GIA-VÊ đã phá đổ mà không lấy làm tiếc,
Và xin cho ông ấy nghe tiếng la hét vào buổi sang
Và tiếng la hoàng-hốt lúc ban trưa;

¹⁷Bởi vì ông ấy đã chẳng giết tôi trước khi ra đời,
Hầu cho mẹ tôi đã là cái mồ của tôi,
Và từ-cung cứ bự hoài.

¹⁸Tại sao tôi đã ra khỏi từ-cung
Để nhìn thấy rắc-rối và đau buồn,
Để tôi sống các ngày của tôi lâu nay trong hồ-thẹn?

4. Giê-rê-mi buộc tội các nhà lãnh-đạo Giu-đa (21.1-29.32)

Thông-diệp của Giê-rê-mi cho Sê-đê-kia (21.1-21.14)

21¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ Đức GIA-VÊ khi vua Sê-đê-kia sai đến cùng người: Pha-sua con trai Manh-ki-gia, và thầy tế-lễ Sô-phô-ni con trai của Ma-a-xê-gia, nói: ²“Xin vui-lòng cầu-hỏi Đức GIA-VÊ thay mặt cho chúng ta, vì Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn đang gây chiến với chúng ta; có lẽ Đức GIA-VÊ sẽ đổi-xử với chúng ta theo tất cả các hành-động kỳ diệu của Ngài, để kẻ thù có thể rút lui khỏi chúng ta.”

³Lúc đó Giê-rê-mi nói với họ: “Các ông phải tâu lên Sê-đê-kia như sau: ⁴“GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: “Này, Ta sắp xoay vũ-khí chiến-tranh hiện ở trong tay các người, mà các người đang dùng để chống lại vua Ba-by-lôn và dân Canh-đê đang bao-vây các người ở ngoài tường thành; và Ta sẽ gom chúng lại vào trong trung-tâm của thành-phố. ⁵Và chính Ta sẽ đánh lại các người với một bàn tay giang ra và một cánh tay phi-thường, cả trong cơn giận, thịnh-nộ, và phẫn-nộ lớn. ⁶Ta cũng sẽ đánh hạ cư-dân của thành này, cả người lẫn thú; chúng sẽ chết vì cơn dịch lớn. ⁷“Rồi sau đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “Ta sẽ phó Sê-đê-kia vua Giu-đa và các tôi-tớ của nó và dân này, cả những kẻ còn sống sót trong thành này khỏi cơn dịch, guom, và đói-kém, vào trong tay Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn và vào trong tay của những kẻ thù của chúng, và vào trong tay những kẻ truy tìm sinh-mạng chúng; và hấn sẽ đánh chúng gục bằng lưỡi guom. Hấn sẽ không tha cho chúng cũng chẳng thương-hại hay thương xót.”

⁸“Người cũng sẽ nói cùng dân này: ‘Đức GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta đặt trước mặt các người đường sống và

đường chết. ⁹Kẻ cứ ở trong thành này sẽ chết bởi guom, bởi đói-kém, và bởi nạn dịch; song kẻ đi ra ngoài và ngã vào tay dân Canh-đê, là dân đang bao-vây các người, thì sẽ sống, và sinh-mạng của kẻ đó sẽ như là của cướp. ¹⁰Vì Ta đã để mặt Ta chống thành này để làm hại, chớ không phải để làm lành,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố. “Nó sẽ bị phó vào vào trong tay vua Ba-by-lôn, và hấn sẽ phóng hỏa nó.”

¹¹“Đoạn hãy nói cùng gia-hộ của vua Giu-đa:
‘Hãy nghe lời GIA-VÊ,

¹²Hỡi nhà Đa-vít, GIA-VÊ phán như vậy:
“Hãy thi-hành công-lý vào mỗi buổi sáng;
Và hãy giải-thoát người đã bị cướp khỏi quyền-năng của kẻ áp-bức nó,
Để con thanh-nộ Ta có lẽ không phát ra như lửa
Và bùng cháy không một ai dập-tắt được,
Bởi vì sự ác của những việc làm của chúng.

¹³“Này, Ta đang chống các người, hỡi những kẻ ở thung-lũng,
Hỡi đồng bằng nhiều đá,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
“Các người những kẻ nói: ‘Ai sẽ xuống chống chúng ta?
Hoặc ai sẽ vào trong nơi chúng ta ở?’

¹⁴“Nhưng Ta sẽ phạt các người theo các hậu-quả của các việc làm của các người,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
“Và Ta sẽ nhen một đám lửa trong rừng của nó
Để lửa có thể nuốt tất cả khu-vực xung-quanh nó.” ’ ’ ”

Sự cảnh-cáo về sự sụp-đổ của Giê-ru-sa-lem (22.1-22.12)

22¹Đức GIA-VÊ phán như vậy: “Hãy đi xuống đến cung-điện của vua Giu-đa, và tại đó hãy nói lời này, ²và hãy nói: ‘Hãy nghe lời của GIA-VÊ, hỡi vua Giu-đa, kẻ ngồi trên ngai Đa-vít, người cùng các tôi-tớ của người và dân của người, là những kẻ vào các cổng này. ³GIA-VÊ nói như vậy: “Hãy thực-hiện công-lý và sự công-chính, và hãy giải-thoát kẻ đã bị cướp khỏi quyền-năng của kẻ áp-bức. Cũng đừng đổi-đãi bất công hay cưỡng-bức người lạ, kẻ mô-côi, hoặc người góa-bụa; và chớ đổ máu vô-tội tại chỗ này. ⁴Vì nếu các người những người thật sự làm việc này, thì các vua sẽ vào các cổng của nhà này, ngồi trong chỗ của Đa-vít trên ngai của nó, đi trong xe và cưỡi ngựa, tức là chính vua cùng những tôi-tớ của nó và dân của nó. ⁵Nhưng nếu các người chẳng muốn vâng theo các lời này, Ta sẽ bởi chính Ta,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “rằng nhà này sẽ thành một nơi tan-hoang.” ’ ’ ”

⁶Vì Đức GIA-VÊ phán như vậy về nhà của vua Giu-đa:
“Người giống như Ga-la-át đối với Ta,

Như đỉnh núi của Li-ban;
Vậy mà một cách chắc-chắn nhất Ta sẽ khiến cho người thành như một nơi hoang-vu,
Như các thành-thị không người ở.

⁷“Vì Ta sẽ dành riêng những kẻ hủy-diệt người,
Mỗi đưa với các khí-giới của nó;
Và chúng sẽ đốn các cây tuyết-tùng tốt nhất của người
Và quăng chúng vào lửa.

⁸“Rồi nhiều dân-tộc sẽ đi ngang qua thành này; và họ sẽ nói với nhau: ‘Cớ sao Đức GIA-VÊ đã gây ra như vậy cho thành lớn này?’ ⁹Thế thì chúng sẽ trả lời: ‘Bởi vì họ đã bỏ giao-ước của GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của họ và đã thờ-lạy các thần khác và đã phục-vụ chúng.’ ”

- 10Chớ khóc vì kẻ chết, và chớ khóc thương nó,
Nhưng hãy khóc hoài cho người đi mất;
 Vì nó sẽ không bao giờ trở về
 Hay thấy quê-hương của nó.
- 11Vì *Đức* GIA-VÊ phán như vậy về Sa-lum con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, kẻ đã thành vua trong chỗ của Giô-si-a là cha của nó, là người đã đi khỏi chỗ này: “Nó sẽ không bao giờ trở về đó; 12nhưng nó sẽ chết tại chỗ mà họ đã dẫn nó tới để giam-cầm và không thấy xứ này nữa.
- Các thông-diệp về các vua (22.13-22.30)*
- 13“Khốn cho kẻ xây nhà của hắn mà không có công-chính
 Và các phòng trên của hắn mà không có công-lý,
 Kẻ dùng công của người láng-giềng của hắn mà không trả thù lao
 Và chẳng trả tiền công cho nó,
 14Là kẻ nói: ‘Ta sẽ xây cho ta một tòa nhà rộng-rãi
 Với các phòng trên khoảng-khoát,
 Và đục những cửa-sổ cho cái nhà,
 Đóng ô cửa bằng gỗ tuyết-tùng và sơn nó màu đỏ tươi.’”
- 15“Có phải người thành một ông vua bởi vì người đang ganh-đua gỗ tuyết-tùng?
 Há cha người đã chẳng ăn và uống,
 Và thực-hiện công-lý và công-chính hay sao?
 Hỏi ấy người đã sung-túc.
- 16“Người đã biện-hộ nguyên-cớ cho kẻ bị họa và thiếu-thốn;
 Hỏi ấy đã là sung-túc.
 Đó chẳng phải có nghĩa là biết Ta hay sao?”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 17“Nhưng đôi mắt của người và tâm của người
 Chỉ nhắm vào để có lợi bất-lương của riêng người,
 Và để đổ máu vô-tội
 Để thực-hiện áp-bức và tống tiền.”
- 18Bởi vậy, *Đức* GIA-VÊ phán như vậy về Giê-hô-gia-kim con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa:
 “Người ta sẽ chẳng than-thờ vì nó:
 ‘Than ôi, anh em của tôi!’ hay ‘Than ôi, chị em của tôi!’
 Người ta sẽ chẳng than-thờ vì nó:
 ‘Than ôi cho chúa!’ hay: ‘Than ôi cho sự huy-hoàng của chúa!’”
- 19“Nó sẽ được chôn cất như chôn một con lừa,
 Bị kéo đi và quăng ra ngoài những công của Giê-ru-sa-lem.
- 20“Hãy đi lên Li-ban và hãy la hét,
 Và hãy cất lên tiếng người tại Ba-san;
 Cũng hãy la hét từ A-ba-rim,
 Vì tất cả người yêu của người đều đã bị dè bẹp.
- 21“Ta đã nói với người khi người thịnh-vượng;
 Nhưng người đã nói: ‘Tôi không muốn nghe!’
 Đây là thói quen lâu nay của người từ tuổi thanh-niên,
 Rằng người đã chẳng vâng-phục tiếng của Ta.
- 22“Gió sẽ cuốn đi tất cả những kẻ chăn của người,
 Và những người yêu của người sẽ bị giam-cầm;
 Lúc ấy chắc người sẽ bị xấu-hổ và nhục nhã
 Bởi vì mọi tội-ác của người.
- 23“Người là kẻ ở tại Li-ban,
 Lót ô trong những cây tuyết-tùng,
 Người sẽ rên-ri bao nhiêu khi những con đau nhói đến trên người,
 Đau như đàn-bà đang đẻ!

- 24“Thật như Ta sống,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, “dẫu Cô-nia con trai của Giê-hô-gia-kim vua Giu-đa là cái ẩn bên tay hữu của Ta, Ta cũng lột người ra; 25và Ta sẽ phó người vào trong tay những kẻ đang truy tìm sinh-mạng của người, phải, vào trong tay những kẻ mà người khiếp-sợ, thậm-chí vào trong tay Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn, và vào trong tay dân Canh-đê. 26Ta sẽ xô-đuổi người và mẹ của người, kẻ đã sinh ra người, vào trong xứ khác mà người đã chẳng được sinh ra, và ở đó người sẽ chết. 27Nhưng, về xứ-sở mà chúng ước-mong trở về lại, chúng sẽ chẳng được trở về lại đó.
- 28“Há cái người Cô-nia này là một cái bình bị bể, bị khinh-khi sao?
 Hay hắn là một cái bình không được ưa-thích sao?
 Tại sao hắn và con cháu của hắn bị xô-đuổi đi
 Và bị quăng vào trong một xứ mà chúng đã chẳng biết?”
- 29“Ôi xứ sở, xứ sở, xứ sở,
 Hãy nghe lời của GIA-VÊ!
- 30“GIA-VÊ nói như vậy:
 ‘Hãy ghi xuống người này là kẻ không con,
 Là kẻ sẽ chẳng thịnh-vượng trong các ngày của hắn;
 Vì không có ai trong con cháu của hắn sẽ thịnh-vượng
 Ngồi trên ngai Đa-vít
 Hoặc cai-trị tại Giu-đa một lần nữa.’”

Đấng Mê-xi-a hầu đến: Nhánh Công-chính (23.1-23.8)

23¹“Khốn cho những kẻ chặn đang hủy-diệt và làm tan-lạc bầy chiên của cánh đồng cỏ Ta!” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố. ²Bởi vậy, GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy về những kẻ chặn đang gìn giữ dân Ta: “Các người đã làm tan-lạc bầy của Ta và đã đuổi chúng đi, và đã chẳng chăm-lo cho chúng; này, Ta sắp chăm-chú đến các người vì điều xấu-xa của những công-việc các người,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố. ³“Lúc ấy chính Ta sẽ nhóm những con sót lại của bầy Ta ra khỏi tất cả những xứ mà Ta đã đuổi chúng đến và sẽ đem chúng trở về đồng cỏ của chúng; rồi chúng sẽ sai quã và sinh-sôi nảy-nở. ⁴Ta cũng sẽ dấy lên những kẻ chăn chúng và họ sẽ chăm-sóc chúng; và chúng sẽ chẳng còn sợ nữa, cũng chẳng bị kinh-khiếp, cũng sẽ chẳng có một con nào bị mất,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

- 5“Này, các ngày đó đang đến,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố,
 “Khi Ta sẽ dấy lên cho Đa-vít một Nhánh công-chính;
 Và Ngài sẽ trị-vì làm vua và hành-động khôn-ngao
 Và thực-hiện công-lý và công-chính trong xứ này,
 6“Trong các ngày của Ngài, Giu-đa sẽ được cứu,
 Y-sơ-ra-ên sẽ ở một cách yên-ôn;
 Và đây là danh-xưng của Ngài bởi đó Ngài sẽ được gọi:
 ‘*Đức* GIA-VÊ Đấng công-chính của chúng ta.’”
- 7“Bởi vậy, này, các ngày đó đang đến,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, “khi chúng sẽ không còn nói: ‘Nhu *Đức* GIA-VÊ sống, Đấng đã đem những con trai Y-sơ-ra-ên lên từ xứ Ê-díp-tô,’ 8nhưng nói: ‘Nhu *Đức* GIA-VÊ sống, Đấng đã đem lên và dẫn về con cháu của nhà Y-sơ-ra-ên từ đất phương bắc và từ tất cả những xứ nơi Ta đã từng đuổi chúng đến.’ Rồi chúng sẽ sống trên xứ riêng của chúng.”

Các tiên-tri giả bị tố giác (23.9-23.40)

- 9Còn những kẻ tiên-tri:
 Tìm ta tan-vỡ ở bên trong ta,

Tất cả xương xóc ta đều run-rẩy;
Ta đã thành như một người say rượu,
Bởi có Đức GIA-VÊ
Và bởi có những lời thánh của Ngài.

10 Vì xứ này đầy các kẻ ngoại-tình;
Vì xứ này than-khóc bởi có rủa-sả ấy.
Các đồng cỏ vùng hoang-vu đều đã khô đi.
Tiền-trình của chúng cũng là xấu-xa,
Và sức mạnh của chúng thì không thích-hợp.

11 “Vì cả người tiên-tri lẫn thầy tế-lễ đều bị ô-úế;
Ngay cả trong cái đền của Ta, Ta đã tìm thấy sự gian-ác của chúng.”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

12 “Cho nên đường-lối của chúng như các lối đi tron-trọt đối với chúng,
Chúng sẽ bị đuổi đi vào trong bóng tối lờ-mờ và ngã xuống trong đó;
Vì Ta sẽ giáng họa trên chúng nó,
Vào năm trừng-phạt.” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

13 “Hơn nữa, trong những kẻ tiên-tri của Sa-ma-ri, Ta đã thấy một điều chướng:
Chúng đã nói tiên-tri bởi Ba-anh và đã khiến dân Y-sơ-ra-ên của Ta lầm-lạc.

14 “Cũng ở trong những kẻ tiên-tri Giê-ru-sa-lem,
Ta đã thấy một điều khùng-khiếp:
Phạm-tội ngoại-tình và bước đi trong sự giả-dối;
Và chúng cùng-cố bàn tay của những kẻ làm ác,
Đến nỗi không có ai đã quay khỏi sự gian-ác của nó.
Đối với Ta, tất cả bọn chúng đã thành như Sô-đôm,
Và cư-dân của nó như Gô-mô-ơ-ơ.

15 “Bởi vậy, GIA-VÊ vạn quân nói như vậy về các tiên-tri ấy:
‘Này, Ta sẽ cho chúng ăn cây gai
Và khiến chúng uống nước độc,
Vì từ các tiên-tri Giê-ru-sa-lem
Ô-nhiệm đã tràn vào trong toàn thể xứ này.’ ”

16 Đức GIA-VÊ vạn quân phán như vậy:
“Chớ nghe các lời của những tiên-tri đang nói tiên-tri với các người.
Chúng đang dẫn các người vào trong hư vô;
Chúng nói về một sự hiện-thấy từ sự tưởng-tượng riêng của chúng,
Không phải từ miệng của GIA-VÊ.

17 “Chúng cứ nói cùng những kẻ khinh-dê Ta:
‘Đức GIA-VÊ đã phán: “Các người sẽ có sự bình-an” ’;
Và về phần mọi kẻ bước đi theo sự ngoan-cổ của chính tâm của nó,
Chúng nói: ‘Tai-ương sẽ chẳng đến trên các người đâu.’

18 “Nhưng ai đã từng đứng trong hội đồng của GIA-VÊ,
Đề kẻ đó được xem và nghe lời Ngài?
Ai đã để ý đến lời Ngài và đã lắng nghe?

19 “Này, trận bão của GIA-VÊ đã phát ra trong cơn thịnh-nộ,
Ngay cả một trận bão xoáy;
Nó sẽ xoáy xuống trên đầu của những kẻ độc-ác.

20 “Cơn giận của GIA-VÊ sẽ chẳng trở lại
Cho đến khi Ngài đã làm xong và đã thực-hiện các mục-đích của tâm Ngài;
Vào các ngày sau-rốt, các người sẽ hiểu nó rõ-ràng.

21 “Ta đã chẳng sai các tiên-tri này,
Nhưng chúng nó đã chạy.

Ta đã chẳng nói cùng chúng,
Nhưng chúng đã tiên-tri.

22 “Nhưng nếu chúng đã từng đứng trong hội đồng của Ta,
Thì chúng đã công-bố các lời của Ta cho dân Ta,
Và hẳn đã làm cho họ bỏ đường-lối độc-ác của họ
Và bỏ đi những hành động xấu xa của họ.

23 “Cớ phải Ta là một Chúa TRỜI ở gần,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
“Mà không phải là một Chúa TRỜI ở xa sao?”

24 “Có một ai có thể ẩn mình trong các nơi trốn tránh,
Mà Ta không thấy nó sao?” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
“Há chẳng phải Ta đầy-dẫy các tầng trời và trái đất sao?” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

25 “Ta đã nghe điều các tiên-tri đó đã nói, những kẻ nói tiên-tri giả-dối nhân-danh Ta, rằng: ‘Ta đã có một giấc chiêm-bao, ta đã có một giấc chiêm-bao!’”²⁶ Cho đến chừng nào? Có bất cứ một điều gì trong tâm của những kẻ tiên-tri mà tiên-tri sai, kể cả những kẻ tiên-tri mà chính tâm của chúng mang sự lừa-gạt,²⁷ là những kẻ cố ý làm cho dân Ta quên danh Ta bằng các giấc chiêm-bao của chúng mà chúng chuyển cho nhau, y như tô-phụ của chúng đã quên danh của Ta bởi có Ba-anh chẳng?²⁸ Những kẻ tiên-tri có một giấc chiêm-bao được kể lại chiêm-bao của nó, nhưng hãy để người có lời của Ta nói ra lời Ta một cách chân-thật. Rơm-rạ có cái gì chung với hạt thóc?” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.²⁹ “Lời Ta há chẳng như lửa sao?” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “và như búa đập vỡ một tảng đá sao?”³⁰ Bởi vậy, này, Ta đang chống những tiên-tri đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “những kẻ ăn-cắp lẫn nhau các lời của Ta.³¹ Này, Ta đang chống những tiên-tri đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “những kẻ dùng lưỡi của chúng mà tuyên-bố: ‘Chúa tuyên-bố.’”³² Này, Ta đang chống những kẻ đã nói chiêm-bao giả,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “và đã thuật lại chúng, và đã làm dân Ta lầm-lạc bởi các điều dối trá và khoe-khoang liều-linh của chúng; nhưng Ta đã chẳng sai chúng hay ra lệnh cho chúng, chúng cũng đã chẳng cung-cấp cho dân này cái phúc-lợi nhỏ nhất,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

33 “Nay, khi dân này, hay kẻ tiên-tri, hay thầy tế-lễ hỏi người, rằng: ‘Sấm của Đức GIA-VÊ là gì?’ thì người sẽ nói cùng chúng: ‘Sấm gì?’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố, ‘Ta sẽ bỏ rơi các người.’”³⁴ Thế thì về phần nhà tiên-tri, thầy tế-lễ, hay dân này là những kẻ nói: ‘Lời sấm của Đức GIA-VÊ,’ Ta sẽ giáng hình-phạt trên người đó và nhà nó.³⁵ Vậy, mỗi người trong các người sẽ nói với người láng-giềng của mình và với anh em của mình: ‘Đức GIA-VÊ đã trả lời gì?’ hay, ‘Đức GIA-VÊ đã nói gì?’³⁶ Vì các người sẽ không còn nhớ lời sấm của GIA-VÊ, bởi vì chính lời của riêng mỗi người sẽ thành lời sấm, và vì các người đã xuyên-tạc những lời của Chúa TRỜI sống, GIA-VÊ vạn quân, Chúa TRỜI chúng ta.³⁷ Vậy người sẽ nói với tiên-tri đó: ‘GIA-VÊ đã trả lời gì cho ông?’ và, ‘GIA-VÊ đã phán gì?’³⁸ Vì nếu các người nói: ‘Lời sấm của Đức GIA-VÊ!’ thì chắc-chắn GIA-VÊ phán như vậy: ‘Bởi vì các người đã nói lời này: “Sấm của Đức GIA-VÊ!” Ta cũng đã sai đến cùng các người, rằng: “Các người không được nói: ‘Sấm của Đức GIA-VÊ!’ ”’³⁹ “Bởi vậy, này, chắc-chắn Ta sẽ quên các người và quăng các người đi xa khỏi sự hiện-diện của Ta, cùng với thành này mà Ta đã ban cho các người và tô-phụ của các người.⁴⁰ Và Ta sẽ đặt trên các

người sự si nhục đời đời và sự nhục nhã đời đời mà sẽ không quên được.”

Các giò trái và những người trở về (24.1-24.10)

24¹Sau khi Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn đã bắt đi giam Giê-cô-nia con trai của Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, và các viên-chức của Giu-đa với các thợ thủ-công và các thợ rèn từ Giê-ru-sa-lem và đã đem họ đến Ba-by-lôn, *Đức* GIA-VÊ đã chỉ cho tôi: kia, hai giò trái và được đặt trước đền-thờ *Đức* GIA-VÊ! ²Một giò có các trái và rất tốt, như các trái và chín đầu mùa; còn cái giò khác có các trái và rất xấu, chúng không thể ăn được vì bị thối. ³Lúc ấy *Đức* GIA-VÊ phán cùng tôi: “Người thấy gì, Giê-rê-mi?” Tôi bèn thưa: “Những trái và, những trái và tốt, rất tốt, và những trái xấu, rất xấu, mà không thể ăn được vì bị thối.”

⁴Lúc ấy lời của *Đức* GIA-VÊ đến cùng tôi, rằng: ⁵“GIA-VÊ Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên nói như vậy: ‘Nhu những trái và tốt này, thì Ta sẽ xem là tốt những kẻ bị tù đầy Giu-đa mà Ta đã sai đi từ chỗ này vào trong đất của dân Canh-đê. ⁶Vì Ta sẽ để các mắt Ta trên chúng mãi mãi, và Ta sẽ đem chúng về lại đất này; và Ta sẽ xây chúng lên mà không đánh bại chúng, và Ta sẽ trồng chúng mà không nhổ chúng đi. ⁷Và Ta sẽ ban cho chúng trái tim để biết Ta, vì Ta là GIA-VÊ; và chúng sẽ là dân của Ta, và Ta sẽ là Chúa TRỜI của chúng, vì chúng sẽ trở lại cùng Ta bằng hết cả tâm-lòng của chúng.

⁸Nhưng, như những trái và xấu không thể ăn được vì bị thối—quả thật, *Đức* GIA-VÊ phán như vậy—thế là Ta sẽ bỏ rơi Sê-đê-kia vua Giu-đa với các viên-chức của nó, phần sót lại của Giê-ru-sa-lem vẫn còn ở lại trong đất này, và những kẻ ở trong xứ Ê-díp-tô. ⁹Và Ta sẽ khiến chúng thành một sự khùng khiếp và một điều xấu cho tất cả những vương-quốc của trái đất, làm một điều nhục nhã và một câu cách-ngôn, một lời mắng-nhiếc và một lời rủa-sả trong mọi chỗ mà Ta sẽ phân tán chúng. ¹⁰Và Ta sẽ giáng gươm-đao, đói-kém, và bệnh dịch trên chúng cho đến khi chúng bị hủy-diệt khỏi mảnh đất mà Ta đã ban cho chúng và tổ-tiên của chúng.’ ”

Tiên-tri về sự bị giam-cầm (25.1-25.11)

25¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi về tất cả dân-chúng của Giu-đa, trong năm thứ tư của Giê-hô-gia-kim con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa (đó là năm thứ nhất của Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn), ²mà tiên-tri Giê-rê-mi đã nói cùng tất cả dân-chúng Giu-đa và cùng hết thầy cư-dân Giê-ru-sa-lem, rằng: ³“Từ năm thứ mười ba của Giô-si-a con trai của A-môn, vua Giu-đa, ngay cả cho đến ngày này, những 23 năm này lời của *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, và tôi đã nói đi nói lại cùng các người, song các người đã chẳng nghe. ⁴Và *Đức* GIA-VÊ đã lập đi lập lại sai đến cùng các người tất cả các tiên-tri tôi-tớ của Ngài, song các người đã chẳng lắng nghe, cũng đã chẳng nghiêng tai người để nghe, ⁵rằng: ‘Bây giờ mọi người hãy từ bỏ đường-lối độc-ác của mình và từ bỏ sự xấu-xa của những việc làm của mình, và hãy ở trên đất mà *Đức* GIA-VÊ đã ban cho các người và tổ-tiên các người đời đời và vô cùng; ⁶và chớ đi theo các thần khác để phục-dịch chúng và để thờ-lạy chúng, và chớ chọc Ta giận bằng việc làm của tay các người, rồi Ta sẽ không hại các

người.’ ⁷Nhưng các người đã chẳng lắng nghe Ta,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, “để các người chọc Ta giận bằng việc làm của bàn tay các người để *chước* tai-hại vào mình. ⁸Bởi vậy GIA-VÊ vạn quân phán như vậy: ‘Bởi vì các người đã chẳng vâng-phục các lời của Ta, ⁹này, Ta sẽ đem mọi gia-đình phương bắc,’ GIA-VÊ tuyên-bố, ‘và giao cho Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn, tôi-tớ của Ta, và sẽ đem chúng chống lại đất này, và chống lại cư-dân của nó, và chống lại tất cả các dân-tộc ở chung-quanh; và Ta sẽ hoàn-toàn hủy-diệt chúng, và làm chúng thành điều ghê-rợn, tiếng suy-tuyệt, và sự tan-hoang đời đời. ¹⁰Hơn nữa, Ta sẽ cất khỏi chúng tiếng reo-vui và mừng-rỡ, tiếng của chàng rể và tiếng của cô dâu, tiếng của những cối xay và ánh-sáng của đèn. ¹¹Và toàn-thể đất này sẽ là sự tan-hoang và điều ghê-rợn, và các dân-tộc này phải phục-dịch vua Ba-by-lôn 70 năm.

Ba-by-lôn sẽ bị xét-đoán (25.12-25.38)

¹²Đoạn, khi 70 năm chấm dứt, Ta sẽ phạt vua Ba-by-lôn và quốc-gia đó,’ *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, ‘vì tội-lỗi của chúng, và xử của dân Canh-đê; và Ta sẽ khiến nó thành một nơi tan-hoang đời đời. ¹³Và Ta sẽ giáng trên đất đó tất cả những lời của Ta mà Ta đã công-bố chống nó, mọi lời được ghi trong sách này, mà Giê-rê-mi đã tiên-tri chống tất cả những quốc-gia. ¹⁴(Vì nhiều dân-tộc và các vua lớn sẽ bắt chúng, chính chúng, làm nô-lệ; và Ta sẽ báo-trả chúng theo những công-việc của chúng, và theo việc làm của bàn tay của chúng.)’ ”

¹⁵Vì *Đức* GIA-VÊ, *Đức* Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán cùng tôi như vậy: “Hãy lấy chén này có rượu phân-nộ từ tay Ta, và hãy khiến cho mọi dân-tộc, mà Ta sai người đến, uống nó. ¹⁶Và chúng sẽ uống và lão-đảo, và thành điên-cuồng bởi cơ gươm-đao mà Ta sẽ sai đến giữa vòng chúng nó.” ¹⁷Rồi tôi lấy chén ấy từ tay *Đức* GIA-VÊ, và khiến cho tất cả các dân-tộc, mà *Đức* GIA-VÊ đã sai tôi đến, uống: ¹⁸Giê-ru-sa-lem với các thành-thị của Giu-đa, và các vua của nó cùng các hoàng-thân của nó, để khiến chúng thành đổ nát, một điều ghê-rợn, một tiếng suy-tuyệt, và một lời rủa-sả, như nó ngày nay; ¹⁹Pha-ra-ôn vua Ê-díp-tô, tôi-tớ của nó, các hoàng-thân của nó, và tất cả dân-chúng của nó; ²⁰tất cả mọi dân ngoại-quốc, tất cả những vua đất Út-xơ, mọi vua của xứ của dân Phi-li-tin (ngay cả Ách-ca-lôn, Ga-xa, Éc-rôn, và những kẻ còn sống sót ở Ách-đốt); ²¹Ê-đôm, Mô-áp, và những con trai Am-môn; ²²và tất cả các vua Ty-rơ, tất cả các vua Si-đôn, và các vua ở những cù-lao ngoài biển; ²³và Đê-đan, Thê-ma, Bu-xơ, và tất cả những kẻ cắt rìa tóc; ²⁴tất cả các vua của A-ra-bi và tất cả những vua của dân ngoại ở trong sa-mạc; ²⁵và tất cả những vua của Xim-ri, tất cả những vua của Ê-lam, và tất cả những vua của Mê-đi; ²⁶tất cả những vua ở phương bắc, gần hoặc xa, cùng với nhau; và tất cả những vương-quốc của trái đất ở trên mặt đất, và các vua của Sê-sác đều phải uống theo chúng.

²⁷“Và người sẽ nói cùng chúng: ‘GIA-VÊ vạn quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên nói như vậy: “Uống đi, say đi, mửa đi, hãy ngã-xuống, và đừng đứng dậy nữa bởi cơ gươm-đao mà Ta sẽ sai đến giữa vòng các người.”’ ²⁸Và sẽ là, nếu chúng không chịu lấy cái chén này từ tay người để uống, thì người sẽ nói cùng chúng: ‘GIA-VÊ vạn quân nói như vậy: “Các người chắc-chắn phải uống! ²⁹Vì này, Ta

bắt đầu gây tai-họa trong thành này, thành được xưng bằng danh của Ta, và các người sẽ hoàn-toàn tránh được hình-phạt ư? Các người sẽ chẳng tránh khỏi hình-phạt; vì Ta đang sai gươm-đao đến chống tất cả cư-dân của trái đất,” Đức GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố.’

30“Cho nên người sẽ tiên-tri tất cả những lời này chống lại chúng, và người sẽ nói với chúng:

‘GIA-VÊ sẽ quát-tháo từ nơi cao,
Và phát tiếng của Ngài từ chỗ ngự thánh của Ngài;
Ngài sẽ quát-tháo mãnh-liệt chống bầy chiên của Ngài.
Ngài sẽ quát như những người đập *nho*,
Chống tất cả cư-dân của trái đất.

31“Tiếng âm-ĩ đã đến đầu-cùng của trái đất,
Bởi vì GIA-VÊ có bắt binh với các dân-tộc.
Ngài bắt đầu xét-đoán mọi xác-thịt;
Còn kẻ độc-ác, Ngài đã phó chúng cho gươm-đao,
GIA-VÊ tuyên-bố.”

32Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy

“Này, thảm-họa đang xông tới
Từ dân-tộc này đến dân-tộc nọ,
Và một trận bão lớn sắp được đẩy lên
Từ các phần xa-xôi nhất của trái đất.

33“Và những kẻ bị GIA-VÊ tàn-sát vào ngày đó sẽ ở từ một đầu này của trái đất đến đầu kia. Chúng sẽ chẳng được khóc-than, gom lại, hoặc chôn; chúng sẽ như phân ở trên mặt đất.

34“Hãy than-khóc, các người kẻ chần, và kêu-la;
Và dầm mình trong tro, các người chủ của bầy chiên;
Vì những ngày có sự tàn-sát các người bị giết và sự phân-tán các người đã đến,
Và các người sẽ ngã xuống như một cái bình quý.

35“Những kẻ chần sẽ không thể tháo-chạy,
Và những chủ bầy chiên sẽ không thể trốn thoát.

36“Hãy nghe tiếng kêu la của những kẻ chần,
Và tiếng than-khóc của những chủ bầy chiên!
Vì GIA-VÊ đang hủy-diệt đồng cỏ của họ,

37“Và các con chiên hiền lành bị bắt phải nín-lặng
Bởi có cơn giận mãnh-liệt của GIA-VÊ.

38“Ngài đã rời chỗ núp của Ngài như con sư-tử;
Xứ của chúng đã thành điều ghê rợn
Bởi có sự mãnh-liệt của kẻ áp bức,
Và bởi có Ngài giận mãnh-liệt.”

Các thành-thị Giu-đa bị cảnh-cáo (26.1-26.6)

26¹Vào ban đầu của triều-đại Giê-hô-gia-kim con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, lời này đã đến từ Đức GIA-VÊ, rằng: ²“GIA-VÊ nói như vậy: ‘Hãy đứng trong sân của đền của GIA-VÊ, và nói với tất cả các thành-thị của Giu-đa, những người đã đến để thờ-lạy trong đền của GIA-VÊ, mọi lời mà Ta đã truyền cho người nói cùng chúng. Chớ bỏ sót một lời nào cả! ³Có lẽ chúng sẽ nghe và mọi người sẽ quay bỏ đường-lối xấu-xa của nó, hầu Ta ăn-năn về thảm-họa mà Ta đang dự-tính gây cho chúng bởi có sự độc-ác của những hành-động của chúng.’ ⁴Và người sẽ nói với chúng: ‘GIA-VÊ nói như vậy: “Nếu các người không chịu nghe Ta, bước đi theo luật-pháp của Ta, mà Ta đã đặt trước mặt các người, ⁵không lắng nghe những lời của các tôi-tớ tiên-tri của Ta, mà Ta đã sai đi sai lại đến với các người, nhưng các người đã chẳng lắng nghe; ⁶thì Ta sẽ làm cho cái đền này thành như Si-lô, và Ta sẽ khiến thành này thành một sự rủa-sả cho tất cả các

dân-tộc của trái đất.” ’ ”

Một âm-mưu để giết Giê-rê-mi (26.7-26.15)

⁷Và các thầy tế-lễ và các tiên-tri và tất cả dân-chúng nghe Giê-rê-mi nói các lời này trong đền Đức GIA-VÊ. ⁸Và khi Giê-rê-mi đã nói hết mọi điều mà Đức GIA-VÊ đã truyền cho người nói cùng tất cả dân-chúng, các thầy tế-lễ, các tiên-tri, và tất cả dân-chúng bắt lấy người, nói: “Người phải chết! ⁹Tại sao người đã nói tiên-tri nhân danh Đức GIA-VÊ, rằng: ‘Cái đền này sẽ giống như Si-lô, thành này sẽ tan-hoang, không người ở?’” Và tất cả dân-chúng tập-hợp quanh Giê-rê-mi trong đền Đức GIA-VÊ.

¹⁰Và khi các hoàng-thân của Giu-đa nghe những sự này, họ đi lên từ cung vua đến đền Đức GIA-VÊ và ngồi tại lối vào của Cổng Mới của đền Đức GIA-VÊ. ¹¹Đoạn các thầy tế-lễ và các nhà tiên-tri nói cùng các quan-chức và cùng tất cả dân-chúng, rằng: “Án từ-hình cho người này! Vì nó đã tiên-tri chống lại thành này như quý vị đã nghe trong tai của quý vị.” ¹²Lúc ấy Giê-rê-mi nói cùng các quan-chức và cùng tất cả dân-chúng, rằng: “Đức GIA-VÊ đã sai tôi để tiên-tri chống lại đền này và chống lại thành này với tất cả những lời mà quý vị đã nghe. ¹³Cho nên, bây giờ hãy sửa các đường-lối và các việc làm của quý vị lại, và hãy vâng-phục tiếng của GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của quý vị; và Đức GIA-VÊ sẽ đổi ý của Ngài về tai họa mà Ngài đã công-bố chống quý vị. ¹⁴Nhưng còn tôi, này, tôi ở trong tay quý vị; xử tôi tùy quý vị thấy đúng hay phải. ¹⁵Duy chỉ biết chắc rằng nếu quý vị giết tôi, thì quý vị sẽ khiến máu vô-tội đổ lên trên chính quý vị, trên thành này, và trên cư-dân của nó; vì Đức GIA-VÊ thật-sự đã sai tôi đến cùng quý vị để nói mọi lời này trong tai của quý vị.”

Giê-rê-mi được tha mạng (26.16-26.24)

¹⁶Rồi các quan-chức và tất cả dân-chúng nói với các thầy tế-lễ và các tiên-tri: “Không có án từ-hình cho người này! Vì hắn đã nói với chúng ta nhân danh GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI chúng ta.” ¹⁷Rồi một vài trưởng-lão của xứ đứng dậy và nói cùng tất cả hội-đồng dân-chúng, rằng: ¹⁸“Mi-chê ở Mô-rê-sét đã tiên-tri trong các ngày của Ê-xê-chia vua Giu-đa; và ông đã nói cùng tất cả dân-chúng Giu-đa, rằng: “Đức GIA-VÊ vạn-quân đã nói như vậy:

“Si-ôn sẽ bị cày như một cánh đồng,

Giê-ru-sa-lem sẽ thành đống nát,

Và núi của cái đền này như các nơi cao của một khu rừng.” ’

¹⁹“Há Ê-xê-chia vua Giu-đa và tất cả Giu-đa giết ông ấy sao? Há người đã chẳng kính-sợ Đức GIA-VÊ mà nài-xin đặc-ân của Đức GIA-VÊ, rồi Đức GIA-VÊ đổi ý của Ngài về tai họa mà Ngài đã từng công-bố chống chúng hay sao? Nhưng chúng ta đang làm điều gian-ác lớn chống chính chúng ta.”

²⁰Quả thật, cũng đã có một người đã tiên-tri nhân danh Đức GIA-VÊ, tên là U-ri con trai của Sê-ma-gia ở Ki-ri-át-Giê-a-rim; và người đã tiên-tri chống thành này và chống đất này với các lời tương-tự như tất cả những lời của Giê-rê-mi. ²¹Khi vua Giê-hô-gia-kim cùng tất cả những người mạnh-mẽ của vua và tất cả các quan-chức nghe các lời của người, thì vua tìm giết người; nhưng U-ri nghe được, và người sợ và chạy trốn, đã đi đến Ê-díp-tô. ²²Đoạn vua Giê-hô-gia-kim sai đến Ê-díp-tô: Ên-na-than

con trai của Ac-bô và mấy người nữa cùng đi với hắn đến Ê-díp-tô. ²³Rồi họ đem U-ri khỏi Ê-díp-tô và điệu về cho vua Giê-hô-gia-kim, vua giết người bằng gươm, và quăng xác người vào nghĩa địa của phàm dân.

²⁴Nhưng tay của A-hi-cam con trai của Sa-phan đã ở cùng Giê-rê-mi, hầu cho người không bị phó vào trong tay của dân-chúng để giết người.

Các nước phải phục-tùng Nê-bu-cát-nét-sa (27.1-27.22)

27¹Vào ban đầu triều-dại của Sê-đê-kia con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ Đức GIA-VÊ, rằng—²Đức GIA-VÊ phán cùng tôi như vậy—“Làm cho người cái xiềng và cái ách, rồi hãy đặt chúng trên cổ người, ³và hãy báo tin cho vua của Ê-dôm, cho vua của Mô-áp, cho vua của những con trai Am-môn, cho vua Ty-rơ, và cho vua Si-đôn bởi các sứ-giã đến Giê-ru-sa-lem đến cùng Sê-đê-kia vua Giu-đa. ⁴Và hãy truyền cho chúng đi đến các chủ của mình, nói: ‘GIA-VÊ vạn quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên nói như vậy, các ngươi phải nói cùng những chủ các ngươi như vậy: ⁵‘Ta đã làm nên trái đất, người và thú ở trên mặt trái đất bởi quyền-năng lớn của Ta và bởi cánh tay giang ra của Ta, và Ta sẽ ban nó cho người làm vừa ý trong cái nhìn của Ta. ⁶Và bây giờ Ta đã phó tất cả những xứ này vào trong tay Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn, tôi-tớ của Ta, và Ta cũng đã ban cho nó các thú hoang ngoài đồng để phục-dịch nó. ⁷Và tất cả các dân-tộc phải phục-vụ nó, con trai nó, và cháu trai của nó, cho đến khi nào thời-diêm của xứ sở của chính nó đến; lúc ấy nhiều quốc-gia và các vua lớn sẽ bắt nó làm đầy-tớ cho họ. ⁸Và sẽ là: dân nào hay vương-quốc nào không phục-vụ nó, Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn, và không chịu đặt cổ của mình dưới ách của vua Ba-by-lôn, thì Ta sẽ phạt dân đó bởi gươm-đao, bởi đói-kém, và bởi bệnh dịch.’” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “cho đến khi nào Ta đã hủy-diệt hẳn bởi tay nó. ⁹Nhưng, còn các ngươi, chớ nghe những tiên-tri của các ngươi, các thầy chiêm-tinh của các ngươi, những kẻ giải mộng của các ngươi, các thầy bói của các ngươi, hay các thầy phù-thủy của các ngươi, là những kẻ nói với các ngươi, rằng: ‘Các ngươi sẽ chẳng phục-vụ vua Ba-by-lôn đâu.’ ¹⁰Vì chúng nói tiên-tri lời dối cho các ngươi, cốt để dời các ngươi xa khỏi đất các ngươi; và Ta sẽ đuổi các ngươi ra, và các ngươi sẽ diệt-vong. ¹¹Nhưng dân nào chịu đặt cổ mình dưới ách của vua Ba-by-lôn và phục-vụ nó, thì Ta sẽ cho ở lại trên đất mình,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “và chúng sẽ cày-cấy nó và ở trong đó.””

¹²Và tôi đã nói các lời như mọi lời này cùng Sê-đê-kia vua Giu-đa, rằng: “Hãy đặt cổ các ngươi dưới ách của vua Ba-by-lôn, và hãy phục-vụ người cùng dân-sự người, và được sống! ¹³Tại sao các ngươi chịu chết, vua cùng dân của vua, bởi gươm-đao, bởi đói-kém, và bởi bệnh dịch, như GIA-VÊ đã phán cùng dân không chịu phục-vụ vua Ba-by-lôn? ¹⁴Vì vậy, chớ nghe các lời của những tiên-tri nói cùng các ngươi, rằng: ‘Các người sẽ chẳng phục-vụ vua Ba-by-lôn đâu,’ vì chúng nói tiên-tri lời dối cho các ngươi, ¹⁵vì Ta đã chẳng sai chúng,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “nhưng chúng nói tiên-tri giả-dối nhân danh Ta, cốt để Ta đuổi các ngươi ra, và để các ngươi bị diệt-vong, các ngươi và các kẻ tiên-tri nói tiên-tri cho các ngươi.”

¹⁶Rồi tôi đã nói với các thầy tế-lễ và với tất cả dân này, rằng: “Đức GIA-VÊ phán như vậy: Chớ nghe các lời của các tiên-tri của các ngươi nói tiên-tri cho các ngươi, rằng: ‘Này, các bình chứa thuộc đền Đức GIA-VÊ nay không bao lâu nữa sẽ được đem lại từ Ba-by-lôn’; vì chúng đang nói tiên-tri lời dối cho các ngươi. ¹⁷Đừng nghe chúng; hãy phục-vụ vua Ba-by-lôn, và được sống! Tại sao thành này phải thành một phế-tích? ¹⁸Song nếu chúng là các tiên-tri, và nếu lời của Đức GIA-VÊ ở cùng chúng, thì nay chúng hãy khẩn-nài Đức GIA-VÊ vạn-quân, để các bình chứa còn bỏ lại trong đền Đức GIA-VÊ, trong cung vua Giu-đa, và tại Giê-ru-sa-lem, có lẽ không bị đem qua nước Ba-by-lôn. ¹⁹Vì Đức GIA-VÊ phán như vậy về các cột trụ, về cái biển, về các giá, và về phần còn lại của các bình chứa bị bỏ lại trong thành này, ²⁰mà Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn đã chẳng lấy khi người đầy Giê-cô-nia con trai của Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, từ Giê-ru-sa-lem đến Ba-by-lôn, và tất cả những kẻ quý-tộc của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. ²¹Phải, Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy về các bình chứa được bỏ lại trong đền Đức GIA-VÊ, trong cung vua Giu-đa, và tại Giê-ru-sa-lem: ²²‘Chúng sẽ bị mang đến Ba-by-lôn, và chúng sẽ ở đó cho đến cái ngày Ta thăm-viếng chúng,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố. ‘Lúc ấy Ta sẽ đem chúng về và phục-hồi chúng vào chỗ này.’”

Lời tiên-tri giả của Ha-na-nia (28.1-28.17)

28¹Bây giờ xảy ra cùng năm ấy, bắt đầu triều-dại của Sê-đê-kia vua Giu-đa, trong năm thứ tư, vào tháng thứ năm, Ha-na-nia con trai của tiên-tri A-xu-rơ, quê ở Ga-ba-ôn, nói với tôi trong đền Đức GIA-VÊ trong sự hiện-diện của những thầy tế-lễ và tất cả dân-chúng, rằng: ²“Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: ‘Ta đã bẻ ách của vua Ba-by-lôn. ³Trong vòng 2 năm, Ta sẽ đem về chỗ này tất cả những bình chứa thuộc đền Đức GIA-VÊ, mà Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn đã lấy đi khỏi chỗ này và đã mang đến Ba-by-lôn. ⁴Ta cũng sẽ đem về đến chỗ này Giê-cô-nia con trai của Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, và tất cả những kẻ đi đầy của Giu-đa đến Ba-by-lôn,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố, ‘vì Ta sẽ bẻ ách của vua Ba-by-lôn.’”

⁵Lúc ấy tiên-tri Giê-rê-mi nói với tiên-tri Ha-na-nia trong sự hiện-diện của những thầy tế-lễ và trong sự hiện-diện của tất cả dân-chúng đang đứng trong đền Đức GIA-VÊ, ⁶và tiên-tri Giê-rê-mi nói: “A-men! Nguyên-xin Đức GIA-VÊ làm như vậy; nguyên-xin Đức GIA-VÊ khẳng-định các lời của ông mà ông đã tiên-tri để đem về những bình chứa thuộc đền Đức GIA-VÊ và tất cả những kẻ bị lưu-đày, từ Ba-by-lôn đến chỗ này. ⁷Tuy nhiên, bây giờ hãy nghe lời này mà tôi sắp nói trong tai của ông và trong tai của tất cả dân-chúng! ⁸Các đấng tiên-tri ở trước tôi và trước ông từ các thời cổ-xưa đã tiên-tri chống nhiều xứ và chống các vương-quốc lớn, về chiến-tranh, về tai-họa, và về bệnh dịch. ⁹Kẻ tiên-tri mà nói tiên-tri về hòa-bình, khi lời của đấng tiên-tri đó sẽ ứng-nghiệm, thì người ta sẽ biết đấng tiên-tri đó là kẻ mà Đức GIA-VÊ đã thật-sự sai đến.” ¹⁰Lúc ấy tiên-tri Ha-na-nia lấy cái ách khỏi cổ của tiên-tri Giê-rê-mi và bẻ nó đi. ¹¹Rồi Ha-na-nia nói trong sự hiện-diện của tất cả dân-chúng, rằng: “Đức GIA-VÊ phán như vậy: ‘Tuy thế trong vòng trọn 2 năm, Ta sẽ bẻ đi cái ách của Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn khỏi cổ tất cả các

quốc-gia.’ ” Rồi tiên-tri Giê-rê-mi ra đi.

12Rồi lời này của Đức GIA-VÊ đến cùng Giê-rê-mi, sau khi Ha-na-nia đã bẻ cái ách khỏi cổ tiên-tri Giê-rê-mi, rằng: **13**“Hãy đi và hãy nói với Ha-na-nia, rằng: ‘GIA-VÊ phán như vậy: “Người đã bẻ các ách bằng gỗ, nhưng người đã thay vào đó các ách bằng sắt.” **14**Vì GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: “Ta đã đặt một cái ách bằng sắt trên cổ tất cả các quốc-gia, hầu cho chúng nó phải phục-vụ Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn; và chúng nó sẽ phục-vụ nó. Và Ta cũng đã ban cho nó các thú ngoài đồng.” ’ ” **15**Đoạn tiên-tri Giê-rê-mi nói cùng tiên-tri Ha-na-nia: “Nay hãy lắng nghe, hỡi Ha-na-nia, Đức GIA-VÊ đã chẳng sai ông đến, và ông đã làm cho dân này tin ở lời nói láo. **16**Cho nên, Đức GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta sắp dời người khỏi mặt đất. Năm này, người sẽ chết, bởi vì người đã chỉ đường cho chúng nôi-loan chống lại GIA-VÊ.’ ” **17**Thế là tiên-tri Ha-na-nia chết trong cùng năm ấy vào tháng thứ bảy.

Thông-diệp cho những kẻ đi đầy (29.1-29.32)

29¹Và đây là các lời trong lá thư mà tiên-tri Giê-rê-mi đã gửi từ Giê-ru-sa-lem cho các trưởng-lão còn lại đang bị lưu-đày, các thầy tế-lễ, các nhà tiên-tri, và tất cả dân-chúng mà Nê-bu-cát-nết-sa đã bắt đi đầy từ Giê-ru-sa-lem đến Ba-by-lôn. ²(Điều này xảy ra sau khi vua Giê-cô-nia cùng thái-hậu¹), các quan trong cung vua, các ông hoàng của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, các thợ thủ-công, và các thợ rèn đã rời khỏi Giê-ru-sa-lem rồi.) ³Lá thư này được gửi bởi tay của Ê-la-xa con trai của Sa-phan và Ghê-ma-ria con trai của Hinh-kia, 2 người mà Sê-đê-kia vua Giu-đa sai đi Ba-by-lôn đến Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn, rằng: ⁴“Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: ‘Cùng tất cả những kẻ bị lưu-đày mà Ta đã bắt đi đầy từ Giê-ru-sa-lem đến Ba-by-lôn: ⁵Hãy xây nhà-cửa và hãy sống trong đó; hãy trồng-trọt các vườn-tược, và hãy ăn sản-vật của chúng. ⁶Hãy lấy vợ và thành cha của những con trai và con gái, rồi hãy lấy vợ cho các con trai của mình và gả chồng cho các con gái mình, để chúng có thể đẻ các con trai và con gái; hãy sinh-sôi nẩy-nở nhiều thêm ở đó và đừng giảm đi. ⁷Và hãy tìm-kiểm phúc-lợi của thành mà Ta đã đưa các người đi đầy, và hãy cầu-nguyện cùng GIA-VÊ cho nó; vì trong phúc-lợi của nó các người sẽ có phúc-lợi.’ ⁸Vì Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: ‘Chớ để cho các tiên-tri của các người đang ở giữa vòng các người và những thầy bói của các người lừa-dối các người, và chớ nghe theo các điếm chiêm-bao mà chúng nằm mộng. ⁹Vì chúng nói tiên-tri giả-dối cho các người nhân danh Ta; Ta đã chẳng sai chúng,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố. ¹⁰Vì Đức GIA-VÊ phán như vậy: ‘Khi 70 năm đã được trọn cho Ba-by-lôn, Ta sẽ thăm-viêng các người và làm ứng-nghiệm lời tốt-lành của Ta cho các người, để đem các người về chỗ này. ¹¹Vì Ta biết các kế-hoạch mà Ta có cho các người,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố, ‘các kế-hoạch đem lại phúc-lợi chứ không đem lại tai-họa để ban cho các người một tương-lai và một hy-vọng. ¹²Lúc ấy các người sẽ kêu-cầu Ta và đến và cầu-nguyện cùng Ta, và Ta sẽ lắng nghe các người. ¹³Và các người sẽ tìm-kiểm Ta và tìm được Ta, khi các người tìm-kiểm Ta hết lòng.

¹thái-hậu: mẹ của vua là hoàng-hậu của vua cha

¹⁴Và Ta sẽ được các người tìm ra,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố, ‘rồi Ta sẽ hồi phục sản-nghiệp của các người và sẽ nhóm các người lại từ tất cả các quốc-gia và từ mọi nơi mà Ta đã đuổi các người đến,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố, ‘và Ta sẽ đem các người về chỗ mà từ đó Ta đã đem các người đi đây.’

15“Bởi vì các người đã nói: ‘Đức GIA-VÊ đã dấy lên các đấng tiên-tri cho chúng ta tại Ba-by-lôn’—¹⁶vì Đức GIA-VÊ phán như vậy về vua ngồi trên ngôi Đa-vít, và về tất cả dân-chúng ở trong thành này, những anh em của các người đã chẳng đi đầy với các người—¹⁷Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Này, Ta sẽ giáng trên chúng giuom-đao, đói-kém, và bệnh dịch, và Ta sẽ khiến chúng giống như các trái và bị mờ toang không thể ăn được vì bị thối. ¹⁸Ta sẽ đuổi theo chúng bằng giuom-đao, bằng đói-kém, và bằng bệnh dịch; và Ta sẽ khiến chúng thành một nỗi khiếp-sợ cho tất cả những vương-quốc của trái đất, là sự rửa-sá, sự ghê-rợn, sự suyt suyt, và sự quở-trách ở giữa vòng tất cả các quốc-gia nơi mà Ta đã đuổi chúng đến, ¹⁹bởi vì chúng đã chẳng lắng nghe các lời của Ta,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố, ‘mà Ta lập đi lập lại gửi cho chúng bởi các tiên-tri tôi-tớ của Ta; nhưng các người đã chẳng lắng nghe,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố. ²⁰Cho nên, các người, hãy nghe lời Đức GIA-VÊ, ‘Tất cả các người những kẻ đi đầy, mà Ta đã đuổi đi khỏi Giê-ru-sa-lem đến Ba-by-lôn.’

21“Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: ‘Về A-háp con trai của Cô-la-gia và về Sê-đê-kia con trai Ma-a-xê-gia, những kẻ đang tiên-tri cho các người một cách giả-dối nhân danh Ta, này, Ta sẽ phó chúng vào trong tay Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn, và nó sẽ giết chúng trước mắt các người. ²²Và vì chúng, tất cả những kẻ bị lưu-đày từ Giu-đa đang ở tại Ba-by-lôn sẽ dùng một câu nguyện-rủa rằng: “Nguyện-xin Đức GIA-VÊ khiến người giống như Sê-đê-kia và giống như A-háp, những kẻ mà vua Ba-by-lôn đã quay trong lửa, ²³bởi vì chúng đã hành-động ngu-dại trong Y-sơ-ra-ên, và đã phạm-tội ngoại-tình với những người vợ các người láng-giềng, và đã nói ra các lời nhân-danh Ta một cách giả-dối, mà Ta đã chẳng truyền cho chúng và Ta là Đấng biết, và là một nhân-chứng,” ’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố.”

24Và cùng Sê-ma-gia người Nê-hê-lam người sẽ nói rằng: **25**“GIA-VÊ vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên nói như vậy: ‘Bởi vì người đã gửi các thư nhân danh của riêng người đến tất cả dân-chúng đang ở tại Giê-ru-sa-lem, và gửi đến Sô-phô-ni con trai của thầy tế-lễ Ma-a-xê-gia, và đến tất cả các thầy tế-lễ, nói: ²⁶“GIA-VÊ đã lập người làm thầy tế-lễ thay cho thầy tế-lễ Giê-hô-gia-đa, để làm người giám-sát trong đền GIA-VÊ, trên mọi người diên nói tiên-tri để bắt nó đặt trong cái cùm và trong cái gông bằng sắt, ²⁷thế thì bây giờ, tại sao người không quở-trách Giê-rê-mi ở A-na-tôt, là người nói tiên-tri cho các người? ²⁸Vì người đã gửi đến chúng ta tại Ba-by-lôn, nói: ‘Cuộc lưu-đày sẽ kéo dài, hãy xây nhà-cửa và hãy sống trong đó và hãy trồng-trọt các vườn-tược, và hãy ăn sản-vật của chúng.’ ” ’

29Và thầy tế-lễ Sô-phô-ni đọc thư này cho tiên-tri Giê-rê-mi nghe. **30**Lúc ấy có lời Đức GIA-VÊ đến cùng Giê-rê-mi, rằng: **31**“Hãy gửi cho tất cả những kẻ bị lưu-đày, nói: ‘GIA-VÊ phán như vậy về Sê-ma-gia người Nê-hê-lam:

“Bởi vì Sê-ma-gia đã tiên-tri cho các ngươi, mặc dầu Ta đã chẳng sai nó, và nó đã khiến các ngươi tin ở lời nói dối,”³² cho nên GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sắp phạt Sê-ma-gia người Nê-hê-lam và con cháu của nó; nó sẽ chẳng có được bất cứ ai sống ở giữa vòng dân này, và nó cũng sẽ chẳng thấy điều tốt-lành Ta sắp làm cho dân Ta.” GIA-VÊ tuyên-bố, “bởi vì nó đã thuyết-giảng sự nổi-loạn chống lại GIA-VÊ.” ’ ”

5. Lời hứa về sự phục-hồi (30.1-33.26)

Lời hứa về sự giải-phóng khỏi cảnh lưu-đày (30.1-30.24)

30¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ ĐỨC GIA-VÊ, rằng: ²“GIA-VÊ, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên nói như vậy: ‘Hãy ghi tất cả những lời mà Ta đã nói với ngươi vào trong một cuốn sách. ³Vì, này, những ngày sẽ đến,’ GIA-VÊ tuyên-bố, ‘khi Ta sẽ trả lại sản-nghiệp của dân Ta Y-sơ-ra-ên và Giu-đa.’ GIA-VÊ phán: ‘Ta cũng sẽ đem chúng về mảnh đất mà Ta đã ban cho tổ-tiên của chúng, và chúng sẽ chiếm-hữu nó.’ ”

⁴Bây giờ đây là những lời mà ĐỨC GIA-VÊ đã phán về Y-sơ-ra-ên và về Giu-đa: ⁵“Vì GIA-VÊ nói như vậy:

‘Ta đã nghe một tiếng của nổi kinh-hoàng,
Của sự khiếp-sợ, và chẳng có sự bình-an nào cả.

⁶Nay hãy hỏi, và xem,
Nếu một con đực lại có thể sanh-đẻ.
Tại sao Ta lại thấy mọi người đàn-ông
Đặt bàn tay trên hông của hân như một người đàn-bà đang đẻ?
Và tại sao mọi khuôn mặt đã thành tái vậy?

⁷Than ôi! Vì ngày đó là lớn lắm,
Chẳng có một ngày nào như nó;
Và nó là lúc có tai-họa của Gia-cốp,
Nhưng nó sẽ được cứu khỏi sự ấy.

⁸‘Và sẽ xảy ra vào ngày đó,’ GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố, ‘rằng Ta sẽ bẻ cái ách khỏi cổ của chúng, và bứt đứt xiềng xích của chúng; và các kẻ lạ sẽ không còn bắt chúng làm nô-lệ cho chúng nữa. ⁹Nhưng chúng sẽ phụng-sự GIA-VÊ Chúa TRỜI của chúng, và Đa-vít vua của chúng, mà Ta sẽ đẩy lên cho chúng.

¹⁰‘Và đừng sợ, ôi Gia-cốp tôi-tớ của Ta,’ ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố,
‘Và đừng mất tinh-thần, ôi Y-sơ-ra-ên;
Vì này, Ta sẽ cứu ngươi từ phương xa,
Và dòng-dõi của ngươi từ mảnh đất lưu-đày của chúng.
Và Gia-cốp sẽ trở về, và sẽ được yên tịnh và thanh-thần,
Và không một ai sẽ làm nó sợ-hãi.

¹¹‘Vì Ta ở cùng ngươi,’ ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố, ‘để cứu ngươi;
Vì Ta sẽ hoàn-toàn hủy-diệt mọi quốc-gia nơi Ta đã phân tán ngươi,
Tuy nhiên Ta sẽ không hủy-diệt ngươi hoàn-toàn.
Nhưng Ta sẽ sửa-phạt ngươi một cách công bình,
Và sẽ quyết không để cho ngươi khỏi bị phạt.’

¹²‘Vì GIA-VÊ nói như vậy:
‘Vết thương của ngươi không chữa được,
Sự tổn-thương của ngươi thì trầm trọng.

¹³Không có một ai để biện-hộ nguyên cơ của ngươi;
Chỗ đau nhức của ngươi thì không lành,
Ngươi không bình-phục.

¹⁴Tất cả tình nhân của ngươi đã quên ngươi,

Họ chẳng tìm-kiếm ngươi;
Vì Ta đã đã thương ngươi với vết thương do một kẻ thù,
Với hình-phạt của một kẻ hung-ác,
Bởi vì sự độc-ác của ngươi là lớn
Và tội-lỗi của ngươi thì nhiều.

¹⁵‘Tại sao ngươi kêu-la vì sự tổn-thương của ngươi?
Sự đau-đớn của ngươi không phương cứu chữa?
Vì sự độc ác của ngươi là lớn
Và tội-lỗi của ngươi thì nhiều,
Ta đã làm các sự này cho ngươi.

¹⁶‘Cho nên tất cả những kẻ nuốt ngươi sẽ bị nuốt;
Và tất cả những kẻ đối-địch ngươi, mỗi một đứa trong bọn, sẽ đi đây;
Những kẻ cướp-bóc ngươi sẽ bị dành cho sự cướp-bóc,
Và mọi kẻ săn ngươi, Ta sẽ để cho làm con mồi.

¹⁷‘Vì Ta sẽ phục-hồi sức-khỏe cho ngươi
Và Ta sẽ chữa-lành các vết-thương cho ngươi,’ ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố,
‘Bởi vì chúng đã gọi ngươi là kẻ bị ruồng bỏ, rằng:
“Áy là Si-ôn; không một ai quan tâm đến nó.” ’

¹⁸“GIA-VÊ phán như vậy:
‘Này, Ta sẽ phục-hồi của-cải của những lều Gia-cốp
Và có lòng thương-xót cho những chỗ-ở của người;
Thành này sẽ được xây lại trên phế-tích của nó,
Và cung-điện này sẽ đứng trên chỗ chính-đáng của nó.

¹⁹‘Và từ chúng sẽ phát ra sự tạ ơn
Và tiếng của những kẻ cười đùa;
Và Ta sẽ gia tăng chúng, và chúng sẽ không thu-nhỏ;
Ta cũng sẽ vinh danh chúng, và chúng sẽ không là tâm thường đau.

²⁰‘Những đứa con của chúng cũng y như ngày trước,
Và hội chúng của chúng sẽ được thiết-lập trước mặt Ta;
Và Ta sẽ phạt tất cả những kẻ áp-bức chúng,

²¹‘Người lãnh-đạo của chúng sẽ là một kẻ trong chúng,
Và người cai-trị chúng sẽ ra từ giữa vòng chúng;
Và Ta sẽ đem người đến gần, và người sẽ đến gần Ta;
Vì ai dám liều mình để đến gần Ta?’ ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố.

²²‘Và các ngươi sẽ là dân Ta,
Và Ta sẽ là Chúa TRỜI của các ngươi.’ ”

²³Này, cơn bão lớn của ĐỨC GIA-VÊ!
Sự thanh-nộ đã phát ra,
Một cơn bão lớn cần quét;
Nó sẽ nổ tung trên đầu kẻ độc-ác.

²⁴Cơn giận mãnh-liệt của ĐỨC GIA-VÊ sẽ chẳng quay trở lại,
Cho đến khi nào Ngài đã thực-hiện, và cho đến khi nào Ngài đã hoàn-tất
Cái ý-định của tâm Ngài;
Vào những ngày sau, các ngươi sẽ hiểu điều này.

Việc than-khóc của Y-sơ-ra-ên biến-thành sự vui-vẻ (31.1-31.26)

31¹“Vào lúc đó,” ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố, “Ta sẽ là Chúa TRỜI của mọi gia-đình Y-sơ-ra-ên, và chúng sẽ là dân Ta.”

²ĐỨC GIA-VÊ phán như vậy:
“Dân đã thoát chết vì gươm-đao
Đã tìm được ân-diễn trong vùng hoang-vu—
Y-sơ-ra-ên, khi nó đã đi để tìm sự yên-nghỉ của nó.”

³ĐỨC GIA-VÊ đã hiện ra cùng người từ xa, phán:

- “Ta đã yêu-thương người với tình yêu-thương đời đời;
Cho nên Ta đã kéo người đến bằng sự ân cần thương yêu.
- 4[“]Một lần nữa Ta sẽ xây-dựng người, và người sẽ được xây-dựng lại,
Ôi con gái đồng-trình Y-sơ-ra-ên!
Người sẽ lại cầm các trống cơm của người lên,
Và đi tới các cuộc nhảy-múa của những kẻ liên hoan.
- 5[“]Người sẽ trồng các vườn nho lại
Trên các ngọn đồi của Sa-ma-ri;
Những kẻ trồng sẽ trồng
Và sẽ vui-hương.
- 6[“]Vì sẽ có ngày khi những kẻ canh
Trên các ngọn đồi Ép-ra-im sẽ gọi:
‘Hãy chỗi dậy, chúng ta hãy đi lên Si-ôn,
Đến cùng GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI chúng ta.’ ”
- 7[“]Vì Đức GIA-VÊ phán như vậy:
“Hát lớn lên vì vui-mừng vì Gia-cốp,
Và la lớn ở giữa vòng các thủ-lãnh của những quốc-gia;
Hãy công-bổ, hãy dâng lời ca-tụng, và hãy nói:
‘Ôi Đức GIA-VÊ, xin cứu dân của Chúa,
Phần còn sót của Y-sơ-ra-ên!’
- 8[“]Này, Ta sắp đem chúng về từ xứ ở phương bắc,
Và Ta sẽ gom chúng lại từ các phần xa-xôi của trái đất,
Ở trong chúng có kẻ đi và kẻ què,
Đàn-bà có con và đàn-bà đang trong con đẻ, với nhau;
Một bọn đông người, chúng sẽ trở về đây.
- 9[“]Chúng sẽ vừa đến vừa khóc-lóc,
Và bởi sự nài-xin, Ta sẽ dẫn-dắt chúng;
Ta sẽ khiến chúng bước đi cạnh các suối nước,
Trên nẻo đường thẳng mà chúng sẽ chẳng vấp-ngã;
Vì Ta là cha đối với Y-sơ-ra-ên,
Và Ép-ra-im là con đầu lòng của Ta.”
- 10[“]Hãy nghe lời Đức GIA-VÊ, ôi các quốc-gia,
Và công-bổ trong các cù-lao ngoài xa,
Và nói: “Đấng đã phân tán Y-sơ-ra-ên sẽ gom người lại,
Sẽ giữ người như một kẻ chăn giữ bầy của người.”
- 11[“]Vì Đức GIA-VÊ đã chuộc Gia-cốp,
Và đã chuộc người khỏi tay của kẻ mạnh hơn người.
- 12[“]Và họ sẽ đến và hò-reo vì niềm vui trên nơi cao của Si-ôn,
Và họ sẽ rạng rỡ trên vật-tặng của Đức GIA-VÊ—
Trên thóc-lúa, và rượu nho mới, và dầu,
Và trên các con nhỏ của bầy chiên và bầy bò;
Và đời của họ sẽ như một khu vườn được tưới,
Và họ sẽ chẳng bao giờ héo-hon nữa.
- 13[“]Rồi gái đồng-trình sẽ vui-mừng trong cuộc nhảy,
Và các chàng trai-trẻ và những người già, cùng nhau,
Vì Ta sẽ biến sự than-khóc của chúng thành hân-hoan,
Và sẽ an-ùi chúng, ban cho chúng niềm vui thay cho sự đau-buồn.
- 14[“]Và Ta sẽ đổ đầy hồn của những thầy tế-lễ bằng sự dư-dật,
Và dân Ta sẽ được thỏa-mãn với sự tốt lành của Ta,”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 15[“]Đức GIA-VÊ phán như vậy:
“Người ta nghe một tiếng tại Ra-ma,
Tiếng than-thở, và khóc-lóc cay-đắng.
Ra-chên đang khóc vì con;
Nàng không chịu ai an-ùi vì các đứa con của nàng,
Bởi vì chúng không còn nữa.”

- 16[“]Đức GIA-VÊ phán như vậy:
“Hãy nén tiếng người, đừng khóc,
Và đôi mắt của người, đừng nhỏ lệ;
Vì công-việc của người sẽ được thưởng,” Đức GIA-VÊ
tuyên-bố,
“Và chúng sẽ trở về từ xứ của kẻ thù.
- 17[“]Và tương-lai của người có hy-vọng,” Đức GIA-VÊ
tuyên-bố,
“Và con cái của người sẽ trở về lãnh-thổ của riêng
chúng.
- 18[“]Ta chắc-chắn đã nghe Ép-ra-im đau buồn:
‘Chúa đã sửa-phạt con, và con đã bị sửa-phạt,
Như một con bò con không được huấn-luyện;
Xin đem con về để con có thể được phục-hồi,
Vì Chúa là GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của con.
- 19[“]Vì sau khi con đã quay trở lại, con đã hối-cải;
Và sau khi con đã được chỉ-dạy, thì con đã đánh vào đùi
con;
Con đã hổ-thẹn, và cũng đã bị làm nhục,
Bởi vì con đã mang điều si-nhục của tuổi trẻ con.’
- 20[“]Có phải Ép-ra-im là con trai yêu quý của Ta?
Có phải nó là một đứa con thú vị?
Quả thật, cứ mỗi lần Ta đã nói chống nó,
Chắc-chắn Ta vẫn nhớ đến nó;
Cho nên tâm Ta mong-mỏi nó;
Chắc-chắn Ta sẽ có lòng khoan-hồng cho nó,” Đức
GIA-VÊ tuyên-bố.
- 21[“]Hãy dựng cho chính người các dấu chỉ đường;
Hãy đặt cho chính người các trụ hướng-dẫn;
Hãy lái trí người về đường cái,
Về con đường mà người đã đi.
Hãy trở về, ôi gái đồng-trình Y-sơ-ra-ên,
Hãy trở về các thành của người.
- 22[“]Người còn đi đây đi đó cho đến khi nào,
Ôi đứa con gái không chung-thủy?
Vì GIA-VÊ đã dựng lên một sự mới trên trái đất—
Một người đàn-bà sẽ bao-bọc một người đàn-ông.”
- 23[“]Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên
phán như vậy: “Một lần nữa, chúng sẽ nói lời này trong
đất Giu-đa và trong các thành-thị của nó, khi Ta trả lại
sản-nghiệp của chúng:
‘Đức GIA-VÊ ban phước cho người, hồi chỗ-ở của sự
công-chính,
Hồi đời thánh!’
- 24[“]Và Giu-đa và tất cả các thành-thị của nó sẽ ở với nhau
trong đó, nông-dân lẫn những kẻ đi đây đó với các bầy
chiên. 25[“]Vì Ta thỏa-mãn những kẻ mệt-mỏi và làm khôe-
khoản mọi người héo-hon.” 26[“]Vào lúc này, tôi thức giấc
và nhìn, giấc ngủ của tôi đã dễ chịu cho tôi.
- Một giao-ước mới (31.27-31.40)*
- 27[“]Này, những ngày đang đến,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
“Khi Ta sẽ gieo nơi nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa hạt
giống loài người và hạt giống thú-vật. 28[“]Và sẽ xảy ra như
Ta đã canh-giữ chúng để nhỏ lên, để phá xuống, để lật đổ,
để hủy-diệt, và để đem đến tai-họa, Ta cũng sẽ canh-giữ
chúng để dựng và để trồng thế ấy,” Đức GIA-VÊ tuyên-
bố.
- 29[“]Trong những ngày đó, chúng sẽ không còn nói:
‘Ông cha đã ăn các trái nho chua,
Rồi răng của con cái bị nhưc.’

30“Nhưng mỗi người sẽ chết vì tội riêng của nó; mỗi người ăn các trái nho chua, thì răng của nó sẽ bị nhúc.
 31Này, các ngày sắp đến,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, “khi Ta sẽ lập một giao-ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Giu-đa, 32không giống như giao-ước mà Ta đã lập với tổ-phụ của chúng trong ngày Ta đã nắm bàn tay họ để đem họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, cái giao-ước của Ta mà họ đã vi phạm, mặc dầu Ta đã là một người chồng đối với họ,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố. 33Nhưng đây là giao-ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau các ngày đó,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, “Ta sẽ đặt luật Ta ở bên trong chúng, và ở trên tâm của chúng Ta sẽ viết nó; và Ta sẽ là Chúa TRỜI của chúng, và chúng sẽ là dân Ta. 34Và chúng sẽ chẳng còn dạy, mỗi người dạy người láng-giềng của nó và mỗi người dạy anh em của nó, rằng: ‘Hãy biết *Đức* GIA-VÊ,’ vì tất cả chúng đều sẽ biết Ta, từ kẻ nhỏ nhất của chúng đến kẻ lớn nhất của chúng,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, “vì Ta sẽ tha tội chúng, và tội của chúng Ta sẽ chẳng nhớ nữa.”

35*Đức* GIA-VÊ phán như vậy,

Ai ban mặt trời làm ánh-sáng ban ngày,
 Và thứ-tự cố-định của mặt trăng và các ngôi sao làm ánh-sáng ban đêm,
 Ai khuấy-động biển hầu cho sóng của nó gầm-thét;
Đức GIA-VÊ vạn-quân là danh của Ngài:

36“Nếu thứ-tự cố-định này rời đi
 Khỏi trước mặt Ta,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố,
 “Thì dòng-dối Y-sơ-ra-ên cũng sẽ ngừng
 Là một quốc-gia trước mặt Ta mãi mãi.”

37*Đức* GIA-VÊ phán như vậy:

“Nếu các tầng trời ở trên có thể được đo,
 Và các nền trái đất được thăm dò ra ở dưới,
 Thì Ta cũng sẽ rút bỏ mọi dòng-dối Y-sơ-ra-ên
 Vì mọi điều chúng đã làm,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

38“Này, các ngày đang đến,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố, “khi thành này sẽ được xây lại cho *Đức* GIA-VÊ từ Tháp Ha-na-nê-ên đến Cổng Góc. 39Và đây đo sẽ đi ra xa hơn thẳng phía trước đền đồi Ga-rép; đoạn nó sẽ quay đến Gô-a. 40Và toàn thung-lũng đầy xác chết và tro, và tất cả những cánh đồng xa đến khe Xết-rôn, đến góc của Cổng Ngựa về phía đông sẽ là thánh cho GIA-VÊ; nó sẽ mãi mãi không bị nhỏ đi hay bị lật đổ nữa.”

Giê-rê-mi bị cầm tù (32.1-32.15)

32¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ *Đức* GIA-VÊ trong năm thứ mười của Sê-đê-kia vua Giu-đa, là năm thứ mười tám của Nê-bu-cát-nét-sa. ²Bấy giờ, vào lúc đó, quân-đội của vua Ba-by-lôn đang bao-vây Giê-ru-sa-lem, và tiên-tri Giê-rê-mi đang bị giam-giữ trong sân của đội vệ binh, ấy là trong cung vua Giu-đa, ³bởi vì Sê-đê-kia vua Giu-đa đã giam-giữ người, nói: “Tại sao người tiên-tri, rằng: ‘*Đức* GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sắp phó thành này vào trong tay vua Ba-by-lôn, và hắn sẽ chiếm lấy nó; ⁴và Sê-đê-kia vua Giu-đa sẽ chẳng thoát khỏi tay dân Canh-đê, nhưng chắc-chắn nó sẽ bị phó vào trong tay vua Ba-by-lôn, và người sẽ nói cùng nó tận mặt, và thấy nó tận mắt; ⁵và người sẽ bắt Sê-đê-kia về Ba-by-lôn, rồi nó sẽ ở đó cho đến khi Ta thăm-viếng nó,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố. “Nếu các người đánh lại dân Canh-đê, thì các người sẽ chẳng thành-công” ’?”

⁶Và Giê-rê-mi tâu: “Lời của *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ⁷‘Này, Ha-na-mê-ên con trai Sa-lum chú của người sắp đến cùng người, nói: “Hãy mua cho anh cánh-đồng của tôi ở tại A-na-tốt, vì anh có quyền chuộc lại để mua nó.” ’ ⁸Thế thì Ha-na-mê-ên con trai của chú tôi đã đến cùng tôi trong sân đội vệ binh theo lời của *Đức* GIA-VÊ, và đã nói với tôi: ‘Xin vui lòng mua cánh-đồng của tôi, ở A-na-tốt, ở trong đất của Bên-gia-min; vì anh có chủ quyền và quyền chuộc lại; hãy mua cho chính anh.’ Lúc ấy tôi đã biết rằng đây đã là lời của *Đức* GIA-VÊ. ⁹Và tôi đã mua cánh-đồng ấy ở A-na-tốt từ Ha-na-mê-ên con trai của chú tôi, và tôi đã cân 17 siếc-lơ bạc đưa ra cho nó. ¹⁰Và tôi đã ký tên và niêm-phong văn-bản đó, và đã mời những nhân-chứng vào, đã cân ra bạc trên cái cân. ¹¹Lúc ấy tôi đã lấy các văn-bản mua, cả bản được niêm-phong chứa các điều khoản và những điều-kiện lẫn bản mở; ¹²và tôi đã trao văn-bản mua đó cho Ba-rúc con trai của Nê-ri-gia, con trai của Ma-a-sê-gia, trong cái nhìn của Ha-na-mê-ên con trai của chú tôi, và trong cái nhìn của những nhân-chứng đã ký tên văn-thư mua, trong cái nhìn của tất cả những người Giu-đa đang ngồi trong sân của đội vệ binh. ¹³Rồi tôi truyền cho Ba-rúc trong sự hiện-diện của họ, rằng: ¹⁴*Đức* GIA-VÊ vạn-quân, *Đức* Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: “Hãy lấy các văn-bản mua này, văn-bản mua được niêm-phong và văn-bản mở này, và hãy để chúng trong một cái bình đất, hầu cho chúng có thể tồn-tại lâu dài.” ¹⁵Vì *Đức* GIA-VÊ vạn-quân, *Đức* Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: “Nhà-cửa, đồng-áng, và các vườn nho sẽ lại được bán trong đất này.” ’”

Giê-rê-mi cầu-nguyện và Đức Chúa TRỜI giải-thích (32.16-32.44)

¹⁶“Sau khi tôi đã trao văn-bản mua cho Ba-rúc con trai Nê-ri-gia, thì tôi cầu-nguyện cùng *Đức* GIA-VÊ, rằng: ¹⁷‘Ôi! Hỡi Chúa GIA-VÊ! Kia, Chúa đã làm nên các tầng trời và trái đất bởi quyền-năng vĩ-đại của Chúa và bởi cánh tay giơ ra của Chúa! Chẳng có sự gì là quá khó đối với Chúa cả, ¹⁸là Đấng tỏ lòng yêu thương ân cần cho hàng ngàn, song báo-trả tội-lỗi của tổ-phụ vào trong ngực của con cái của họ theo sau họ, ôi *Đức* Chúa TRỜI toàn-năng và vĩ-đại. *Đức* GIA-VÊ vạn-quân là danh Ngài; ¹⁹vĩ-đại trong kế hoạch và toàn-năng trong công-việc, các mắt Chúa mở ra trên mọi đường-lối của những con trai loài người, ban cho mọi người tùy theo đường-lối của nó và tùy theo quả của những công-việc của nó; ²⁰Chúa đã đặt các dấu-hiệu và các điều kỳ-diệu trong xứ Ê-díp-tô, và ngay cả cho đến ngày nay trong Y-sơ-ra-ên và ở giữa vòng nhân-loại; và Chúa đã trở nên nổi tiếng như hiện nay. ²¹Chúa đã đem dân Y-sơ-ra-ên của Chúa ra khỏi xứ Ê-díp-tô với các dấu-hiệu và với các điều kỳ-diệu, với một tay mạnh-mẽ và một cánh tay giơ ra, và với sự kinh-khiếp lớn; ²²và đã ban cho họ mảnh đất này, mà Chúa đã thề cùng tổ-tiên của họ để ban cho họ, một mảnh đất được sữa và mật ong. ²³Và họ đã đi vào và chiếm lấy nó, nhưng họ đã chẳng vâng theo tiếng của Chúa, hay bước đi theo luật-pháp của Chúa; họ đã chẳng làm một điều gì trong mọi điều mà Chúa đã truyền cho họ làm; cho nên, Chúa đã giáng mọi tai-họa này trên họ. ²⁴Kia, các lũy bao vây đã tiến đến thành này để chiếm lấy nó; và thành này đã bị phó vào trong tay dân Canh-đê, là những kẻ đánh nó, bởi có gươm-đao, dùi-kém, và bệnh dịch; và điều Chúa đã từng

phán, thì đã xây ra; và, kia, Chúa thấy nó. 25Và Chúa đã phán cùng con, ôi Chúa GIA-VÊ: “Hãy mua cho người cánh-dông này bằng tiền, và gọi các nhân-chứng vào”—mặc-dầu thành này được giao vào trong tay dân Canh-đê.”

26Đoạn lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng Giê-rê-mi, phán: 27“Này, Ta là GIA-VÊ, Chúa TRỜI của tất cả mọi xác-thịt; có cái gì là quá khó cho Ta chăng?” 28Cho nên, Đức GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sắp phó thành này vào trong tay dân Canh-đê và vào trong tay Nê-bu-cát-nê-tsa vua Ba-by-lôn, và hắn sẽ chiếm nó. 29Và dân Canh-đê đang đánh thành này sẽ vào và phóng hỏa thành này và đốt nó đi, với nhà-cửa mà người ta đã dâng hương cho Ba-anh trên các mái nhà của chúng và đã đổ các rượu lễ ra cho các thần khác để chọc Ta giận. 30Quả thật, những con trai của Y-sơ-ra-ên và những con trai của Giu-đa đã chỉ làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Ta từ thuở thanh-xuân của chúng; vì những con trai của Y-sơ-ra-ên đã chỉ chọc Ta giận bởi việc làm của những bàn tay của chúng,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố. 31Quả thật, thành này đã đối với Ta là một sự trêu-chọc cho Ta giận và Ta thịnh-nộ từ cái ngày mà chúng đã xây nó lên, ngay cả cho đến ngày nay, mà nó phải bị cất đi khỏi trước mặt Ta, 32bởi có tất cả điều xấu-xa của những con trai của Y-sơ-ra-ên và những con trai của Giu-đa, mà chúng đã làm để chọc cho Ta giận—chúng, các vua của chúng, các lãnh-đạo của chúng, các thầy tế-lễ của chúng, các tiên-tri của chúng, những người của Giu-đa, và cư-dân Giê-ru-sa-lem. 33Và chúng đã quay lưng của chúng lại Ta, mà không quay mặt; dầu Ta đã dạy-dỗ chúng, dạy đi dạy lại, mà chúng đã chẳng muốn lắng nghe, chẳng nhận sự dạy-dỗ. 34Nhưng chúng đã để các vật đáng ghét của chúng ở trong nhà được xưng bởi danh Ta, để làm ô-ước nó. 35Và chúng đã xây các nơi cao cho Ba-anh ở trong thung-lũng Ben-Hi-nôm để khiến những con trai của chúng và các con gái của chúng đi qua lửa dâng cho Mo-lóc, điều Ta đã chẳng truyền cho chúng và nó cũng đã chẳng vào tâm-trí Ta rằng chúng phải làm điều đáng tởm này, để khiến Giu-đa phạm-tội.

36“Cho nên bây giờ, GIA-VÊ Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy về thành này, về nó mà các người nói: ‘Nó bị phó vào trong tay vua Ba-by-lôn bởi gươm-đao, bởi đói-kém, và bởi bệnh dịch’; 37Này, Ta sẽ gom chúng lại từ tất cả những xứ mà Ta đã đuổi chúng đến trong cơn giận của Ta, trong sự thịnh-nộ của Ta, và trong sự căm phẫn lớn; rồi Ta sẽ đem chúng về chỗ này và cho chúng ở trong sự an-toàn. 38Và chúng sẽ là dân của Ta, và Ta sẽ là Chúa TRỜI của chúng; 39và Ta sẽ ban cho chúng một tâm-lòng và một đường-lối, để chúng có thể kính-sợ Ta luôn luôn, vì lợi-ích của chính chúng, và vì lợi-ích của con cháu của chúng theo sau chúng. 40Và Ta sẽ lập một giao-ước đời đời với chúng rằng Ta sẽ không xoay khỏi chúng, để làm điều lành cho chúng; và Ta sẽ đặt sự kính-sợ Ta trong tâm-lòng của chúng hầu cho chúng sẽ chẳng xoay khỏi Ta. 41Và Ta sẽ hân hoan vì chúng để làm điều lành cho chúng, và Ta sẽ trung-tín trông chúng trong đất này với tất cả tâm-lòng của Ta và với hết thảy hồn của Ta. 42Vì GIA-VÊ phán như vậy: ‘Y như Ta đã giáng mọi tai-họa lớn này trên dân này, cùng một thể Ta sắp tuôn trên chúng mọi điều tốt-lành mà Ta đang hứa cùng chúng. 43Và người ta sẽ mua các cánh-dông trong đất này, nơi các người nói:

“Đó là một nơi tan-hoang, không có người hay thú; nó được phó vào trong tay dân Canh-đê.” 44 ‘Người ta cũng sẽ trả tiền để mua các cánh-dông, ký tên và niêm-phong các văn-bản, và mời các nhân-chứng trong đất Bên-gia-min, trong khu ngoại-ô của Giê-ru-sa-lem, trong các thành-thị của Giu-đa, trong các thành-thị miền đồi-núi, trong các thành-thị vùng đồng-bằng, và trong các thành-thị vùng phương Nam; vì Ta sẽ phục hồi sản-nghiệp của chúng,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố.”

Lời hứa về sự phục-hồi (33.1-33.13)

331Đoạn lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng Giê-rê-mi lần thứ hai, trong khi người vẫn còn bị giam trong sân của đội vệ binh, phán: 2“GIA-VÊ, Đấng đã làm nên trái đất, GIA-VÊ Đấng đã nắn nó ra để thiết-lập nó, GIA-VÊ là danh của Ngài, phán như vậy: 3‘Hãy kêu-cầu Ta, rồi Ta sẽ trả lời người, và Ta sẽ cho người biết các việc phi-thường và lớn-lao, mà người chẳng biết.’ 4Vì GIA-VÊ Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy về nhà-cửa của thành này, và về các cung-điện của những vua Giu-đa, bị phá đổ để làm phòng-thủ chống lại các lũy bao vây và chống lại gươm-đao: 5‘Trong khi chúng đang đến để đánh dân Canh-đê, và để đổ đầy chúng với xác chết của những kẻ mà Ta đã giết trong cơn giận của Ta và trong cơn thịnh-nộ của Ta, và Ta đã ân mặt Ta khỏi thành này vì mọi gian-ác của chúng; 6Này, Ta sẽ làm nó khỏe khoắn lại và được chữa-lành và Ta sẽ chữa-lành chúng; và Ta sẽ tiết-lộ cho chúng thấy một sự bình-an và lẽ thật tràn đầy. 7Và Ta sẽ hồi phục sản-nghiệp của Giu-đa và sản-nghiệp của Y-sơ-ra-ên, và Ta sẽ gây-dựng lại chúng như chúng hồi trước. 8Ta sẽ rửa chúng sạch hết mọi gian-ác của chúng mà bởi đó chúng đã phạm-tội chống Ta, và Ta sẽ tha-thứ tất cả những gian-ác bởi đó chúng đã phạm-tội chống Ta, và bởi đó chúng đã vi-phạm chống Ta. 9Và thành này sẽ là đối với Ta một cái tên vui-vẻ, ca-ngợi, và vinh-hiến trước mặt mọi quốc-gia của trái đất, họ sẽ nghe về mọi điều tốt-lành mà Ta làm cho chúng, và họ sẽ kính-sợ và run-rẩy vì mọi điều tốt-lành và mọi bình-an mà Ta làm cho nó.’

10GIA-VÊ phán như vậy: ‘Tuy nhiên lại sẽ được nghe tại chỗ này, mà về nó các người nói: “Nó là một nơi bỏ hoang, không người không thú,” nghĩa là, trong các thành-thị của Giu-đa và trong các đường-phố của Giê-ru-sa-lem, nó bị bỏ hoang, không người, không cư-dân, không thú, 11thì có tiếng vui-vẻ, tiếng mừng-rỡ, tiếng chàng rể, và tiếng cô dâu, tiếng của những kẻ nói rằng:

“Hãy cảm-tạ Đức GIA-VÊ vạn-quân,

Vì Đức GIA-VÊ là lành,

Vì sự ân cần thương yêu của Ngài là đời đời”;

và của những kẻ đến dâng của-lễ tạ-on vào trong đền của GIA-VÊ. Vì Ta sẽ hồi phục sản-nghiệp của đất này như chúng hồi trước,’ GIA-VÊ phán.

12“GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Lại sẽ có tại chỗ này, chỗ bỏ hoang không người, không thú, và trong các thành-thị của nó, một chỗ ở của những kẻ chăn cho các bầy của mình nằm nghỉ. 13Trong các thành-thị của miền đồi núi, trong các thành-thị của vùng đồng bằng, trong các thành-thị của vùng phương Nam, trong đất của Bên-gia-min, trong vùng ngoại-ô của Giê-ru-sa-lem, và trong các thành-thị của Giu-đa, các bầy chiên lại sẽ đi qua dưới tay của kẻ đếm chúng,’ GIA-VÊ phán.

Vương-quốc Đa-vít (33.14-33.26)

14‘Này, các ngày sắp đến,’ GIA-VÊ tuyên-bố, ‘khi Ta sẽ làm ứng-nghiệm lời tốt-lành mà Ta đã nói về nhà của Y-sơ-ra-ên và nhà của Giu-đa. 15Trong những ngày đó và vào lúc đó, Ta sẽ khiến một Nhánh công-chính của Đa-vít nảy ra; và Ngài sẽ thực-hiện công-lý và công-chính trên trái đất. 16Trong những ngày đó, Giu-đa sẽ được cứu-rỗi, và Giê-ru-sa-lem cũng sẽ ở trong sự an-toàn; và đây là danh mà nó sẽ được xưng: GIA-VÊ là sự công-chính của chúng ta.’ 17Vì GIA-VÊ phán như vậy: ‘Đa-vít sẽ chẳng bao giờ thiếu một người nam để ngồi trên ngai nhà Y-sơ-ra-ên; 18và các thầy tế-lễ dòng Lê-vi sẽ chẳng bao giờ thiếu một người nam trước mặt Ta để dâng các của-lễ thiêu, để thiêu các của-lễ thóc lúa, và để liên-tiếp chuẩn-bị các tế vật.’ ”

19Và lời của ĐỨC GIA-VÊ đã đến cùng Giê-rê-mi, rằng: 20“GIA-VÊ phán như vậy: ‘Nếu các người có thể phá giao-ước của Ta cho ban ngày và giao-ước của Ta cho ban đêm, đến nỗi ngày lẫn đêm sẽ chẳng xảy ra tại thời-điểm được định của chúng, 21thì giao-ước của Ta cũng có thể bị hủy-bỏ với Đa-vít tôi-tớ của Ta để nó cũng sẽ không có một đứa con trai nào để trị-vì trên ngai của nó, cùng với các thầy tế-lễ dòng Lê-vi, các kẻ phục-vụ của Ta. 22Như cơ-bình trên trời không có thể đếm được, và như cát biển không có thể lường được, cũng thế Ta sẽ gia tăng con cháu của Đa-vít tôi-tớ của Ta và những người Lê-vi phục-vụ Ta.’ ”

23Và lời của ĐỨC GIA-VÊ đã đến cùng Giê-rê-mi, phán: 24“Người há đã chẳng quan-sát điều dân này đã nói, rằng: ‘Hai gia-đình mà ĐỨC GIA-VÊ đã chọn, Ngài đã bác-bỏ chúng rồi’ hay sao? Vì thế, chúng khinh-dể dân của Ta, chúng chẳng còn là một quốc-gia nữa trong cái nhìn của chúng. 25GIA-VÊ phán như vậy: ‘Nếu giao-ước của Ta cho ban ngày và ban đêm chẳng đứng được, và trật tự cố-định của trời và đất Ta đã chẳng thiết-lập được, 26thì Ta sẽ bác-bỏ con cháu của Gia-cốp và tôi-tớ Đa-vít của Ta, chẳng lấy từ con cháu của nó làm những kẻ cai-trị trên con cháu của Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. Nhưng Ta sẽ hồi phục sản-nghiệp của chúng và sẽ có lòng khoan-dung trên chúng.’ ”

6. Sự trừng-phạt được nói trước của ĐỨC CHÚA TRỜI ĐẾN (34.1-45.5)

Lời tiên-tri chống Sê-đê-kia (34.1-34.22)

34¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ ĐỨC GIA-VÊ, khi Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn và hết thầy quân-đội của hắn, với tất cả các vương-quốc của trái đất đang ở dưới quyền thống-trị của hắn và tất cả các dân-tộc, đang đánh Giê-ru-sa-lem và mọi thành-thị của nó, rằng: 2“GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: ‘Hãy đi và nói cùng Sê-đê-kia vua Giu-đa và nói với nó: “GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta sắp phó thành này vào trong tay vua Ba-by-lôn, rồi hắn sẽ đốt nó bằng lửa. 3Và người sẽ chẳng thoát khỏi tay hắn, vì chắc-chắn người sẽ bị bắt và bị giao vào trong tay hắn; và người sẽ nhìn vua Ba-by-lôn tận mắt, và hắn sẽ nói với người tận mặt, rồi người sẽ đi đến Ba-by-lôn.’ ” ’ 4Đầu vậy, hãy nghe lời của GIA-VÊ, hỡi Sê-đê-kia vua Giu-đa! GIA-VÊ phán như vậy về người: ‘Người sẽ không chết bởi gươm

đau. 5Người sẽ chết trong bình-an; và như hương-liệu đã được đốt cho tổ-phụ người, các vua xưa đã có trước người, thế là chúng cũng sẽ đốt hương-liệu cho người; và chúng sẽ thương-khóc vì người: “Chao ôi, chúa ôi!” ’ Vì Ta đã nói lời này,” ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố.

6Đoạn tiên-tri Giê-rê-mi nói tất cả những lời này cùng Sê-đê-kia vua Giu-đa tại Giê-ru-sa-lem 7khi quân-đội của vua Ba-by-lôn đang đánh Giê-ru-sa-lem và tất cả các thành-thị còn lại của Giu-đa, *nghĩa là*, La-ki và A-xê-ka, vì chỉ một mình chúng là các thành kiên-cố của Giu-đa.

8Lời đã đến cùng Giê-rê-mi từ ĐỨC GIA-VÊ, sau khi vua Sê-đê-kia đã lập một giao-ước với tất cả dân-chúng đang ở tại Giê-ru-sa-lem để công-bố tự do cho chúng: 9rằng mỗi người phải thả tự-do cho đầy-tớ trai của mình và mỗi người phải thả tự-do cho đầy-tớ gái của mình, người Hê-bơ-rơ nam hoặc người Hê-bơ-rơ nữ; hầu cho không có ai được giữ chúng, một người Giu-đa anh em của mình, làm nô-lệ. 10Tất cả các quan-chức và tất cả dân-chúng đều vâng lời, là những người đã lập giao-ước rằng mỗi người phải thả tự-do đầy-tớ trai của mình và mỗi người phải thả tự-do đầy-tớ gái của mình, hầu cho không có ai còn được giữ chúng làm nô-lệ nữa; họ vâng lời, và thả chúng tự-do. 11Song, sau đó, họ đã trở mặt và bắt các đầy-tớ trai và các đầy-tớ gái lại, những kẻ mà họ đã thả tự-do, và khuất-phục chúng để làm các đầy-tớ trai và làm các đầy-tớ gái.

12Rồi lời của ĐỨC GIA-VÊ đã đến cùng Giê-rê-mi từ ĐỨC GIA-VÊ, rằng: 13“GIA-VÊ CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: ‘Ta đã lập một giao-ước với tổ-tiên các người trong cái ngày mà Ta đã đem họ ra khỏi đất Ê-díp-tô khỏi nhà nô-lệ, rằng: 14“Vào cuối 7 năm mỗi người trong các người phải thả tự-do anh em Hê-bơ-rơ của mình, kẻ đã bị bán cho các người và đã phục-dịch 6 năm rồi, các người sẽ cho nó đi tự-do khỏi các người; song tổ-phụ của các người đã chẳng tuân-phục Ta, cũng không nghiêng tai chúng để nghe Ta. 15Mặc dầu mới đây các người đã quay lại và đã làm điều đúng trong cái nhìn của Ta, mỗi người công-bố tự do cho kẻ lân-cận của mình, và các người đã lập một giao-ước trước mặt Ta trong cái đền được gọi bằng danh Ta. 16Tuy nhiên, các người đã trở mặt và đã làm ô danh Ta, mỗi đứa đã bắt đầy-tớ trai của mình lại và mỗi đứa đã bắt đầy-tớ gái của mình lại, những kẻ mà các người đã thả tự-do theo chúng mong-ước, và các người đã khuất-phục chúng để làm đầy-tớ trai và đầy-tớ gái.’ ”

17“Cho nên GIA-VÊ phán như vậy: ‘Các người đã chẳng tuân-phục Ta trong việc công-bố tự do cho mỗi người khỏi anh em nó, và mỗi người cho kẻ láng-giềng nó. Này, Ta đang công-bố thả các người,’ GIA-VÊ tuyên-bố, ‘cho gươm-đao, cho bệnh dịch, và cho đói-kém; và Ta sẽ khiến các người thành một sự khiếp-sợ cho tất cả các vương-quốc của trái đất. 18Và Ta sẽ phó những người nam đã vi-phạm giao-ước Ta, những kẻ đã không làm ứng-nghiệm các lời của giao-ước mà chúng đã làm trước mặt Ta, khi chúng mổ con bò con làm đôi rồi đã đi ngang qua giữa các phần của nó—¹⁹các quan-chức của Giu-đa, các quan-chức của Giê-ru-sa-lem, các sĩ-quan hành-lang, các thầy tế-lễ, và tất cả dân-chúng của xứ này, những kẻ đã đi qua giữa các phần của con bò con đó—²⁰và Ta sẽ phó chúng vào trong tay các kẻ thù của chúng và vào trong tay của những kẻ truy tìm sinh-mạng của chúng. Và xác chết của chúng

sẽ là đồ-ăn cho chim trời và thú-vật của trái đất. ²¹Còn Sê-đê-kia vua Giu-đa và các quan-chức của nó, Ta sẽ phó vào trong tay các kẻ thù của chúng, vào trong tay của những kẻ truy tìm sinh-mạng của chúng, và vào trong tay quân-đội của vua Ba-by-lôn đã đi xa khỏi các ngươi rồi. ²²Này, Ta sắp ra lệnh, GIA-VÊ tuyên-bố, 'và Ta sẽ đem bọn chúng trở lại thành này; rồi chúng sẽ đánh nó, chiếm lấy nó, và phóng hỏa nó; và Ta sẽ khiến cho các thành-thị của Giu-đa tan-hoang không người ở.' "

Sự vắng lời của những người Rê-ca (35.1-35.11)

35¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ ĐỨC GIA-VÊ trong những ngày của Giê-hô-gia-kim con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, rằng: ²"Hãy đi đến nhà của những người Rê-ca, và nói với họ, và đem họ vào trong đền của GIA-VÊ, vào một trong những phòng đó, rồi hãy cho họ rượu nho để uống." ³Thế thì tôi đem Gia-a-xa-nia con trai của Giê-rê-mi, con trai của Ha-bát-si-nia, các anh em của nó và tất cả con trai của nó, và cả nhà của những người Rê-ca, ⁴và tôi đem họ vào trong đền ĐỨC GIA-VÊ, vào trong phòng của những con trai Ha-nan con trai của Gi-đa-lia, người của ĐỨC CHÚA TRỜI, là phòng ở gần phòng của các quan-chức, là phòng ở bên trên phòng của Ma-a-xê-gia con trai của Sa-lum, người giữ cửa. ⁵Lúc ấy tôi để trước mặt những người đàn-ông trong nhà của những người Rê-ca các bình đầy rượu nho, và những chén; và tôi nói với họ: "Uống rượu nho đi!" ⁶Song họ nói: "Chúng tôi sẽ chẳng uống rượu đâu, vì Giô-na-đáp con trai của Rê-cáp, cha chúng tôi, đã truyền cho chúng tôi, rằng: 'Các ngươi không được uống rượu, các ngươi và những con trai của các ngươi, mãi mãi. ⁷Và các ngươi không được xây nhà, và các ngươi không được gieo giống, và các ngươi không được trồng vườn nho hoặc làm chủ vườn nho; nhưng trong các lều, các ngươi sẽ ở tất cả những ngày của các ngươi, hầu cho các ngươi có thể sống nhiều ngày trong xứ nơi các ngươi tạm trú.' ⁸Và chúng tôi đã tuân theo tiếng của Giô-na-đáp con trai của Rê-cáp, cha của chúng tôi, trong mọi điều ông đã truyền cho chúng tôi, không uống rượu tất cả những ngày của chúng tôi, chúng tôi, vợ chúng tôi, các con trai chúng tôi, các con gái chúng tôi, ⁹cũng chẳng xây cho chính chúng tôi nhà-cửa để ở; và cũng không có vườn nho, cánh đồng, hay hạt giống. ¹⁰Chúng tôi đã chỉ ở trong các lều, đã vắng lời, và đã làm theo mọi điều mà Giô-na-đáp cha của chúng tôi đã truyền cho chúng tôi. ¹¹Nhưng đã xảy ra, khi Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn lên đánh đất này, thì chúng tôi nói: 'Hãy đến và chúng ta hãy đi đến Giê-ru-sa-lem trước quân-đội của dân Canh-đê và trước quân-đội của dân Sy-ri.' Vì vậy chúng tôi đã ở trong Giê-ru-sa-lem."

Giu-đa bị quở-trách (35.12-35.19)

¹²Đoạn lời của ĐỨC GIA-VÊ đã đến cùng Giê-rê-mi, rằng: ¹³"GIA-VÊ vạn-quân, CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên nói như vậy: 'Hãy đi và nói với những người của Giu-đa và cư-dân Giê-ru-sa-lem: "Các ngươi không chịu nhận lời dạy dỗ bằng cách lắng nghe những lời của Ta sao?"' ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố. ¹⁴"Những lời của Giô-na-đáp con trai của Rê-cáp, mà nó đã truyền cho các con trai của nó không được uống rượu, đều được tuân theo. Vì vậy chúng chẳng uống rượu cho đến ngày nay, vì chúng đã tuân theo lệnh của cha chúng. Nhưng Ta đã nói với các ngươi lập đi lập lại; vậy

mà các ngươi đã chẳng lắng nghe Ta. ¹⁵Ta cũng đã sai đến cùng các ngươi tất cả những tiên-tri tôi-tớ Ta, sai đi sai lại, rằng: 'Nay mỗi người hãy quay khỏi đường-lối xấu-xa của mình; và sửa-đổi các việc làm của các ngươi, và chớ đi theo các thần khác để thờ-phượng chúng, thì các ngươi sẽ ở trong đất mà Ta đã ban cho các ngươi và cho tổ-tiên của các ngươi; nhưng các ngươi đã chẳng nghiêng tai của mình, đã chẳng lắng nghe Ta. ¹⁶Quả thật, những con trai của Giô-na-đáp con trai của Rê-cáp đã tuân theo lệnh của cha chúng mà nó đã truyền cho chúng, nhưng dân Ta đã chẳng lắng nghe Ta.' " ¹⁷Cho nên, GIA-VÊ, CHÚA TRỜI vạn-quân, CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: 'Này, Ta đang giáng trên Giu-đa và trên tất cả cư-dân Giê-ru-sa-lem mọi tai-họa mà Ta đã công-bổ chống chúng; bởi vì Ta đã nói cùng chúng nhưng chúng đã chẳng lắng nghe, và Ta đã gọi chúng, nhưng chúng đã chẳng trả lời.' "

¹⁸Đoạn, Giê-rê-mi nói cùng nhà của những người Rê-ca: "ĐỨC GIA-VÊ vạn-quân, ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: 'Bởi vì các ngươi đã vắng theo mệnh-lệnh của Giô-na-đáp cha của các ngươi, đã giữ tất cả mệnh-lệnh của nó, và đã làm theo mọi điều mà nó đã truyền cho các ngươi; ¹⁹cho nên ĐỨC GIA-VÊ vạn-quân, ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: "Giô-na-đáp con trai của Rê-cáp sẽ chẳng thiếu một người nam nào để đứng trước mặt Ta luôn luôn.' " "

Sớ của Giê-rê-mi được đọc trong đền-thờ (36.1-36.19)

36¹Và đã xảy ra vào năm thứ tư của Giê-hô-gia-kim con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, rằng lời này đã đến cùng Giê-rê-mi từ ĐỨC GIA-VÊ, phán: ²"Hãy lấy một cuộn sớ và viết trên nó tất cả những lời mà Ta đã phán với ngươi về Y-sơ-ra-ên, về Giu-đa, và về tất cả các quốc-gia, kể từ ngày Ta đã khởi nói cùng ngươi, từ các ngày của Giô-si-a, ngay cả cho đến ngày nay. ³Có lẽ nhà của Giu-đa sẽ nghe tất cả tai-họa mà Ta định giáng trên chúng, cốt để mọi người sẽ quay khỏi đường-lối xấu-xa của chúng; thì Ta sẽ tha-thứ sự gian-ác của chúng và tội của chúng."

⁴Thế thì Giê-rê-mi gọi Ba-rúc con trai của Nê-ri-gia đến, và Ba-rúc đã viết do Giê-rê-mi đọc tất cả các lời của ĐỨC GIA-VÊ, mà Ngài đã nói với người, trên một cuộn sớ. ⁵Và Giê-rê-mi truyền cho Ba-rúc, rằng: "Ta bị hạn-chế; ta không thể đi vào trong đền ĐỨC GIA-VÊ. ⁶Vì vậy, ngươi hãy đi và đọc từ cuộn sớ mà ngươi đã viết do ta đọc tất cả các lời của ĐỨC GIA-VÊ cho dân-chúng trong đền ĐỨC GIA-VÊ vào ngày kiêng-ăn. Và ngươi cũng sẽ đọc chúng cho tất cả dân của Giu-đa đến từ các thành-thị của họ. ⁷Có lẽ lời khấn khoản của họ sẽ đến trước mặt ĐỨC GIA-VÊ, và mọi người sẽ quay khỏi đường-lối xấu-xa của họ, vì lớn-lao thay là cơn giận và sự thịnh-nộ mà ĐỨC GIA-VÊ đã tuyên-bố chống dân này." ⁸Và Ba-rúc con trai của Nê-ri-gia bèn làm theo mọi điều mà tiên-tri Giê-rê-mi đã truyền cho mình, đọc từ cuộn sớ ấy những lời của ĐỨC GIA-VÊ trong đền ĐỨC GIA-VÊ.

⁹Bấy giờ, xảy ra trong năm thứ năm của Giê-hô-gia-kim con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, trong tháng thứ chín, rằng tất cả dân-chúng tại Giê-ru-sa-lem và tất cả dân-chúng từ các thành-thị của Giu-đa đến Giê-ru-sa-lem công-bổ kiêng-ăn trước mặt ĐỨC GIA-VÊ. ¹⁰Lúc ấy Ba-rúc đọc từ cuộn sách ấy những lời của Giê-rê-mi trong đền

Đức GIA-VÊ trong phòng của Ghê-ma-ria con trai của thư-ký Sa-phan, trong sân trên, tại lối vào của Cổng Mới của đền Đức GIA-VÊ, cho tất cả dân-chúng.

11Bấy giờ, khi Mi-chê con trai của Ghê-ma-ria, con trai của Sa-phan, đã nghe xong tất cả những lời của Đức GIA-VÊ từ sách ấy, ¹²người bèn đi xuống cung vua, vào trong phòng của ông thư-ký. Và, kia, tất cả những quan-chức đang ngồi ở đó—thư-ký Ê-li-sa-ma, và Đê-la-gia con trai của Sê-ma-gia, và Ên-na-than con trai của Ac-bô, và Ghê-ma-ria con trai của Sa-phan, và Sê-đê-kia con trai của Ha-na-nia, và tất cả các quan-chức khác. ¹³Và Mi-chê khai cho họ tất cả những lời mà mình đã nghe khi Ba-rúc đọc sách đó cho dân-chúng nghe. ¹⁴Đoạn tất cả các quan-chức sai Giê-hu-đi con trai của Nê-tha-nia, con trai của Sê-lê-mia, con trai của Cu-si, đến cùng Ba-rúc, nói: “Hãy cầm trong tay người cuộn sớ mà người đã đọc cho dân-chúng nghe, và hãy đến.” Vì vậy, Ba-rúc con trai của Nê-ri-gia cầm cuộn sớ trong tay và đi đến cùng họ. ¹⁵Và họ với người: “Hãy vui lòng ngồi xuống, và đọc nó cho chúng ta nghe.” Thế là Ba-rúc đọc nó cho họ nghe. ¹⁶Bấy giờ xảy ra khi họ đã nghe tất cả những lời ấy xong, họ quay qua ngó nhau sợ hãi và nói với Ba-rúc: “Chắc-chắn chúng ta sẽ báo cáo tất cả những lời này lên vua.” ¹⁷Và họ hỏi Ba-rúc rằng: “Xin vui lòng cho chúng ta biết làm thế nào người đã viết tất cả những lời này? Do ông ta đọc cho phải không?” ¹⁸Rồi Ba-rúc nói với họ: “Ông ấy đã đọc tất cả những lời này cho tôi viết, và tôi đã viết chúng bằng mực trên sách này.” ¹⁹Rồi các quan-chức nói với Ba-rúc: “Đi trốn đi, người và Giê-rê-mi, và đừng cho bất cứ ai biết các người ở đâu.”

Cuộn sớ bị đốt (36.20-36.26)

20Thế là họ đi đến cùng vua trong sân, nhưng họ đã cắt cuộn sớ ấy trong phòng của thư-ký Ê-li-sa-ma; và họ báo cáo tất cả những lời ấy cho vua. ²¹Đoạn vua sai Giê-hu-đi lấy cuộn sớ ấy; và người lấy nó ra khỏi phòng của thư-ký Ê-li-sa-ma. Và Giê-hu-đi đọc nó cho vua cùng tất cả những quan-chức đang đứng bên vua nghe. ²²Bấy giờ vua đang ngồi trong cung mùa đông trong tháng chín, với lò than trước mặt người. ²³Và xảy ra, khi Giê-hu-đi mới đọc xong ba hoặc bốn cột, vua dùng con dao của ông thư-ký cắt nó đi và quăng nó vào trong lửa ở lò than. ²⁴Cả vua và tất cả những tôi-tớ của người đều đã nghe mọi lời ấy mà vẫn không sợ, họ cũng chẳng xé y-phục của họ. ²⁵Mặc dầu Ên-na-than, Đê-la-gia, và Ghê-ma-ria đã van-xin vua đừng đốt cuộn sớ, vua vẫn không muốn nghe. ²⁶Và vua hạ lệnh cho hoàng tử Giê-rác-mê-ên, Sê-ra-gia con trai của Ách-ri-ên, và Sê-lê-mia con trai của Áp-đê-ên bắt thư-ký Ba-rúc và tiên-tri Giê-rê-mi, nhưng Đức GIA-VÊ đã giấu họ.

Cuộn sớ được thay-thế (36.27-36.32)

27Đoạn lời của Đức GIA-VÊ đến cùng Giê-rê-mi sau khi vua đã đốt cuộn sớ và những lời mà Ba-rúc đã viết do Giê-rê-mi đọc cho, rằng: ²⁸“Hãy lấy một cuộn khác một lần nữa và hãy viết trên đó tất cả những lời trước đã ở trên cuộn sớ thứ nhất mà Giê-hô-gia-kim vua Giu-đa đã đốt. ²⁹Còn về Giê-hô-gia-kim vua Giu-đa, người sẽ nói: ‘GIA-VÊ nói như vậy: “Người đã đốt cuộn này nói rằng: ‘Tại sao người đã viết trên nó: vua Ba-by-lôn chắc-chắn sẽ phải đến và hủy-diệt đất này, và cũng sẽ khiến cho người và thú

thời ở đó?’ ” ³⁰Vì lý-do đó, GIA-VÊ phán như vậy về Giê-hô-gia-kim vua Giu-đa: “Nó sẽ chẳng có ai được ngồi trên ngai Đa-vít, và xác của nó sẽ bị quăng ra ngoài để chịu sức nóng của ban ngày và sương-giá của ban đêm. ³¹Ta cũng sẽ phạt nó, con cháu của nó, và các tôi-tớ của nó vì tội của chúng, và Ta sẽ giáng trên chúng và cư-dân Giê-ru-sa-lem, và các người của Giu-đa mọi tai-họa mà Ta đã công-bố cho chúng—nhưng chúng đã chẳng lắng nghe.” ’ ” ³²Thế thì Giê-rê-mi lấy một cuộn khác và giao nó cho Ba-rúc con trai của thư-ký Nê-ri-gia, rồi người viết trên đó do Giê-rê-mi đọc cho tất cả những lời của sách mà Giê-hô-gia-kim vua Giu-đa đã đốt trong lửa; và nhiều lời tương-tự cũng được thêm vào.

Giê-rê-mi cảnh-cáo việc tin-cậy nơi Pha-ra-ôn (37.1-37.10)

37¹Bấy giờ Sê-đê-kia con trai của Giô-si-a là người mà Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn đã lập làm vua trong xứ Giu-đa, trị-vì làm vua thay cho Cô-nia con trai của Giê-hô-gia-kim. ²Nhưng người cùng những tôi-tớ của người và dân trong xứ đều không lắng nghe các lời của Đức GIA-VÊ mà Ngài đã phán qua tiên-tri Giê-rê-mi.

³Tuy nhiên vua Sê-đê-kia đã sai Giê-hu-can con trai của Sê-lê-mia, và Sô-phô-ni con trai của thầy tế-lễ Ma-a-xê-gia đến cùng tiên-tri Giê-rê-mi, nói: “Xin vui lòng cầu-nguyện cùng GIA-VÊ Đức CHÚA TRỜI của chúng ta nhân danh chúng tôi.” ⁴Bấy giờ Giê-rê-mi vẫn còn đang đi vào và đi ra trong dân-chúng, vì họ chưa giam ông vào tù. ⁵Trong lúc đó, quân-đội của Pha-ra-ôn đã khởi-hành từ Ê-díp-tô; và khi dân Canh-đê, đang bao-vây Giê-ru-sa-lem, nghe báo cáo về họ, chúng mở vây khỏi Giê-ru-sa-lem.

⁶Lúc ấy lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tiên-tri Giê-rê-mi, rằng: ⁷“GIA-VÊ CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: ‘Các người sẽ nói cùng vua Giu-đa, là người đã sai các người đến cùng Ta để hỏi Ta: “Này, quân-đội của Pha-ra-ôn đã ra đi để giúp-đỡ các người đang đi trở về đất Ê-díp-tô của chúng. ⁸Dân Canh-đê cũng sẽ trở lại và đánh thành này, rồi chúng sẽ chiếm nó và phóng hỏa nó.” ’ ” ⁹GIA-VÊ phán như vậy: ‘Các người chớ dối mình, rằng: “Dân Canh-đê chắc-chắn sẽ đi khỏi chúng ta,” vì chúng sẽ chẳng đi đâu. ¹⁰Vì dẫu các người đã đánh bại toàn-thể quân-đội của dân Canh-đê đang đánh các người, và dẫu chi còn những người bị thương trong bọn chúng, mỗi đứa trong lều của nó, thì chúng cũng sẽ đẩy lên và phóng hỏa thành này.’ ”

Giê-rê-mi bị bỏ tù (37.11-37.21)

11Bấy giờ xảy ra, khi quân-đội của dân Canh-đê đã mở vây đi khỏi Giê-ru-sa-lem bởi có quân-đội của Pha-ra-ôn, ¹²rằng: Giê-rê-mi đã đi ra từ Giê-ru-sa-lem để đến đất Bên-gia-min cốt để nhận chủ quyền của tài-sản ở đó trong dân-chúng. ¹³Trong khi ông đang ở tại Cổng Bên-gia-min, thì một đội-trưởng lính canh tên là Gi-rê-gia, con trai Sê-lê-mia con trai của Ha-na-nia cũng ở đó; và anh ta bắt tiên-tri Giê-rê-mi, nói: “Ông đang đi qua cùng dân Canh-đê!” ¹⁴Song Giê-rê-mi nói: “Nói dối! Ta không phải đi qua với dân Canh-đê đâu”; song anh ta cũng chẳng muốn nghe ông. Vì vậy Gi-rê-gia bắt Giê-rê-mi và dẫn ông đến các quan-chức. ¹⁵Thế thì các quan-chức giận Giê-rê-mi và đánh đòn ông, rồi bỏ ông vào tù trong nhà của thư-ký Giô-

na-than, mà chúng đã làm thành nhà giam. ¹⁶Giê-rê-mi đã vào trong ngục tối, đó là, xà lim có trần vòm; và Giê-rê-mi ở đó nhiều ngày.

¹⁷Bấy giờ vua Sê-đê-kia sai đem Giê-rê-mi ra, và ở trong cung mình vua bí-mật hỏi ông và nói: “Có lời từ ĐỨC GIA-VÊ chăng?” Và Giê-rê-mi thưa: “Có!” Đoạn người nói: “Bệ hạ sẽ bị phó vào trong tay vua Ba-by-lôn!”

¹⁸Ngoài ra, Giê-rê-mi cũng nói với vua Sê-đê-kia: “Bằng cách gì tôi đã phạm-tội chống bệ hạ, hoặc chống các tôi-tớ của bệ hạ, hoặc chống dân này, mà bệ hạ đã bỏ tôi vào tù?”

¹⁹Thế thì các nhà tiên-tri của bệ hạ ở đâu, những kẻ đã nói tiên-tri cho bệ hạ, rằng: ‘Vua Ba-by-lôn sẽ chẳng đến chống bệ hạ hay chống đất này?’ ²⁰Song, bây giờ, xin vui lòng lắng nghe, ôi chúa tôi nhà vua; xin vui lòng cho lời khấn-cầu của tôi được đến trước mặt bệ hạ, và xin đừng bắt tôi trở về nhà của thư-ký Giô-na-than, hầu tôi có thể không chết ở đó.” ²¹Thế thì vua Sê-đê-kia ban lệnh, và chúng chuyên Giê-rê-mi đến sân của nhà lính canh và cho người một ổ bánh mỗi ngày từ phổ những người làm bánh, cho đến khi bánh trong thành đều hết trơn. Giê-rê-mi ở lại trong sân nhà lính canh là như vậy.

Giê-rê-mi bị quăng vào trong hầm chứa nước (38.1-38.16)

38¹Bấy giờ Sê-pha-tia con trai của Ma-than, Ghê-đa-lia con trai của Pha-sua, Giu-can con trai của Sê-lê-mia, và Pha-sua con trai của Manh-ki-gia nghe các lời mà Giê-rê-mi đã đang nói cùng tất cả dân-chúng, rằng: ²“ĐỨC GIA-VÊ phán như vậy: ‘Ai ở lại trong thành này thì sẽ chết bởi gươm-đao, bởi đói-kém, và bởi bệnh dịch, nhưng kẻ đi ra tới dân Canh-đê thì sẽ sống và mạng sống của nó như chiến lợi phẩm nhưng vẫn sống.’” ³ĐỨC GIA-VÊ phán như vậy: ‘Thành này chắc-chắn sẽ bị phó vào trong tay quân-đội vua Ba-by-lôn, và hãn sẽ chiếm nó.’” ⁴Rồi các quan-chức tâu lên vua: “Bây giờ, xin cho giết người này, bởi vì hãn đang làm ngã lòng các lính chiến còn lại trong thành này và tất cả dân-chúng, bằng cách nói các lời như vậy cùng họ, vì người này chẳng tìm phúc-lợi cho dân này, song tìm điều hại cho họ.” ⁵Thế là vua Sê-đê-kia phán: “Này, nó ở trong tay các người, vì nhà vua không thể làm bất cứ điều gì chống các người.” ⁶Rồi họ bắt Giê-rê-mi và quăng người vào trong hầm nước của hoàng tử Manh-ki-gia, ở trong sân nhà lính canh; và họ thông Giê-rê-mi xuống bằng dây thừng. Bấy giờ, trong hầm nước không có nước chỉ có bùn và Giê-rê-mi bị lún dưới bùn. ⁷Song, Ê-bết-Mê-lết người Ê-thi-ô-bi, một hoạn-quan, trong khi người ở trong cung vua, nghe rằng họ đã bỏ Giê-rê-mi vào trong hầm nước ấy. Bấy giờ, nhà vua đang ngồi tại Công Bên-gia-min; ⁸và Ê-bết-Mê-lết từ cung vua đi ra và tâu lên vua, rằng: ⁹“Chúa tôi nhà vua, những người ấy đã hành-động độc-ác trong mọi điều họ đã gây cho tiên-tri Giê-rê-mi, người mà họ đã quăng vào trong hầm nước; và người sẽ chết tại chỗ người hiện ở vì nạn đói, vì chẳng có bánh nữa trong thành này.” ¹⁰Rồi nhà vua truyền-lệnh cho Ê-bết-Mê-lết người Ê-thi-ô-bi, rằng: “Lấy 30 người từ đây dưới quyền người, và hãy đem tiên-tri Giê-rê-mi lên khỏi hầm nước đó trước khi người chết.”

¹¹Thế là Ê-bết-Mê-lết đem các người ấy dưới quyền mình đi vào trong cung vua đến chỗ ở dưới nhà kho và lấy từ chỗ đó quần-áo rách và giẻ rách, rồi thông chúng xuống bằng dây thừng vào trong hầm nước cho Giê-rê-mi. ¹²Rồi Ê-bết-Mê-lết người Ê-thi-ô-bi nói với Giê-rê-mi: “Bây giờ

xin để quần-áo và giẻ rách ở dưới các nách ông ở dưới dây thừng của ông”; và Giê-rê-mi làm vậy. ¹³Thế là họ kéo Giê-rê-mi lên với các dây đó và nâng người ra khỏi cái hầm nước ấy, rồi Giê-rê-mi ở trong sân nhà lính canh.

¹⁴Rồi vua Sê-đê-kia sai đem tiên tri Giê-rê-mi đến cùng mình nơi lồi vào thứ ba ở trong đền ĐỨC GIA-VÊ; và vua nói với Giê-rê-mi: “Ta sắp hỏi người điều này; chớ giấu ta điều gì cả.” ¹⁵Thế thì Giê-rê-mi tâu lên Sê-đê-kia: “Nếu tôi cho bệ hạ biết, bệ hạ có chắc sẽ chẳng giết tôi hay không? Ngoài ra, nếu tôi cho bệ hạ lời khuyên, bệ hạ cũng sẽ chẳng nghe tôi.” ¹⁶Nhưng vua Sê-đê-kia thề cùng Giê-rê-mi trong bí-mật rằng: “Như ĐỨC GIA-VÊ sống, Đấng đã làm hồn này cho chúng ta, chắc-chắn ta sẽ không giết người, ta cũng sẽ không phó người vào tay của những người ấy đang truy tìm mạng-sống của người.”

Cuộc phỏng-vấn với Sê-đê-kia (38.17-38.28)

¹⁷Thế thì Giê-rê-mi nói cùng Sê-đê-kia: “GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI vạn-quân, ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: ‘Nếu người sẽ thật-sự đi ra ngoài đến cùng các sĩ-quan của vua Ba-by-lôn, thì người sẽ sống, thành này sẽ không bị đốt bằng lửa, rồi người và cả nhà của người sẽ sống-sót.’” ¹⁸Nhưng nếu người không muốn đi ra ngoài đến cùng các sĩ-quan của vua Ba-by-lôn, thì thành này sẽ bị phó vào tay dân Canh-đê; rồi họ sẽ phóng hỏa nó, và chính người sẽ không thoát khỏi tay họ đâu.’”

¹⁹Thế thì Vua Sê-đê-kia nói với Giê-rê-mi: “Ta rất sợ dân Giu-đa đã đi qua cùng dân Canh-đê, vì e rằng họ nộp ta vào trong tay chúng, rồi chúng xử tệt ta.” ²⁰Nhưng Giê-rê-mi nói: “Họ sẽ chẳng nộp vua đâu. Xin vui lòng tuân-phục ĐỨC GIA-VÊ theo điều tôi đang tâu lên bệ hạ, để bệ hạ được phục và bệ hạ được sống. ²¹Nhưng nếu bệ hạ cứ không chịu ra ngoài, thì đây là lời mà ĐỨC GIA-VÊ đã tỏ cho tôi biết: ²²‘Lúc ấy, này, tất cả những người đàn-bà đã được dẫn vào trong cung vua Giu-đa sẽ bị đưa ra ngoài đến cùng những sĩ-quan của vua Ba-by-lôn; rồi những người đàn-bà đó sẽ nói:

“Những bạn thân của bệ hạ
Đã dẫn bệ hạ đi lầm và đã lún quyền bệ hạ;
Trong khi các chân bệ hạ đã bị lún trong bùn lầy,
Thì họ đã trở lui đi.”

²³Họ cũng sẽ đem ra ngoài tất cả những cung-phi của bệ hạ và các hoàng tử cho dân Canh-đê, và chính bệ hạ sẽ chẳng thoát khỏi tay họ, nhưng sẽ bị bắt lấy bởi tay vua Ba-by-lôn, và thành này sẽ bị đốt bằng lửa.’”

²⁴Thế thì Sê-đê-kia nói với Giê-rê-mi: “Chớ cho một người nào biết về các lời này, và người sẽ không chết. ²⁵Nhưng nếu các quan-chức nghe rằng ta đã nói chuyện với người, rồi đến cùng người và nói với người: ‘Hãy cho chúng ta biết bây giờ điều người đã tâu lên vua, và điều vua đã phán cùng người; chớ giấu chúng ta, thì chúng ta sẽ không giết người,’ ²⁶thì người phải nói với họ: ‘Ta đang trình kiến-nghị ta trước mặt vua, đừng khiến ta trở về nhà Giô-na-than để chết ở đó.’” ²⁷Thế thì tất cả những quan-chức đến cùng Giê-rê-mi và chất-vấn người. Thế là người báo cáo với họ theo tất cả những lời mà vua đã truyền và họ hết nói với người, vì cuộc đàm-thoại ấy đã chẳng bị nghe lỏm. ²⁸Vì vậy Giê-rê-mi ở lại trong sân nhà lính canh cho đến ngày Giê-ru-sa-lem bị chiếm.

Giê-ru-sa-lem bị chiếm (39.1-39.10)

39¹Bấy giờ xảy ra khi Giê-ru-sa-lem bị chiếm trong năm thứ chín của Sê-đê-kia vua Giu-đa, vào tháng mười, Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn và tất cả quân-đội của hắn đến Giê-ru-sa-lem và bắt đầu vây-hãm nó; ²trong năm thứ mười một của Sê-đê-kia, vào tháng tư, nhằm ngày mừng chín, vách thành bị phá vỡ. ³Rồi tất cả những quan-chức của vua Ba-by-lôn đi vào trong và ngồi xuống tại Công Giữa: Nê-gan-Sa-rét-sê, Sam-ga-Nê-bô, Sa-sê-kim đầu các hoạn-quan, Nê-gan-Sa-rét-sê đầu các thầy bói, và hết thầy phân còn lại những quan-chức của vua Ba-by-lôn. ⁴Và xảy ra khi Sê-đê-kia vua Giu-đa và tất cả những chiến-binh thấy chúng, họ trốn ra khỏi thành vào ban đêm theo nẻo vườn thượng uyển qua cái công ở giữa hai vách tường; và người đi hướng về A-ra-ba⁽¹⁾. ⁵Nhưng quân-đội dân Canh-đê đuổi theo họ và bắt kịp Sê-đê-kia trong đồng-bằng Giê-ri-cô; và chúng bắt người rồi đem người lên cho Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn tại Ríp-la trong đất Ha-mát, và Nê-bu-cát-nét-sa kết-án người. ⁶Rồi vua Ba-by-lôn giết các con trai của Sê-đê-kia trước mắt người tại Ríp-la; vua Ba-by-lôn cũng giết tất cả những người quý-phái của Giu-đa. ⁷Rồi hắn chọc mù mắt của Sê-đê-kia và trói người bằng dây xích bằng đồng để đem người đến Ba-by-lôn. ⁸Dân Canh-đê cũng dùng lửa đốt cung vua và nhà-cửa của dân, và chúng giựt sập các vách thành của Giê-ru-sa-lem. ⁹Và về phần dân-chúng còn lại bị bỏ lại trong thành, những kẻ đào-ngũ đã đi qua với hắn và phần dân-chúng còn lại, Nê-bu-xa-ra-đan đại-úy đội vệ-sĩ đem họ đi đày qua Ba-by-lôn. ¹⁰Nhưng số dân-chúng nghèo nhất không có gì hết, thì Nê-bu-xa-ra-đan đại-úy đội vệ-binh bỏ ở lại trong đất Giu-đa và ban cho họ các vườn nho và những cánh đồng vào lúc đó.

Giê-rê-mi được tha (39.11-39.18)

11Bấy giờ Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn ra lệnh qua Nê-bu-xa-ra-đan đại-úy đội vệ-sĩ về Giê-rê-mi, rằng: ¹²“Hãy đem người đi và hãy săn-sóc người, và đừng làm gì hại cho người; nhưng khá đối-đãi người y như người bảo người.” ¹³Vì vậy Nê-bu-xa-ra-đan đại-úy đội vệ-sĩ nhắn lời, cùng với Nê-bu-sa-ban đầu các hoạn-quan, Nê-gan-Sa-rét-sê đầu các thầy bói, và tất cả những sĩ-quan trưởng của vua Ba-by-lôn; ¹⁴họ ngay cả sai đem Giê-rê-mi ra khỏi sân nhà lính canh và giao-phó người cho Ghê-đa-lia, con trai của A-hi-cam, con trai của Sa-phan, để đưa người về nhà. Vì vậy người ở giữa vòng dân-chúng.

15Bấy giờ lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng Giê-rê-mi trong khi người bị giam trong sân nhà lính canh, rằng: ¹⁶“Hãy đi và nói với Ê-bết-Mê-lét người Ê-thi-ô-bi, rằng: ‘GIA-VÊ vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, nói như vậy: “Này, Ta sắp giáng các lời của Ta trên thành này để đem lại thảm-họa mà không phải đem lại thịnh-vượng; rồi chúng sẽ xảy ra trước mặt người vào ngày đó.” ¹⁷Nhưng Ta sẽ giải-thoát người vào ngày đó, Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “và người cũng sẽ chẳng phó vào tay những kẻ mà người khiếp-sợ.” ¹⁸Vì chắc-chắn Ta sẽ cứu người, và người sẽ không ngã bởi gươm; nhưng người sẽ có sự sống mình như của-cướp, bởi vì người đã tin ở Ta,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.’”

¹A-ra-ba: thung-lũng sông Giô-danh

Giê-rê-mi vẫn ở lại tại Giu-đa (40.1-40.16)

40¹Lời đã đến cùng Giê-rê-mi từ Đức GIA-VÊ sau khi Nê-bu-xa-ra-đan đại-úy đội vệ-sĩ đã thả ông ra khỏi Ra-ma, khi hắn đã bắt trói ông bằng xiềng, trong tất cả những kẻ bị lưu-đày thuộc Giê-ru-sa-lem và Giu-đa, những kẻ đang bị đi đày đến Ba-by-lôn. ²Bấy giờ vị đại-úy đội vệ-sĩ đã bắt Giê-rê-mi và đã nói với người: “GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của ông đã hứa tại-họa ấy chống lại chỗ này; ³và Đức GIA-VÊ đã giáng nó xuống và đã làm y như Ngài đã hứa. Bởi vì các người đã phạm tội chống lại Đức GIA-VÊ và đã không vâng theo tiếng Ngài, cho nên sự này đã xảy đến cho các người. ⁴Nhưng, bây giờ, này, tôi thả ông ngày hôm nay khỏi xiềng-xích đang ở trên các tay ông. Nếu ông thích đi với tôi đến Ba-by-lôn, thì hãy đi, tôi sẽ săn-sóc ông; nhưng nếu ông không thích đi với tôi đến Ba-by-lôn, thì đừng bận tâm. Nè, trước mặt ông là toàn xứ; chỗ nào ông thấy thích thì cứ đi.” ⁵Khi Giê-rê-mi vẫn còn chưa trở về, hắn nói: “Vậy thì hãy cứ đi về cùng Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam, con trai của Sa-phan, người mà vua Ba-by-lôn đã chỉ-định trên các thành-thị của Giu-đa, và hãy ở với hắn ở giữa vòng dân-chúng; không thì hãy đi chỗ nào ông thấy thích.” Thế là vị đại-úy đội vệ-sĩ cho ông một khăn-phân và một món quà, và cho ông đi. ⁶Rồi Giê-rê-mi đi đến Mít-bê đến Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam và ở với người ở giữa vòng dân những kẻ đã bị bỏ lại trong xứ.

⁷Bấy giờ, tất cả những chỉ-huy-trưởng của các lực-lượng đang ở ngoài đồng, họ cùng lính của họ, đều nghe rằng vua Ba-by-lôn đã chỉ-định Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam coi xứ ấy và rằng vua đã đặt người có nhiệm-vụ trông-nom những người đàn-ông, đàn-bà, và trẻ con, trong những kẻ nghèo nhất của xứ-sở đã không bị đi đày qua Ba-by-lôn. ⁸Vì vậy họ đến cùng Ghê-đa-lia tại Mít-bê, cùng với Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia, Giô-ha-nan và Giô-na-than các con trai của Ca-rê-át, Sê-ra-gia con trai của Tan-hu-mét, các con trai của Ê-phai người Nê-tô-pha, và Giê-xa-nia con trai của người Ma-a-cát, cả họ lẫn những thuộc hạ của họ. ⁹Lúc ấy, Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam, con trai của Sa-phan, thề với họ và với những thuộc hạ của họ, rằng: “Đừng sợ phục-vụ dân Canh-đê; hãy ở trong xứ và hãy phục-vụ vua Ba-by-lôn, để các người được phước. ¹⁰Bây giờ, về phần ta, này, ta sẽ đi ở tại Mít-bê để đứng vì các người trước mặt dân Canh-đê, những người đến cùng chúng ta; nhưng, về phần các người, hãy trồng ruộng, trái cây mùa hạ, và dâu, và để chúng trong những bình chứa của các người, và sống trong các thành-thị của các người mà các người đã tiếp-thu.” ¹¹Cũng vậy tất cả dân Giu-đa ở trong Mô-áp, ở giữa vòng các con trai của Am-môn và trong Ê-đôm, và những người ở trong tất cả những xứ khác, đều nghe rằng vua Ba-by-lôn đã chữa lại một phần còn sống sót cho Giu-đa và rằng vua đã chỉ-định trên họ Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam, con trai của Sa-phan. ¹²Rồi tất cả người Giu-đa trở về từ tất cả những nơi mà họ đã bị đuổi đi và đến xứ Giu-đa, đến cùng Ghê-đa-lia tại Mít-bê, trồng ruộng và trái cây mùa hạ bằng một số lượng rất nhiều.

13Bấy giờ Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át và tất cả những chỉ-huy-trưởng các lực-lượng ở ngoài đồng đều đến tìm Ghê-đa-lia tại Mít-bê, ¹⁴và nói cùng người: “Ông có biết rõ rằng Ba-a-lít vua của những con trai của Am-môn

đã sai Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia lấy mạng của ông chăng?” Nhưng Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam không tin họ. ¹⁵Rồi Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át nói kín cùng Ghê-đa-lia tại Mích-ba, rằng: “Xin cho tôi đi giết Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia, và không một ai sẽ biết! Tại sao nó phải lấy mạng của ông, hầu cho tất cả dân Giu-đa đang được tập-hợp với ông phải bị tàn-lạc, và phần sống sót của Giu-đa phải chết mất?” ¹⁶Nhưng Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam nói cùng Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át: “Chớ làm điều ấy, vì người đang nói dối về Ích-ma-ên.”

Ghê-đa-lia bị giết (41.1-41.10)

41 ¹Bấy giờ xảy ra vào tháng bảy, rằng Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia, con trai của Ê-li-sa-ma, thuộc hoàng-gia và một trong các sĩ-quan trưởng của vua, cùng với 10 thuộc hạ, đến Mích-ba cùng Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam. Trong khi họ đang ăn bánh với nhau ở đó tại Mích-ba, ²thì Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia cùng với 10 thuộc hạ đang đi với nó đứng dậy và đánh hạ Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam, con trai của Sa-phan, bằng gươm và giết chết người mà vua Ba-by-lôn đã chỉ-định trên vùng đất này. ³Ích-ma-ên cũng đánh hạ tất cả dân Giu-đa đang ở với người, *nghĩa là* với Ghê-đa-lia tại Mích-ba, và dân Canh-đê, *tức là* các chiến-binh có ở đó.

⁴Bấy giờ xảy ra vào ngày sau, sau khi Ghê-đa-lia bị giết, khi không có ai biết về việc ấy, ⁵thì có 80 người đến từ Si-chem, từ Si-lô, và từ Sa-ma-ri, cạo râu cằm, và mặc quần-áo rách, và có vết cắt trên thân-thể, cầm những của-lễ thóc lúa và trầm-hương trong tay mình để đem đến đền ĐỨC GIA-VÊ. ⁶Lúc ấy Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia đi ra khỏi Mích-ba để đón họ, vừa đi vừa khóc; và xảy ra khi hắn vừa gặp họ, hắn nói với họ: “Xin hãy đến cùng Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam!” ⁷Nhưng hóa ra là vừa khi họ đi đến bên trong thành, thì Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia và những người đang ở với hắn tàn-sát họ, *rồi quăng họ vào trong* hầm nước. ⁸Nhưng có 10 người trong bọn nói với Ích-ma-ên: “Xin đừng giết chúng tôi, vì chúng tôi có các kho lúa mì, lúa mạch, dầu, và mật ong giấu ngoài đồng.” Vì vậy Ích-ma-ên kìm lại, không giết họ theo các bạn đường của họ.

⁹Bấy giờ, về phần cái hầm nước nơi Ích-ma-ên đã quăng tất cả thây của những người mà hắn đã giết bởi cớ Ghê-đa-lia, thì đó là cái hầm mà vua A-sa đã đào vì lý-do Ba-ê-sa, vua Y-sơ-ra-ên; Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia đổ đầy nó với *thây của* những người bị giết. ¹⁰Đoạn Ích-ma-ên bắt tù tất cả phần dân-chúng còn sót lại ở tại Mích-ba, các công chúa và tất cả dân-chúng bị bỏ lại tại Mích-ba, những người mà đại-úy đội vệ-sĩ Nê-bu-xa-ra-đan đã đặt dưới trách-nhiệm của Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam; như thế Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia đã bắt tù họ và đi tiếp đến những con trai của Am-môn.

Giô-ha-nan giải-cứu dân-chúng (41.11-41.18)

¹¹Nhưng Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át và tất cả các chỉ-huy-trưởng của các lực-lượng đang ở với người nghe được mọi điều độc-ác mà Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia đã làm. ¹²Vì vậy họ đem tất cả thuộc hạ đi đánh Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia và họ tìm thấy hắn gần bên hồ lớn ở tại Ga-ba-ôn. ¹³Bấy giờ xảy ra vừa khi tất cả dân-

chúng đang ở với Ích-ma-ên thấy Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át và những chỉ-huy-trưởng của các lực-lượng đang ở với người thì họ vui-mừng. ¹⁴Thế là tất cả dân-chúng mà Ích-ma-ên đã bắt tù từ Mích-ba quay trở lại và đi về, và đến cùng Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át. ¹⁵Nhưng Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia với tám người thì thoát khỏi Giô-ha-nan và đi đến những con trai của Am-môn. ¹⁶Đoạn Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át và những chỉ-huy-trưởng của các lực-lượng đang ở với người đem khỏi Mích-ba tất cả dân-chúng sống sót mà người đã giành lại từ tay Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia, sau khi hắn đã giết Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam, *nghĩa là*, những người đã là chiến-binh, những đàn-bà, những trẻ con, và các hoạn-quan, những kẻ mà người đã đem về từ Ga-ba-ôn. ¹⁷Và họ đi và ở lại tại chỗ trọ Kim-ham, bên cạnh Bết-lê-hem, để tiến vào Ê-díp-tô ¹⁸bởi cớ dân Canh-đê; vì họ sợ chúng, vì cớ Ích-ma-ên con trai của Nê-tha-nia đã giết Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam, người mà vua Ba-by-lôn đã chỉ-định trên đất này.

Cảnh-cáo việc đi đến Ê-díp-tô (42.1-42.22)

42 ¹Lúc ấy tất cả những chỉ-huy-trưởng của các lực-lượng, Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át, Giê-xa-nia con trai của Hô-sa-gia, và tất cả dân-chúng, cả nhỏ lẫn lớn, tiến đến ²và nói với tiên-tri Giê-rê-mi: “Xin vui lòng cho lời thỉnh-cầu của chúng tôi đến trước mặt ông, và xin cầu-nguyện cho chúng tôi cùng GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI của ông, *nghĩa là* vì tất cả phần sống sót này; bởi vì chúng tôi chỉ còn lại một ít từ một đám đông, như chính mắt ông nay thấy chúng tôi, ³để GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI của ông có thể cho chúng tôi biết đường-lối mà chúng tôi phải bước đi và điều chúng tôi phải làm.” ⁴Rồi tiên-tri Giê-rê-mi nói cùng họ: “Ta đã nghe các ngươi rồi. Nay, ta sẽ cầu-nguyện cùng GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI các ngươi theo những lời của các ngươi; và sẽ xảy ra rằng cả thông-diệp mà ĐỨC GIA-VÊ sẽ trả lời các ngươi ta sẽ cho các ngươi biết. Ta sẽ không giấu các ngươi một lời nào đâu.” ⁵Rồi họ nói cùng Giê-rê-mi: “Nguyện xin ĐỨC GIA-VÊ làm chứng trung-tín và chân-thật chống chúng tôi, nếu chúng tôi không làm theo hết cả thông-diệp mà GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI của ông sẽ sai ông đem cho chúng tôi. ⁶Hoặc nó dễ chịu hay không dễ chịu, chúng tôi sẽ nghe theo tiếng của GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI của chúng tôi, mà chúng tôi đang phái ông đến, để chúng tôi sẽ được phước khi chúng tôi lắng nghe theo tiếng của GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI của chúng tôi.”

⁷Bấy giờ xảy ra, sau 10 ngày, lời của ĐỨC GIA-VÊ đến cùng Giê-rê-mi. ⁸Đoạn ông gọi đến Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át và tất cả những chỉ-huy-trưởng của các lực-lượng đang ở với người, và tất cả dân-chúng cả nhỏ lẫn lớn, ⁹rồi nói với họ: “ĐỨC GIA-VÊ, ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên, là Đấng mà các ngươi đã sai ta đến để trình lời thỉnh-cầu của các ngươi trước mặt Ngài, phán như vậy: ¹⁰Nếu các ngươi thật sự sẽ ở lại trong đất này, thì Ta sẽ xây-dựng các ngươi lên mà không đánh các ngươi xuống, và Ta sẽ trồng các ngươi mà không nhổ các ngươi; vì Ta sẽ dũ tai-họa mà Ta đã giáng trên các ngươi. ¹¹Đừng sợ vua Ba-by-lôn, kẻ mà các ngươi nay đang sợ, đừng sợ hắn, ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố, ‘vì Ta ở với các ngươi để cứu các ngươi và giải-thoát các ngươi khỏi tay hắn. ¹²Ta cũng sẽ tỏ cho các ngươi lòng thương-xót, hầu cho hắn cũng sẽ có

lòng thương-xót các người mà phục-hồi các người về chính đất của các người. ¹³Nhưng nếu các người lại nói: “Chúng tôi sẽ không ở lại trong đất này đâu,” để không lắng nghe theo tiếng của GIA-VÊ Chúa TRỜI các người, ¹⁴nói: “Không, nhưng chúng tôi sẽ đi đến xứ Ê-díp-tô, nơi chúng tôi sẽ không thấy chiến-tranh, sẽ không nghe tiếng kèn trom-pét, sẽ không dói bánh, và chúng tôi sẽ ở lại nơi đó”; ¹⁵thế thì, trong trường-hợp đó, hãy lắng nghe lời của GIA-VÊ, hồi phần sống sót của Giu-đa. GIA-VÊ vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: “Nếu các người thật sự quyết-chí vào Ê-díp-tô, và đi vào để cư-ngụ ở đó, ¹⁶thì sẽ xảy ra rằng gươm-đao, mà các người sợ sẽ bắt kịp các người ở đó trong xứ Ê-díp-tô, và dói-kém, mà các người lo-âu, sẽ đuổi theo sát các người ở đó trong Ê-díp-tô; và các người sẽ chết ở đó. ¹⁷Thế là tất cả những người quyết-chí đi đến Ê-díp-tô để cư-ngụ ở đó sẽ chết bởi gươm-đao, bởi dói-kém, và bởi bệnh dịch; và sẽ không có ai sống sót, hay lánh được tai-họa mà Ta sắp giáng trên chúng.”

¹⁸Vì Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: “Như con giận và sự thanh-nộ của Ta đã được đổ ra trên cư-dân của Giê-ru-sa-lem thế nào, thì sự thanh-nộ của Ta cũng sẽ được đổ ra trên các người khi các người vào Ê-díp-tô thế ấy. Và các người sẽ thành một sự rửa sả, một điều kinh-khiếp, một lời nguyên-rủa, và một lời trách-mắng; và các người sẽ không còn thấy chỗ này nữa.” ¹⁹Đức GIA-VÊ đã phán cùng các người, ôi phần sống sót của Giu-đa: “Chớ đi vào Ê-díp-tô!” Các người phải hiểu rõ-ràng rằng hôm nay ta đã làm chứng chống các người. ²⁰Vì các người đã chỉ dối mình mà thôi; vì chính các người đã sai ta đến cùng GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của các người, nói: “Xin cầu-nguyện cho chúng tôi cùng GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của chúng tôi; và bất cứ điều gì GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của chúng tôi phán, thì xin cho chúng tôi biết như thế, và chúng tôi sẽ làm nó.” ²¹Vì thế, hôm nay ta đã báo các người rồi, nhưng các người đã chẳng vâng lời GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI mình, cả trong bất cứ điều gì mà Ngài đã sai ta để báo các người. ²²Cho nên, hôm nay các người phải hiểu rõ-ràng rằng các người sẽ chết bởi gươm-đao, bởi dói-kém, và bởi bệnh dịch, trong chỗ mà các người muốn tới để ở.

Trong Ê-díp-tô, Giê-rê-mi cảnh-báo về sự trừng-phạt (43.1-43.13)

43¹Song xảy ra, vừa khi Giê-rê-mi mà GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của họ đã sai, đã báo cho dân-chúng biết tất cả những lời của GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của họ xong—nghĩa là, tất cả những lời này—²thì A-xa-ria con trai của Hô-sa-gia, Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át và tất cả những người ngao-mạn nói với Giê-rê-mi: “Ông đang nói dối! GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của chúng tôi đã chẳng sai ông để nói: ‘Các người không được vào Ê-díp-tô để cư-ngụ ở đó’; ³nhưng Ba-rúc con trai của Nê-ri-gia đang xúi ông chống chúng tôi để nộp chúng tôi vào trong tay dân Canh-đê, để chúng có thể giết chúng tôi hoặc đầy chúng tôi sang Ba-by-lôn.” ⁴Thế là Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át, tất cả những chỉ-huy-trưởng của các lực-lượng, và tất cả dân-chúng, chẳng vâng-phục tiếng Đức GIA-VÊ, để ở lại trong đất Giu-đa. ⁵Nhưng Giô-ha-nan con trai của Ca-rê-át và tất cả chỉ-huy-trưởng của các lực-lượng bắt hết phần sót lại của Giu-đa đã trở về từ tất

cả các quốc-gia nơi họ đã từng bị đuổi tới, để cư-ngụ trong đất Giu-đa—⁶những người đàn-ông, các người đàn-bà, những đứa trẻ-con, những công chúa, và mọi người mà đại-úy đội vệ-sĩ Nê-bu-xa-ra-đan đã để lại với Ghê-đa-lia con trai của A-hi-cam và là cháu nội của Sa-phan, cùng với tiên-tri Giê-rê-mi và Ba-rúc con trai của Nê-ri-gia—⁷rồi họ vào xứ Ê-díp-tô (vì họ đã chẳng vâng-phục tiếng của Đức GIA-VÊ) và đi vào trong xa đến tận Tác-pha-nét.

⁸Đoạn lời của Đức GIA-VÊ đến cùng Giê-rê-mi tại Tác-pha-nét, phán: ⁹“Hãy lấy vài hòn đá lớn trong tay người và hãy giấu chúng trong đám vữa trong sân lát gạch cạnh lối vào cung-diện Pha-ra-ôn tại Tác-pha-nét, trong cái nhìn của vài người Giu-đa; ¹⁰và nói với họ: “GIA-VÊ vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, nói như vậy: ‘Này, Ta sẽ sai đem Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn, tôi-tớ của Ta, và Ta sẽ đặt ngai nó ngay trên các hòn đá này mà Ta đã giấu; và nó sẽ căng cái lộng trên chúng. ¹¹Nó cũng sẽ đến và đánh xứ Ê-díp-tô; những kẻ bị định để chết sẽ bị phó cho chết, những kẻ để bị giam-cầm thì bị giam-cầm, và những kẻ cho gươm-giáo thì cho gươm-giáo. ¹²Và Ta sẽ phóng lửa đốt những đền các thần của Ê-díp-tô, và hấn sẽ đốt chúng và giam-cầm chúng. Thế là hấn sẽ bao phủ chính hấn bằng đất Ê-díp-tô như một kẻ chăn chiên quản chính nó bằng quần-áo của nó, và hấn sẽ ra đi khỏi chỗ đó một cách an-toàn. ¹³Hấn cũng sẽ đập tan các cột hình tháp của Bết-Sê-mét ở trong xứ Ê-díp-tô; và những đền các thần của Ê-díp-tô thì hấn sẽ đốt cháy hết.’”

Tiên-đoán Ê-díp-tô bị xâm chiếm (44.1-44.19)

44¹Lời này đã đến cùng Giê-rê-mi cho tất cả dân Giu-đa sống trong xứ Ê-díp-tô, những kẻ đang sống tại Mít-đôn, Tác-pha-nét, Nốp, và trong xứ Pha-trô, rằng: ²“GIA-VÊ vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên nói như vậy: ‘Chính các người đã thấy mọi tai-họa mà Ta đã giáng trên Giê-ru-sa-lem và tất cả các thành-thị của Giu-đa; và này, ngày nay chúng đổ nát và không có ai sống trong chúng cả, ³bởi có sự gian-ác của chúng mà chúng đã phạm để chọc Ta giận bằng việc liên-tục thiêu các tế-vật và phục-vụ các thần khác mà chúng đã chẳng từng biết, cả chúng, các người, lẫn tổ-phụ của các người. ⁴Tuy nhiên, Ta đã sai đến cùng các người lập đi lập lại tất cả các tiên-tri những tôi-tớ của Ta, nói: “Ồ! Chớ làm điều ghê-tởm mà Ta ghét.” ⁵Nhưng chúng đã chẳng lắng nghe, cũng chẳng nghiêng tai chúng để tránh khỏi sự gian-ác của chúng, để không thiêu các tế-vật cho các thần khác. ⁶Cho nên sự thanh-nộ của Ta và cơn giận của Ta đã đổ ra trong các thành-thị của Giu-đa và trong các đường-phố của Giê-ru-sa-lem, thế là chúng đã thành đổ-nát và tan-hoang như ngày nay. ⁷Bây giờ, thế thì GIA-VÊ Chúa TRỜI vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, nói như vậy: “Tại sao các người đang gây thiệt-hại lớn cho mình, để cắt đứt khỏi các người đàn-ông và đàn-bà, trẻ-con và con nít, khỏi giữa vòng Giu-đa, để cho các người không còn ai sống sót, ⁸bằng cách chọc Ta giận bằng các việc làm của bàn tay của các người, bằng việc thiêu các tế-vật dâng cho các thần khác trong xứ Ê-díp-tô, nơi mà các người đang vào để ở, hầu cho các người bị diệt và thành sự chửi-rủa và sỉ-nhục ở giữa vòng tất cả các dân-tộc của trái đất? ⁹Các người há đã quên sự gian-ác của tổ-phụ của các người, sự gian-ác của những vua Giu-đa, sự gian-ác của vợ của chúng, sự gian-ác của riêng các người, và sự gian-ác của

vợ của các người, mà chúng đã phạm trong đất Giu-đa và trong các đường-phố của Giê-ru-sa-lem hay sao? ¹⁰Nhưng chúng đã chẳng hối-hận thậm-chí cho đến ngày nay, chúng cũng đã chẳng sợ, cũng chẳng bước đi theo luật-pháp của Ta hay các quy-chế của Ta, mà Ta đã đặt trước mặt các người và trước mặt tổ-phụ các người.”

¹¹“Cho nên GIA-VÊ vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: ‘Này, Ta sẽ để mặt Ta chống các người mà giáng họa cho, thậm-chí để cắt đứt tất cả Giu-đa. ¹²Và Ta sẽ cắt đi phần sót lại của Giu-đa là những kẻ đã quyết-chí vào xứ Ê-díp-tô để ở đó, rồi tất cả chúng sẽ gặp sự cuối cùng của chúng trong xứ Ê-díp-tô; chúng sẽ ngã bởi gươm và gặp sự cuối cùng của chúng bởi đói-kém. Cả nhỏ lẫn lớn sẽ chết bởi gươm và đói-kém; và chúng sẽ thành một sự chửi-rủa, một vật kinh khiếp, một lời nguyện-rủa, và một lời trách-mắng. ¹³Và Ta sẽ phạt những kẻ sống trong xứ Ê-díp-tô, như Ta đã phạt Giê-ru-sa-lem bằng gươm, bằng đói-kém, và bằng bệnh dịch. ¹⁴Thế là sẽ không có những người tị-nạn, không có những người sống sót cho phần còn sót của Giu-đa đã vào xứ Ê-díp-tô để ở đó và rồi để trở về đất Giu-đa, là nơi chúng mong trở về sinh-sống; vì không có một người nào sẽ trở về được ngoại trừ một số ít người tị-nạn.’”

¹⁵Lúc ấy tất cả những người đã biết vợ của mình đang thiêu các tế-vật để dâng cho các thần khác, cùng với tất cả những người đàn-bà đang đứng cạnh bên, làm thành một hội-chúng đông-đào, gồm tất cả dân đang sống tại Pha-rô trong xứ Ê-díp-tô, đáp lời cùng Giê-rê-mi, rằng: ¹⁶“Về thông-diệp mà ông đã nói cùng chúng tôi nhân-danh ĐỨC GIA-VÊ, chúng tôi sẽ không nghe ông! ¹⁷Nhưng thay vì, chắc-chắn chúng tôi sẽ làm hết mọi lời đã được phát ra từ các lỗ miệng của chúng tôi, bằng cách thiêu các tế-vật cho nữ-vương trên trời và đổ ra các rượu-lễ cho bà, y như chính chúng tôi, tổ-tiên của chúng tôi, các vua của chúng tôi và các ông hoàng của chúng tôi đã làm trong các thành-thị của Giu-đa và trong các đường-phố Giê-ru-sa-lem; vì lúc ấy chúng tôi đã có nhiều thức-ăn, đã được khá giả, và đã chẳng thấy một điều hại gì. ¹⁸Nhưng từ khi chúng tôi hết thiêu các tế-vật cho nữ-vương trên trời và đổ ra các rượu-lễ cho bà, thì chúng tôi đã thiêu-thôn mọi sự và đã gặp sự cuối-cùng của chúng tôi bằng gươm-đao và bằng đói-kém. ¹⁹Và, khi chúng tôi thiêu các tế-vật cho nữ-vương trên trời và đổ ra các rượu-lễ cho bà, há các ông chống chúng tôi không biết rằng chúng tôi đã làm cho bà những cái bánh bằng hình-tượng của bà và đã đổ ra các rượu-lễ cho bà hay sao?”

Tai-họa cho dân Giu-đa (44.20-44.30)

²⁰Rồi Giê-rê-mi nói cùng mọi người, cùng những người đàn-ông và đàn-bà—cả cùng tất cả những người đang trả lời ông như thế—rằng: ²¹“Về phần các tế-vật tủa khối mà các người đã thiêu trong các thành-thị của Giu-đa và trong các thành-phố Giê-ru-sa-lem, các người và tổ-tiên của các người, cùng dân-chúng của xứ ấy, há ĐỨC GIA-VÊ đã chẳng nhớ chúng, và há mọi việc này đã chẳng vào trong tâm-trí Ngài hay sao? ²²Vì vậy, ĐỨC GIA-VÊ đã chẳng còn có thể chịu đựng nó nữa, bởi có sự xấu-xa của những việc làm của các người, bởi có các sự ghê-tởm mà các người đã phạm; như vậy xứ-sở của các người đã thành đồ nát, một vật kinh-khiếp, và một lời chửi-rủa, không có một

ai ở, như là ngày nay. ²³Bởi vì các người đã thiêu các tế-vật và đã phạm tội chống lại ĐỨC GIA-VÊ và đã chẳng vâng-phục tiếng của ĐỨC GIA-VÊ, cũng đã chẳng bước đi theo luật-pháp của Ngài, các mệnh-lệnh của Ngài, hay các quy-chế của Ngài, vì lý-do đó tai-họa này đã xảy đến cho các người, như ngày nay vậy.” ²⁴Lúc ấy Giê-rê-mi nói cùng tất cả dân-chúng, gồm tất cả những người đàn-bà: “Hãy nghe lời ĐỨC GIA-VÊ, hỡi tất cả Giu-đa hiện ở trong xứ Ê-díp-tô, ²⁵ĐỨC GIA-VÊ vạn-quân, ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy như sau: ‘Về phần các người và vợ các người, các người đã nói bằng lỗ miệng của các người và đã làm nó ứng-nghiệm bằng những bàn tay của các người, nói: “Chắc-chắn chúng ta sẽ thực hiện các lời hứa của chúng ta mà chúng ta đã nguyện, để thiêu các tế-vật cho nữ-vương trên trời và đổ ra các rượu-lễ cho bà.” Cứ tiến tới và làm các lời thệ của các người, và mạnh dạn thực hiện các lời nguyện của các người đi!’ ²⁶Tuy nhiên, hãy nghe lời ĐỨC GIA-VÊ, hỡi tất cả Giu-đa hiện ở trong xứ Ê-díp-tô: ‘Này, Ta đã thề bởi đại-danh Ta,’ ĐỨC GIA-VÊ phán, ‘danh Ta sẽ chẳng bao giờ được cầu-khẩn một lần nữa bởi miệng của bất cứ một người nào của Giu-đa ở trong toàn xứ Ê-díp-tô, nói: “Như Chúa GIA-VÊ sống.”’ ²⁷Này, Ta đang canh chừng chúng để gây họa chớ không phải để ban lành, và tất cả những người của Giu-đa hiện ở trong xứ Ê-díp-tô sẽ gặp sự cuối-cùng của chúng bằng gươm-đao và bằng đói-kém cho đến khi chúng chết hết. ²⁸Và một số ít những kẻ thoát được gươm sẽ ra khỏi xứ Ê-díp-tô trở về đến đất Giu-đa. Đoạn tất cả phần còn sót lại của Giu-đa những kẻ đã đi đến xứ Ê-díp-tô để ở đó sẽ biết lời của ai sẽ đứng, của Ta hay của chúng. ²⁹Và đây là dấu-hiệu cho các người,’ ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố, ‘rằng Ta sẽ phạt các người tại chỗ này, hầu cho các người biết rằng các lời của Ta chắc-chắn sẽ đứng chống lại các người để gây thiệt-hại.’ ³⁰ĐỨC GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta sẽ phó Pha-ra-ôn-Hóp-ra vua Ê-díp-tô vào trong tay các kẻ thù của nó, đứng như Ta đã phó Sê-đê-kia vua Giu-đa vào trong tay Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn, là kẻ thù của nó và đang truy tìm sinh-mạng của nó.’”

Thông-diệp của Ba-rúc (45.1-45.5)

45¹Đây là thông-diệp mà tiên-tri Giê-rê-mi đã nói cùng Ba-rúc con trai của Nê-ri-gia, khi người đã viết xuống các lời này trong một quyển sách do Giê-rê-mi đọc cho viết, vào năm thứ tư của Giê-hô-gia-kim con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa, nói: ²“ĐỨC GIA-VÊ, ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy cùng người, hỡi Ba-rúc: ³‘Người đã nói: “Ồi, khôn cho ta! Vì ĐỨC GIA-VÊ đã thêm buồn-rầu vào sự đau-đớn của ta; ta mệt-lử vì rên-xiết và đã không tìm được một sự nghỉ-ngơi nào.”’ ⁴Người phải nói với nó như vậy: ‘GIA-VÊ phán như vậy: “Này, điều Ta đã xây-dựng, thì Ta sắp phá xuống, và điều Ta đã trồng xong, thì Ta sắp nhổ đi, đó là, toàn xứ.”’ ⁵Nhưng người, có phải người đang tìm các việc lớn cho chính người? Chớ tìm; vì này, Ta sẽ giáng họa lên tất cả mọi loài xác-thịt,’ GIA-VÊ tuyên-bố, ‘nhưng Ta sẽ ban sinh-mệnh của người cho người như của-cướp trong mọi chỗ mà người đi được.’”

B. PHÁN-XÉT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI TRÊN CÁC DÂN-TỘC (46.1-52.34)

1. Các lời tiên-tri về các quốc-gia ngoại-bang (46.1-51.64)

Sự bại-trận của Pha-ra-ôn được báo trước (46.1-46.28)

46¹Lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tiên-tri Giê-rê-mi liên quan đến các quốc-gia. ²Tôi Ê-díp-tô, về quân-đội của Pha-ra-ôn-Nê-cô vua Ê-díp-tô, đang ở gần sông O-phơ-rát tại Cạt-kê-mít, mà Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn đánh bại vào năm thứ tư của Giê-hô-gia-kim con trai của Giô-si-a, vua Giu-đa:

³“Hãy sắp hàng thuyền và khiêng,
Và kéo đến gần cho chiến-trận!

⁴“Hãy thắng ngựa,
Và cưỡi những con ngựa sung,
Và đứng sắp hàng với mũi sắt trên đầu!
Hãy mài các mũi giáo,
Mặc áo giáp có vảy vào!

⁵“Tại sao Ta đã thấy nó?
Chúng thì kinh-hãi,
Chúng đang rút lui,
Và các dũng sĩ của chúng đều bị đánh bại
Và đã cao bay xa chạy để trốn,
Chẳng ngó lại đằng sau;
Kinh-hoàng ở mọi bề!”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

⁶Nó là người rất lẹ không thể chạy trốn đi,
Người mạnh-mẽ cũng không thể trốn thoát;
Ở phương bắc, gần sông O-phơ-rát
Chúng nó đã vấp và ngã.

⁷Đây là ai đang dấy lên như sông Ni-lơ,
Như các dòng sông nổi sóng đó đây?

⁸Ê-díp-tô dấy lên như sông Ni-lơ,
Thậm-chí như các dòng sông nổi sóng đó đây;
Và Ngài đã phán: “Ta sẽ dấy lên và bao-phủ đất đó;
Ta chắc-chắn sẽ hủy-diệt thành ấy và cư-dân của nó.”

⁹Xông tới, người chiến mã, và lái điên-cuồng, người chiến xa,
Để các dũng sĩ có thể bước quân hành tới trước:
Ê-thi-ô-bi và Phút, đều mang thuẫn,
Và dân Ly-đi, sử dụng và giương cung.

¹⁰Vì ngày đó thuộc về Chúa GIA-VÊ vạn-quân,
Một ngày báo thù, để trả thù cho chính Ngài trên những kẻ thù Ngài;
Gươm sẽ nuốt rồi bị chán-ngáy
Và uông cho đầy máu chúng;
Vì sẽ có một cuộc tàn-sát cho Chúa GIA-VÊ vạn-quân,
Trong xứ phương bắc, bên sông O-phơ-rát.

¹¹Hãy đi lên đến Ga-la-át và hãy nhận lấy nhựa thơm,
Hỡi nữ đồng-trình con gái của Ê-díp-tô!
Trong sự vô-ích người đã nhân thêm nhiều phương thuốc;
Chẳng có việc chữa lành cho người.

¹²Các quốc-gia đã nghe về sự xấu-hổ của người,
Và trái đất đầy tiếng khóc đau-buồn của người;
Vì lính chiến này đã vấp lên lính chiến nọ,
Rồi cả hai bọn chúng đã cùng ngã xuống với nhau.

¹³Đây là thông-diệp mà Đức GIA-VÊ đã phán cùng tiên-tri Giê-rê-mi về việc Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn đến để đánh xứ Ê-díp-tô:

¹⁴“Hãy tuyên-bố trong Ê-díp-tô và công-bố tại Mít-đôn,
Cũng hãy công-bố tại Nốp và Tác-pha-nết;

Nói rằng: ‘Vào vị trí và chuẩn-bị sẵn-sàng,
Vì gươm đã nuốt những kẻ chung-quanh người.’

¹⁵“Tại sao những người mạnh của người nằm xoài?
Chúng không đứng vì Đức GIA-VÊ đã đẩy chúng xuống.

¹⁶Chúng đã vấp lên vấp xuống;
Quả thật chúng đã ngã người này va vào người khác.
Rồi chúng đã nói: ‘Đứng dậy! Và chúng ta hãy đi về
Đến cùng dân của mình và quê-hương mình
Xa khỏi gươm-đao của kẻ áp-bức.’

¹⁷“Chúng nó la hét ở đó: ‘Pha-ra-ôn vua Ê-díp-tô chỉ là
một tiếng ồn-ào lớn;
Hắn đã đề kỳ đã định qua đi!’

¹⁸“Như Ta sống,” nhà Vua
Có danh là Đức GIA-VÊ vạn-quân tuyên bố,
“Chắc-chắn một kẻ sẽ đến như núi Tha-bô giữa các núi,
Hay như núi Cạt-mên cạnh biển.

¹⁹“Hãy chuẩn bị hành-lý của người để đi đày,
Ôi con gái sông ở Ê-díp-tô,
Vì Nốp sẽ thành một nơi tan-hoang;
Thậm-chí nó sẽ bị đốt rụi và chẳng còn ai ở.

²⁰Ê-díp-tô là một con bò cái tơ xinh,
Nhưng con ruồi hút máu đang đến từ phương bắc—nó đang đến!

²¹“Lính đánh thuê cũng ở giữa nó
Cũng như những con bò con mập mạp,
Vì cả chúng cũng đã xây lưng và đã cùng nhau chạy mất;
Chúng đã chẳng giữ vững được.
Vì ngày tai-họa của chúng đã đến trên chúng,
Thời-kỳ chúng bị hình-phạt.

²²“Tiếng của nó nghe như rấn bò;
Vì chúng di chuyển như một đoàn quân
Và đến cùng nó như những kẻ đốn cây cầm rìu.

²³“Chúng đã đốn rừng của nó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố;
“Chắc-chắn nó sẽ không còn tìm thấy được,
Dẫu chúng hiện nay đông hơn cào-cào
Và vô số.

²⁴“Con gái Ê-díp-tô đã bị làm xấu-hổ,
Đã bị nộp cho quyền-năng của dân phương bắc.”

²⁵Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán: “Này, Ta sẽ phạt A-môn¹⁾ của Nô, và Pha-ra-ôn, và Ê-díp-tô cùng với các thần của nó và các vua của nó, cả Pha-ra-ôn và những kẻ tin ở hắn. ²⁶Và Ta sẽ phó chúng cho quyền-năng của những kẻ đang truy tìm sinh-mạng của chúng, ngay cả vào trong tay của Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn và vào trong tay của các sĩ-quan của người. Tuy nhiên, sau đó, nó sẽ có người ở như ngày xưa,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

²⁷“Còn người, ôi Gia-cốp tôi-tớ của Ta, đừng sợ,
Cũng chớ bị khiếp-đảm, ôi Y-sơ-ra-ên!
Vì, hãy xem, Ta sẽ cứu người từ xa
Và con cháu của người ra từ đất lưu-đày của chúng;
Và Gia-cốp sẽ trở về và không bị quấy-rầy
Và sẽ an-toàn, chẳng một ai làm người run-sợ.

²⁸“Ôi Gia-cốp tôi-tớ của Ta, đừng sợ,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
“Vì Ta ở cùng người.
Ta sẽ hoàn-toàn kết-liều tất cả những quốc-gia

¹A-môn là thần của Nô, Pha-ra-ôn, và dân Ê-díp-tô

Nơi Ta đã đuổi người đến,
Tuy nhiên Ta sẽ không hoàn-toàn kết-liệu người;
Nhưng Ta sẽ sửa-trị người một cách thích-đáng
Và quyết không quên phạt người.”

Lời tiên-tri chống người Phi-li-tin (47.1-47.7)

47¹Lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tiên-tri Giê-rê-mi liên quan đến dân Phi-li-tin, trước khi Pha-ra-ôn chinh-phục Ga-xa. ²Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Này, các dòng nước sẽ dâng lên cao từ phương bắc
Và trở nên một dòng nước chảy xiết vỡ bờ,
Và tràn ngập đất và mọi vật của nó,
Thành-thị ấy và những kẻ sống trong đó;
Và người ta sẽ kêu la,
Và mọi cư-dân trong xứ ấy sẽ than van.

³“Bởi có tiếng móng ngựa phi nước đại của những con ngựa giống của hân,
Tiếng náo động của những cỗ xe của hân, và tiếng rầm-rầm của những bánh xe của hân,
Các người cha đã chẳng trở lại để tìm con cái,
Bởi vì những bàn tay của họ thì yếu-đuối,

⁴Vì lý-do ngày ấy đang đến
Để hủy-diệt tất cả dân Phi-li-tin,
Để cắt đứt khỏi Ty-rơ và Si-đôn
Mọi nước đồng-minh còn lại;
Vì GIA-VÊ sẽ hủy-diệt dân Phi-li-tin,
Phản sót lại của đảo Cáp-tô.

⁵“Sự trợ-trụ đã đến trên Ga-xa;
Ách-ca-lôn đã bị đổ nát.
Hỡi phần sót lại của thung-lũng của chúng,
Các người sẽ tự rạch thịt trong bao lâu nữa?”

⁶“Ôi! Hỡi lưỡi gươm của GIA-VÊ,
Trong bao lâu nữa người sẽ không yên-lặng?
Hãy rút lui vào trong vỏ của người;
Đừng di động và hãy đứng im.

⁷“Làm thế nào nó có thể yên-lặng,
Khi GIA-VÊ đã cho nó một lệnh?
Chống lại Ách-ca-lôn và chống lại bờ biển—
Ồ đó Ngài đã phân công cho nó.”

Lời tiên-tri chống lại Mô-áp (48.1-48.47)

48¹Về Mô-áp. Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy:

“Khôn cho Nê-bô, vì nó đã bị hủy-diệt;
Ki-ri-a-ta-im đã bị làm xấu-hổ, nó đã bị chiếm lấy;
Cái đồn-lũy cao ấy đã bị làm xấu-hổ và tan-vỡ.

²“Sự ngợi-khen Mô-áp chẳng còn;
Tại Hết-bôn chúng đã tạo ra tai-họa chống nó:
‘Hãy đến, chúng ta diệt nó khỏi là một quốc-gia nữa!’
Người nữa, Mát-mên⁽¹⁾, cũng sẽ bị làm cho im-lặng;
Gươm-đao sẽ đuổi theo người.

³“Có tiếng kêu-la từ Hô-rô-na-im:
‘Sự tàn-phá và sự hủy-diệt lớn quá!’

⁴“Mô-áp bị tan-vỡ,
Những con trẻ của nó đã la lên tiếng cầu cứu.

⁵“Vì theo dốc Lu-hít
Chúng sẽ vừa leo lên dốc vừa khóc không thôi;
Vì tại dốc xuống của Hô-rô-na-im
Chúng đã nghe tiếng kêu thống-khổ của sự hủy-diệt.

⁶“Hãy trốn đi, hãy cứu lấy sinh-mệnh của người,

Để các người có thể như cây bách-xù⁽²⁾ trong vùng hoang-vu.

⁷“Vì người tin ở các sự thành-đạt và của báu của riêng người,
Ngay chính người sẽ bị bắt;
Và Kê-móc sẽ đi đây
Cùng với các thầy tế-lễ của nó và các ông hoàng của nó.

⁸“Và một kẻ hủy-diệt sẽ đến mỗi thành-thị,
Hầu cho chẳng có một thành-thị nào sẽ thoát;
Thung-lũng ấy cũng sẽ bị tàn-phá,
Và cao nguyên ấy sẽ bị hủy-diệt,
Như Đức GIA-VÊ đã phán.

⁹“Hãy ban cánh cho Mô-áp,
Vì nó sẽ trốn mất;
Và các thành-thị của nó sẽ thành tan-hoang,
Chẳng có ai ở trong chúng.

¹⁰“Đáng bị nguyên-rủa thay kẻ làm việc Đức GIA-VÊ một cách câu-thả,
Và đáng bị nguyên-rủa thay kẻ kim gươm của hân tránh máu.

¹¹“Mô-áp đã sống thoải mái từ lúc trẻ;
Nó cũng đã chẳng bị động như rượu nho ở phần cận,
Nó cũng đã chẳng bị rút từ bình này qua bình nọ,
Nó cũng đã chẳng từng đi đây.
Cho nên nó vẫn giữ hương-vị của nó,
Và mùi thơm của nó đã chẳng đổi.

¹²“Bởi vậy, này, các ngày ấy sẽ đến,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “khi Ta sẽ sai đến cùng nó những kẻ đồ ra, và chúng sẽ đồ nó ra, chúng sẽ làm trống các bình chứa của nó và đập tan các lọ của nó. ¹³Mô-áp sẽ xấu-hổ vì Kê-móc, như nhà Y-sơ-ra-ên đã xấu-hổ vì Bê-tên, là sự tin-tưởng của chúng.

¹⁴“Làm sao các người có thể nói: ‘Chúng ta là các dũng-sĩ mạnh-mẽ,
Các người can-đảm cho chiến-trận’?”

¹⁵“Mô-áp đã bị tàn-phá, và người ta đã đi lên đến các thành-thị của nó;
Các thanh niên ưu tú nhất của nó cũng đã bị tàn-sát,”
Vua, có danh là GIA-VÊ vạn-quân, tuyên-bố.

¹⁶“Thảm-họa của Mô-áp sẽ chống đến,
Và tai-họa của nó đã lệ làng tăng nhanh

¹⁷“Hãy khóc cho nó, tất cả các người những kẻ ở chung-quanh nó,
Ngay cả các người là những kẻ biết danh nó;
Hãy nói: Sao cây gậy cứng lại đã bị bẻ gãy thế,
Một cây gậy huy-hoàng!”

¹⁸“Hãy bước xuống khỏi sự vinh-hiến của người
Và hãy ngồi trên mặt đất khô-cháy này,
Hỡi con gái sống ở Đê-bôn,
Vì kẻ hủy-diệt Mô-áp đã lên chống lại người,
Nó đã phá tan các đồn-lũy của người.

¹⁹“Hãy đứng bên đường và hãy cứ để ý xem,
Hỡi cư-dân của A-rô-e;
Hỏi người đàn-ông chạy trốn và người đàn-bà trốn-thoát
Và hãy nói: ‘Điều gì đã xảy ra?’”

²⁰“Mô-áp đã bị làm xấu-hổ, vì nó đã bị làm tan-vỡ.
Hãy than-khóc và hãy kêu la;
Hãy công-bố cạnh sông A-t-nôn
Rằng Mô-áp đã bị tiêu diệt.

¹Một thành-phố của Mô-áp

²Bụi cây luôn luôn xanh có quả đỏ thắm dùng trong y-học và tạo hương-vị cho rượu gin

21“Sự trừng phạt cũng đã giáng trên đồng-bằng, trên Hô-lôn, Gia-hát, và chống Mê-phát, 22chống Đi-bôn, Nê-bô, và Bết-Đíp-la-tha-im, 23chống Ki-ri-a-ta-im, Bết-Ga-mun, Bết-Mê-ôn, 24chống Ki-ri-giốt, Bôt-ra, và tất cả những thành-thị xứ Mô-áp, xa lẫn gần. 25Sừng của Mô-áp đã bị chặt rồi, và cánh tay nó đã bị gãy,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố. 26“Hãy làm cho nó say-sưa, vì nó đã trở nên ngoa-nghe đối với GIA-VÊ; vì vậy Mô-áp sẽ đắm mình trong đồ mưa của nó, và nó cũng sẽ thành một trò-cười. 27Bây giờ há Y-so-ra-ên đã chẳng là một trò-cười đối với người hay sao? Hay có phải nó đã bị bắt trong những kẻ trộm? Vì mỗi lần người nói về nó, người lắc đầu khinh bỉ.

28“Hãy bỏ các thành-thị và sống nơi các mỏm đá, Hỡi cư-dân của Mô-áp, Và hãy như chim bồ-câu làm tổ Ở quá cái miệng vực sâu. 29“Chúng ta đã nghe về sự kiêu-ngạo của Mô-áp—nó rất kiêu-ngạo— Về sự kiêu-căng của nó, lòng kiêu-ngạo của nó, tính ngoa-mạn của nó, và sự tự cao tự đại của nó.

30“Ta biết sự giận-dữ của nó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, Nhưng nó vô ích; Các sự khoắc lác không đầu của nó đã chẳng được gì.

31“Cho nên Ta sẽ khóc-thương cho Mô-áp, Thậm-chí vì tất cả Mô-áp Ta sẽ kêu-la; Ta sẽ rên rĩ cho những người Kiệt-Hê-re.

32“Nhiều hơn việc khóc cho Gia-ê-xe Ta sẽ khóc vì người, ôi gốc nho ở Síp-ma! Các nhánh của người đuổi ra quá biên, Chúng với tới biên Gia-ê-xe, Trên các trái mùa hạ của người và mùa hái nho của người Kẻ hủy-diệt ấy đã ngã.

33“Vì vậy niềm vui và hân hoan đã bị cắt đi Khỏi cánh-đồng sai quả, ngay cả khỏi đất của Mô-áp. Và Ta đã khiến rượu hết từ các bàn ép rượu; Chẳng có một ai sẽ đập nho mà la, Tiếng la sẽ không phải là các tiếng la vui-sướng.

34“Từ tiếng la-hét tại Hết-bôn ngay cả đến Ê-lê-a-lê, ngay cả đến Gia-hát, chúng đã cất tiếng mình lên, từ Xoa ngay cả đến Hô-rô-na-im và đến Ê-lát-Sê-li-sia; vì thậm-chí các dòng nước ở Nim-rim cũng sẽ trở nên tiêu-diệu. 35Và Ta sẽ kết-liều Mô-áp” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “kẻ cúnng tế trên nơi cao và kẻ đốt hương cho các thần của nó.”

36“Bởi vậy, tâm của Ta than-khóc cho Mô-áp như các ống sáo; tâm của Ta cũng sẽ than-khóc như các ống sáo vì các người Kiệt-Hê-re. Cho nên chúng đã mất sự dư-dật nó đã sản-xuất ra. 37Vì mọi cái đầu bị trọc và mọi chòm râu bị cắt ngắn; có các vết cắt trên mọi bàn tay và vải gai trên các thất lưng. 38Trên mọi nóc nhà của Mô-áp và trong các đường-phố của nó đều có sự than-khóc khắp nơi; vì Ta đã đập vỡ Mô-áp như cái bình chẳng ai muốn,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố. 39“Nó bị tan-vỡ đường nào! Sao chúng đã than-khóc thế! Mô-áp đã xây lưng lại—nó bị xấu hổ đường nào! Vì vậy Mô-áp sẽ trở nên một trò-cười và một vật kinh khiếp đối với tất cả chung-quanh nó.” 40Vì Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Này, có kẻ sẽ bay nhanh-lẹ như chim ưng, Và xòe các cánh của nó ra chống lại Mô-áp.

41“Ki-ri-giốt đã bị chiếm

Và các đồn-lũy đã bị cướp lấy rồi, Vì vậy tâm của những người đàn ông mạnh-mẽ của Mô-áp trong ngày đó

Sẽ như tâm của một người đàn-bà đang đau đê. 42“Và Mô-áp sẽ bị diệt không còn là một dân-tộc Bởi vì nó đã trở nên ngoa-mạn với Đức GIA-VÊ.

43“Sự kinh-hãi, hàm-hố, và bầy-sập sẽ đến trên người, Ôi cư-dân Mô-áp,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

44“Kẻ trốn khỏi sự kinh-hãi Sẽ sa vào hầm, Và kẻ leo lên ra khỏi hầm Sẽ bị kẹt trong bẫy; Vì Ta sẽ đem đến trên nó, trên Mô-áp, Cái nãm có hình-phạt của chúng,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

45“Dưới bóng Hết-bôn Những kẻ đào tẩu đứng yếu xiù; Vì có đám lửa đã phát ra từ Hết-bôn, Và một ngọn lửa từ giữa Si-hôn, Và nó đã thiêu-nuốt trán của Mô-áp Và các da đầu của những tay ăn-chơi náo loạn.

46“Khốn cho người, Mô-áp! Dân Kê-móc đã hư mất rồi; Vì các con trai người đã bị bắt giam dẫn đi, Và các con gái người vào cảnh giam-cầm,

47“Nhưng Ta sẽ phục-hồi các sản-nghiệp của Mô-áp Trong những ngày sau,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố. Cho tới nay là sự trừng phạt trên Mô-áp.

Lời tiên-tri chống Am-môn (49.1-49.6)

49¹Về các con trai của Am-môn. Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Y-so-ra-ên chẳng có các con trai à?

Hay nó chẳng có những người thừa-kế sao? Thì tại sao Minh-côm đã chiếm Gát Và dân nó đã định-cư trong các thành-thị của Gát?

2“Bởi vậy, này, những ngày đang đến,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,

“Ta sẽ khiến tiếng kèn trom-pét ra trận được nghe đến Chống lại Ráp-ba của những con trai của Am-môn, Và nó sẽ thành một đồng đố-nát, Và các thị trấn của nó sẽ bị đốt-cháy, Rồi Y-so-ra-ên sẽ chiếm hữu của những kẻ đã chiếm hữu của nó,” Đức GIA-VÊ phán.

3“Hãy than-khóc, ôi Hết-bôn, vì A-hi đã bị tiêu diệt!

Hãy kêu-la, ôi các con gái Ráp-ba, Hãy mặc vải gai và than-khóc, Và hãy chạy đi chạy lại ở sau các vách tường; Vì Minh-côm sẽ bị đi đày

Cùng với các thầy tế-lễ của nó và các ông hoàng của nó.

4“Sao người khoe-khoang về các thung-lũng thế!

Thung-lũng của người đang trôi đi mất, Ôi con gái sa ngã

Là kẻ tin ở của-báu của nó, nói: ‘Ai sẽ đến chống ta?’

5“Này, Ta sẽ giáng sự kinh khiếp lên người,”

Chúa GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố,

“Từ mọi hướng chung-quanh người;

Và mỗi đứa các người sẽ bị đuổi chạy thực mạng, Mà không có ai gom những kẻ đào tẩu lại với nhau.

6“Nhưng về sau Ta sẽ phục-hồi

Những sản-nghiệp của các con trai Am-môn,”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

Lời tiên-tri chống Ê-đôm (49.7-49.22)

- 7^VÊ Ê-đôm. *Đức GIA-VÊ* vạn-quân phán như vậy:
“Há không còn khôn-ngoan nào trong Thê-man nữa?
Người khôn đã hết lời khuyên tốt sao?
Sự khôn-ngoan của họ đã bị suy đồi?”
- 8^TTrón đi, xây lưng lại, hãy sống trong các vực sâu,
Ôi cư-dân Ê-đan,
Vì Ta sẽ đem tai-họa của Ê-sau đến trên nó
Vào lúc Ta phạt nó.
- 9^Nếu những kẻ hái nho đến cùng người,
Há họ đã chẳng chừa lại nho để mót sao?
Nếu các kẻ trộm *đã đến* ban đêm,
Chúng sẽ phá hoại chỉ cho đến khi chúng đã có đủ.
- 10^Nhưng Ta đã lột trần Ê-sau,
Ta đã phơi bày các chỗ nó núp
Hầu cho nó không thể giấu mình;
Dòng-dõi của nó đã bị diệt cùng với các bà-con của nó
Và lán-giềng của nó, rồi nó không còn nữa.
- 11^Hãy để lại những kẻ mờ-côi của người, Ta sẽ giữ cho
sống;
Và các kẻ góa-bụa của người hãy tin ở Ta.”
- 12^Vì *Đức GIA-VÊ* phán như vậy: “Này, những kẻ đã
chẳng bị phạt uống chén này, chắc-chắn sẽ uống, và có
phải người là kẻ sẽ được tha-bổng hoàn-toàn không?
Người sẽ chẳng được tha-bổng đâu, nhưng người sẽ chắc-
chắn uống. 13^Vì Ta đã thề bởi chính Ta,” *Đức GIA-VÊ*
tuyên-bố, “Bốt-ra sẽ thành một vật kính sợ, một điều sỉ-
nhục, một sự đồ-nát, và một sự rửa sá; và tất cả các thành-
thị của nó sẽ thành phê-tích đời đời.”
- 14^Ta đã nghe một thông-diệp từ *Đức GIA-VÊ*,
Và một sứ-giá được phái đến giữa các quốc-gia, *nói*:
“Các người hãy tự nhóm lại và hãy đến chống nó,
Và hãy trở dậy để ra trận!”
- 15^Vì này, Ta đã làm người nhỏ trong các quốc gia
Bị khinh-đê giữa người ta.
- 16^Còn về sự kính sợ của người,
Sự ngạo-mạn của tâm người đã lừa-dối người,
Hỡi người những kẻ sống trong các kẻ đá,
Là những kẻ choán nơi cao của ngọn đồi,
Dẫu người làm tổ của người cao bằng tổ của chim ưng,
Ta cũng sẽ đem người xuống khỏi đó,” *Đức GIA-VÊ*
tuyên-bố.
- 17^Và Ê-đôm sẽ thành một vật kính sợ; mọi người đi
ngang qua nó sẽ khiếp-sợ và sẽ xỉ xâm vì tất cả các vết-
thương của nó. 18^Giống như sự sụp-đổ của Sô-đôm và
Gô-mô-rơ với những kẻ lán-giềng của nó,” *Đức GIA-VÊ*
phán, “không có một người nào sẽ sống ở đó, cũng không
có một con trai của người nào cư-ngụ trong đó. 19^Này,
một kẻ sẽ trở lên như sur-từ từ các bụi rậm của sông Giô-
đanh chống lại một đồng cỏ được tưới nước hàng năm; vì
trong một chốc Ta sẽ làm cho hấn chạy khỏi nó, và hễ ai
được chọn Ta sẽ chi-định cai-trị nó. Vì ai giống như Ta?
Ai sẽ vờì Ta đến *tòa*? Và rồi ai là kẻ chặn có thể đứng
chống lại Ta?”
- 20^Bởi vậy, hãy nghe kế-hoạch của *Đức GIA-VÊ* mà Ngài
đã tru-tính chống Ê-đôm, và các mục-dích của Ngài mà
Ngài đã có ý chống lại cư-dân Thê-man: chắc-chắn họ sẽ
kéo chúng đi, ngay cả những con nhỏ trong bầy; chắc-

chấn Ngài sẽ khiến đồng-cỏ của chúng tan-hoang bởi có
chúng. 21^Trái đất đã động vì tiếng ồn khi chúng đổ xuống.
Có tiếng kêu-la! Tiếng của nó đã được nghe nơi Biển Đỏ.
22^Kìa, Ngài sẽ bay lên và đột kích xuống như chim ưng,
và giăng các cánh của Ngài ra chống Bốt-ra; và tâm của
những dũng-sĩ của Ê-đôm trong ngày đó sẽ giống như tâm
đàn bà trong con dê.

Lời tiên-tri chống lại Đa-mách (49.23-49.27)

- 23^Về Đa-mách.
“Ha-mát và Ắt-bát đều bị hổ-thẹn,
Vì chúng đã nghe tin xấu;
Chúng lấy làm chán-nản.
Có nỗi băn khoăn gân biên,
Nó không thể dẫn xuống.
- 24^Đa-mách đã thành bơ vơ;
Nó đã bỏ để chạy trốn,
Và sự hốt-hoảng đã nắm chặt nó;
Sự hiểm nghèo và sự đau đớn đã cầm lấy nó
Như đàn-bà trong con dê.
- 25^Tại sao thành-thị ca-ngợi chưa bị bỏ rơi thế,
Thành có sự vui-vẻ của Ta!
- 26^Bởi vậy, những thanh niên của nó sẽ ngã trong các
đường-phổ của nó,
Và mọi lính chiến sẽ bị cầm miệng trong ngày đó,” *Đức*
GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố.
- 27^Và Ta sẽ đốt tường-thành Đa-mách,
Và nó sẽ thiêu-hủy các tháp kiên-cố của Bên-Ha-đát.”

Lời tiên-tri chống lại Kê-đa và Hát-so (49.28-49.33)

- 28^Về Kê-đa và các vương-quốc của Hát-so mà Nê-bu-cát-
nết-sa vua Ba-by-lôn đã đánh-bại. *Đức GIA-VÊ* phán
như vậy:
“Hãy đứng dậy, hãy đi lên đến Kê-đa
Và hãy tận diệt các người phương đông.
- 29^Chúng sẽ lấy đi các lều của chúng và các bầy của
chúng;
Chúng sẽ đem đi theo cho chúng
Các màn lều của chúng, tất cả hàng hoá của chúng, và
những con lạc-đà của chúng,
Và chúng sẽ kêu lên tới nhau: ‘Nỗi kinh-hãi ở mọi
phía!’
- 30^Hãy chạy đi, trốn đi! Hãy sống trong những vực sâu,
Ôi cư-dân Hát-so,” *Đức GIA-VÊ* tuyên-bố;
“Vì Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn đã lập một kế-
hoạch chống lại các người
Và đã nghĩ ra một âm-muru chống lại các người.
- 31^Hãy đứng dậy, hãy đi lên chống một dân thoai mái,
Sống an-toàn,” *Đức GIA-VÊ* tuyên-bố.
“Nó không có các công hay các then cửa;
Chúng sống một mình.
- 32^Những con lạc-đà của chúng sẽ thành của-cướp,
Và vô số gia súc của chúng thành của ăn-cấp,
Và Ta sẽ tán-lạc những kẻ cất góc *tóc* theo mọi ngọn
gió;
Và Ta sẽ đem tai-họa của chúng đến từ mọi phía,” *Đức*
GIA-VÊ tuyên-bố.
- 33^Rồi Hát-so sẽ thành hang-động của chó rừng,
Một chỗ tan-hoang mãi mãi;
Không một ai sẽ sống ở đó,
Cũng chẳng có một đứa con trai nào của người cư-ngụ
trong đó.”

Lời tiên-tri chống Ê-lam (49.34-49.39)

34 Lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tiên-tri Giê-rê-mi về Ê-lam, khi triều-đại Sê-dê-kia vua Giu-đa bắt đầu, rằng:

35 “GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy:

‘Này, Ta sẽ bẻ cung của Ê-lam,
Cái mạnh nhất của sức-lực chúng.

36 ‘Và Ta sẽ giáng trên Ê-lam bốn ngọn gió

Từ bốn phương trời,
Và sẽ tàn-lạc chúng đến tất cả những ngọn gió ấy;
Và sẽ chẳng có một quốc-gia nào
Mà những kẻ bị ruồng-bỏ của Ê-lam lại chẳng đến.

37 ‘Thế là Ta sẽ làm tan-vỡ Ê-lam trước mặt các kẻ thù của chúng

Và trước mặt những kẻ truy tìm sinh-mạng của chúng;
Và Ta sẽ đem tai-họa trên chúng,
Ngay cả con giận dữ dội của Ta,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bố,

‘Và Ta sẽ sai gươm theo sau chúng
Cho đến khi Ta đã hủy-diệt chúng.

38 ‘Đoạn Ta sẽ đặt ngai Ta tại Ê-lam,
Và Ta sẽ diệt khỏi nó vua và các ông hoàng,’
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

39 ‘Nhưng sẽ xảy ra trong các ngày sau rốt
Rằng Ta sẽ phục-hồi các sản-nghiệp của Ê-lam,’”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

Lời tiên-tri chống Ba-by-lôn (50.1-50.46)

50 1 Lời mà Đức GIA-VÊ đã phán về Ba-by-lôn, đất của dân Canh-đê, qua tiên-tri Giê-rê-mi:

2 “Hãy tuyên-bố và hãy công-bố ở giữa các quốc-gia.

Hãy công-bố nó và hãy phát lên một ngọn cờ.

Đừng giấu nhưng nói:

Ba-by-lôn đã bị chiếm,

Bên đã bị làm hồ-thẹn, Mê-rô-đác đã bị đập tan;

Hình-tượng của nó đã bị làm hồ-thẹn, các thân-tượng của nó đã bị đập tan.’

3 “Vì một dân đã đến tới chống lại nó, ra từ phương bắc; dân này sẽ làm cho đất của nó thành một vật khiếp-sợ, và sẽ không có ai ở trong đó. Cả người lẫn thú đã chạy đi mất, chúng đã đi mất! 4 Trong các ngày đó và vào lúc đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ đến, cả chúng lẫn các con trai Giu-đa; chúng sẽ vừa đi vừa khóc, và sẽ chính là GIA-VÊ Chúa TRỜI của chúng, chúng sẽ tìm-kiếm. 5 Chúng sẽ hỏi đường đến Si-ôn, quay mặt chúng theo hướng nó; chúng sẽ đến để liên-kết với GIA-VÊ bằng một giao-ước đời đời sẽ chẳng bị quên lãng.

6 “Dân Ta đã thành những con chiên thất-lạc;

Những kẻ chăn của họ đã dẫn họ đi lạc.

Chúng đã khiến họ quay sang một bên trên các ngọn núi;

Chúng đã đi từ núi đến đồi

Và đã quên chỗ nghỉ của chúng.

7 “Tất cả những kẻ đã gặp chúng đã nuốt chúng;

Và những kẻ địch của chúng đã nói: ‘Chúng ta không có tội,

Vì chúng đã phạm-tội chống lại Đức GIA-VÊ, là nơi cư trú của sự công-chính,

Tức là Đức GIA-VÊ, là hy-vọng của tổ-phụ của chúng.’

8 “Hãy đi lang thang khỏi giữa Ba-by-lôn

Và hãy đi ra khỏi đất của dân Canh-đê về phía trước;

Cũng giống như những con dê đực đi đầu bầy.

9 “Vì này, Ta sắp khuấy động và đem chống Ba-by-lôn

Một đám gồm những dân-tộc lớn từ đất phương bắc,

Và chúng sẽ đàn các chiến-tuyến chống nó;

Từ đó nó sẽ bị bắt tù,

Các mũi tên của chúng sẽ giống như một dưng sĩ chuyên nghiệp

Là kẻ chẳng trở về tay không.

10 “Và Canh-đê sẽ thành của-cướp;

Tất cả những kẻ cướp-bóc nó sẽ có đầy-đu,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

11 “Vì các người vui-mừng, vì các người hân-hoan,

Hỡi các người những kẻ cướp-bóc tài sản của Ta,

Vì các người nhảy lồm chồm như con bò cái đập lúa

Và hí như những con ngựa đực,

12 Mẹ các người sẽ bị xấu-hổ lắm,

Người đẻ các người sẽ bị làm nhục.

Kìa, bà sẽ là hèn mọn nhất trong các quốc-gia,

Một vùng hoang-vu, một đất khô cằn, và một sa-mạc.

13 “Vì sự phẫn nộ của GIA-VÊ, nó sẽ không có ai ở nữa,

Nhưng nó sẽ hoàn-toàn tiêu-diệt;

Mọi người đi qua gần Ba-by-lôn sẽ khiếp-sợ

Và sẽ xỉ xảm vì những vết thương của nó.

14 “Các người hãy đàn các chiến-tuyến chống Ba-by-lôn ở mọi phía,

Tất cả các người những kẻ giương cung,

Bắn vào nó, đừng tiếc tên,

Vì nó đã phạm tội chống lại GIA-VÊ.

15 “Hãy cất lên tiếng ra trận chống lại nó ở mọi phía!

Nó đã đầu-hàng, những cột-trụ của nó đã đổ,

Các tường-thành nó đã bị phá đổ.

Vì đó là sự báo-thù của GIA-VÊ:

Hãy trả thù nó;

Như nó đã gây cho người, hãy khiến cho nó cũng vậy.

16 “Hãy diệt kẻ gieo giống khỏi Ba-by-lôn,

Và kẻ cầm liềm trong mùa gặt;

Vì trước thanh kiếm của kẻ áp-bức

Ai nấy sẽ trở về cùng chính dân mình,

Ai nấy sẽ chạy trốn về chính đất mình.

17 “Y-sơ-ra-ên là một bầy chiên tàn-lạc, những con sư-tử đã đuổi họ đi. Người đầu-tiên đã nuốt nó là vua A-si-ri, và kẻ sau cùng đã bẻ gãy xương nó là Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn. 18 Cho nên, GIA-VÊ vạn-quân, Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: ‘Này, Ta sẽ phạt vua Ba-by-lôn

và xứ của nó, y như Ta đã phạt A-si-ri. 19 Rồi Ta sẽ đem Y-sơ-ra-ên về đồng cỏ của nó, và nó sẽ ăn cỏ trên Cạt-mên

và Ba-san, và hòn của nó sẽ được thỏa-mãn trong vùng đồi núi Ép-ra-im và Ga-la-át. 20 Trong các ngày đó và vào lúc đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “người ta sẽ truy tìm sự gian-ác của Y-sơ-ra-ên, nhưng sẽ chẳng thấy gì; và tìm những tội của Giu-đa, nhưng chúng không có tội; vì Ta sẽ tha-thứ những kẻ mà Ta chưa lại để sống sót.’

21 “Chống đất Mê-ra-tha-im, hãy đi lên chống nó,

Và chống cư-dân Phê-cốt.

Hãy giết và tận diệt chúng,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,

“Và hãy làm theo mọi điều Ta đã truyền cho người.

22 “Tiếng ồn giao chiến được nghe trong xứ ấy

Và sự hủy-diệt lớn-lao.

23 “Sao cái búa của toàn-thể trái đất

Đã bị chặt-dứt và bị gãy thế!

Sao Ba-by-lôn đã thành
 Một vật ghê-rợn giữa các nước!
 24“Ta đã gài bẫy bắt người, và người cũng bị bắt, ôi Ba-by-lôn,
 Trong khi chính người đã chẳng biết;
 Người đã bị bắt gập và cũng đã bị tóm
 Vì người đã dính dáng vào sự xung-đột với GIA-VÊ.”
 25Đức GIA-VÊ đã mở kho khí-giới của Ngài
 Và đã đem các vũ-khí của sự căm phẫn của Ngài ra,
 Vì ấy là việc làm của Chúa GIA-VÊ vạn-quân
 Trong xứ sở của dân Canh-đê.
 26Hãy đến cùng nó từ biên-giới xa nhất;
 Hãy mở các kho của nó ra,
 Hãy chất nó lên như các đồng
 Và hãy tận diệt nó,
 Đừng để lại cái gì cho nó.
 27Hãy chém tất cả những con bò tơ đực của nó;
 Hãy để chúng đi xuống đến hàng thịt!
 Khốn cho chúng, vì ngày của chúng đã đến rồi,
 Thời-điểm có hình-phạt của chúng.
 28Có tiếng của những kẻ đào tẩu và các người tị-nạn từ đất
 Ba-by-lôn,
 Đề công-bố trong Si-ôn sự báo-thù của GIA-VÊ Đức
 Chúa TRỜI của chúng ta,
 Sự báo-thù cho đền-thờ Ngài.
 29“Hãy gọi nhiều người đến chống Ba-by-lôn,
 Tất cả những kẻ giương cung;
 Hãy đóng trại vây nó ở mọi phía,
 Đừng chừa lối thoát nào cả.
 Hãy báo-trả theo việc làm của nó;
 Theo mọi điều nó đã làm, thì hãy làm như vậy cho nó;
 Vì nó đã thành ngạo-mạn chống GIA-VÊ,
 Chống lại Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên.
 30“Bởi vậy, các thanh niên của nó sẽ ngã gục trên các
 đường-phố của nó,
 Và tất cả lính tráng của nó sẽ im miệng trong ngày đó,”
 Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
 31“Này, Ta chống người, hồi đũa ngạo-mạn,”
 Chúa GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố,
 “Vì ngày của người đã đến rồi,
 Thời-điểm mà Ta sẽ trừng phạt người.
 32“Kẻ ngạo-mạn sẽ vấp và ngã
 Không có ai đỡ nó lên;
 Ta sẽ phồng hóa các thành-thị của nó,
 Và lửa sẽ thiêu-nuốt tất cả các miền phụ-cận của nó.”
 33Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy:
 “Những con trai Y-sơ-ra-ên bị áp-bức,
 Và những con trai Giu-đa;
 Và tất cả những kẻ bắt tù chúng đã cầm chắc chúng,
 Họ đã không chịu thả chúng ra.
 34“Đấng Cứu-chuộc của chúng là mạnh, GIA-VÊ vạn-
 quân là danh của Ngài;
 Ngài sẽ bào-chữa mạnh mẽ nguyên cơ của chúng,
 Hầu cho Ngài có thể đem sự nghi-ngợi cho trái đất,
 Nhưng đem xào xáo tới cho cư-dân Ba-by-lôn.
 35“Một thanh gươm chống lại dân Canh-đê,” Đức GIA-
 VÊ tuyên-bố,
 “Và chống cư-dân Ba-by-lôn,
 Và chống các quan-chức của nó và những người khôn-
 ngoan của nó!
 36“Một thanh gươm chống các thầy tế-lễ nói lời sám-

truyền, và chúng sẽ thành những kẻ đại-dội!
 Một thanh gươm chống những kẻ mạnh của nó, rồi
 chúng sẽ bị đập tan!
 37“Một thanh gươm chống các con ngựa của họ và chống
 các chiến xa của họ,
 Và chống tất cả những người ngoại-quốc ở giữa nó,
 Và họ sẽ thành đàn-bà!
 Một thanh gươm chống những kho tàng của nó, và
 chúng sẽ bị cướp bóc!
 38“Một con hạn-hán ở trên các dòng nước của nó, và
 chúng sẽ bị cạn-khô!
 Vì nó là xứ thần-tượng,
 Và chúng điên-tiết vì các thần-tượng dễ sợ.
 39“Bởi vậy, các sinh-vật sống ở sa-mạc sẽ sống ở đó cùng
 với chó rừng;
 Chim đà-diều cũng sống trong đó,
 Và nó sẽ không bao giờ có lại cư-dân
 Hay ở đó từ đời này đến đời kia.
 40“Như khi Chúa TRỜI đã lật đổ Sô-đôm
 Và Gô-mô-rơ cùng với các dân láng giềng của nó,” Đức
 GIA-VÊ tuyên-bố,
 “Không có ai sẽ sống ở đó,
 Cũng không có một con trai của người nào cư-trú tại đó.
 41“Kìa, một dân đến từ phương bắc,
 Và một nước lớn và nhiều vua
 Sẽ được kích động từ các phần xa-xôi của trái đất.
 42“Họ cầm cung và lao;
 Họ tàn-ác và không có lòng khoan-dung.
 Tiếng của họ gầm như biển,
 Và họ cỡi ngựa,
 Được sắp hàng như một người ra trận
 Chống lại người, ôi con gái của Ba-by-lôn.
 43“Vua Ba-by-lôn đã nghe phúc-trình về chúng,
 Và tay của hắn xuội lợ;
 Khủng hoảng đã kẹp-chặt hắn,
 Quần-quai đau-dớn như đàn-bà đang đẻ.
 44“Này, một kẻ sẽ lên như sư-tử lên từ bụi rậm của sông
 Giô-đanh đến đồng cỏ được tưới nước một cách mãi-mãi;
 vì trong chốc-lát Ta sẽ làm cho chúng trốn chạy xa khỏi
 nó, và bất cứ kẻ nào được chọn Ta sẽ chỉ-định cai-trị nó.
 Vì ai giống như Ta? Ai sẽ triệu Ta đến? Và thế thì ai là kẻ
 chặn có thể đứng chống lại Ta cho được?”
 45Bởi vậy, hãy
 nghe kẻ-hoạch của Đức GIA-VÊ mà Ngài đã trừ-tính
 chống Ba-by-lôn, và các mục-đích của Ngài mà Ngài đã
 có ý-định chống lại đất của dân Canh-đê: một cách chắc-
 chắn họ sẽ kéo chúng đi, ngay cả những con nhỏ trong bầy
 một cách chắc-chắn Ngài sẽ làm đồng-đò thành tan-hoang
 bởi cơ chúng. 46Lúc có tiếng la: “Ba-by-lôn đã bị chiếm
 lấy!” thì trái đất bị rung-chuyển, và tiếng kêu-la được nghe
 biết ở giữa các quốc-gia.
 Ba-by-lôn bị xét-xử vì các tội đối-nghịch Y-sơ-ra-ên
 (51.1-51.64)
51¹Đức GIA-VÊ phán như vậy:
 “Này, Ta sẽ dấy lên chống lại Ba-by-lôn
 Và chống lại cư-dân của Canh-đê
 Linh của một kẻ hủy-diệt.
 2“Ta sẽ sai phái những người ngoại-quốc đến Ba-by-lôn
 để họ có thể sàng-sảy nó
 Và có thể phá-hủy đất nó;
 Vì ở mọi phía họ sẽ chống đối nó
 Trong ngày có tai-nạn của nó.

- 3“Chớ để kẻ giương cung của mình giương *cung ra*,
Cũng chớ để nó đứng dậy trong áo giáp của nó;
Cũng vậy, chớ tha những đàn-ông trẻ của nó;
Hãy công-hiến tất cả quân-đội nó cho sự hủy-diệt.
- 4“Và chúng sẽ bị giết ngã gục trong đất dân Canh-đê,
Và bị đắm trong các đường-phổ.”
- 5Vì cả Y-sơ-ra-ên lẫn Giu-đa đã chẳng bị bỏ rơi
Bởi Đức Chúa TRỜI của nó, Đức GIA-VÊ vạn-quân,
Dầu xứ sở của chúng đầy lỗi-lầm
Trước mặt Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên.
- 6Hãy chạy trốn khỏi giữa Ba-by-lôn,
Và mỗi đứa các ngươi giải-thoát hồn của mình!
Chớ bị tiêu diệt *khi nó bị phạt*,
Vì đây là thời-kỳ báo trả của Đức GIA-VÊ;
Ngài sắp báo-oán nó.
- 7Ba-by-lôn đã là cái chén vàng trong tay Đức GIA-VÊ
Làm tất cả trái đất say-sưa.
Các quốc-gia đã uống rượu của nó;
Cho nên các quốc-gia đang nổi điên.
- 8Thình-linh Ba-by-lôn đã đổ xuống và bị bẻ;
Hãy than-khóc vì nó!
Hãy đem dầu thơm đến cho sự đau-đớn của nó;
Có lẽ nó được lành.
- 9Chúng ta đã tiến hành chữa lành cho Ba-by-lôn, song nó
chẳng được chữa lành
Hãy bỏ rơi nó và mỗi người chúng ta hãy đi đến xứ của
chính mình,
Vì sự trừng phạt nó đã thấu đến tận trời
Và vượt cao lên trên đến tận các bầu trời.
- 10Đức GIA-VÊ đã đem đến sự bào-chữa cho chúng ta;
Hãy đến và chúng ta hãy thuật lại trong Si-ôn
Việc làm của GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI chúng ta!
- 11Hãy chúc các mũi tên, làm đầy các bao đựng tên!
Đức GIA-VÊ đã khuấy động linh các vua của dân Mê-đi,
Vì Ngài có ý định là chống Ba-by-lôn để diệt nó;
Vì ấy là sự báo-trả của Đức GIA-VÊ, sự báo-trả cho
đền-thờ của Ngài.
- 12Hãy nâng lên một dấu-hiệu chống các tường-thành của
Ba-by-lôn;
Hãy bố-trí một người lính canh mạnh mẽ,
Hãy đặt lính gác,
Hãy bố-trí người để phục-kích!
Vì Đức GIA-VÊ đã có ý định và đã thực-hiện
Điều Ngài đã phán về cư-dân của Ba-by-lôn.
- 13Hỡi người là kẻ ở cạnh nhiều dòng nước,
Có nhiều cửa-báo,
Sự cuối-cùng của ngươi đã đến rồi,
Giải-pháp cho sự tham-lam của ngươi.
- 14Đức GIA-VÊ vạn-quân đã chỉ chính Ngài mà thề:
“Hắn Ta sẽ đổ đầy ngươi với một đám như cào-cào,
Và chúng sẽ la to với tiếng reo chiến-thắng trên ngươi.”
- 15Chính là Ngài, Đấng đã làm ra trái đất bởi quyền-
năng của Ngài,
Đấng thiết-lập thế-giới bởi sự khôn-ngoan của Ngài,
Và bởi sự am-hiểu của mình, Ngài đã giương các từng
trời ra.
- 16Khi Ngài thốt ra tiếng của Ngài, thì có sự huyền-náo của
những dòng nước trong các từng trời,
Và Ngài khiến mây bay lên từ đầu-cùng của trái đất;
Ngài làm chớp cho mưa,
Và đem gió lại từ các nhà kho của Ngài.
- 17Tất cả loài người thì ngu-ngốc, không có sự hiểu-biết;
Mỗi thợ vàng vì các hình-tượng của hắn mà bị xấu-hổ;
Vì các hình-tượng đúc của hắn là lừa bịp,
Và chẳng có hơi thở gì ở trong chúng.
- 18Chúng không ra gì, một việc khô-hài;
Khi chúng bị trừng phạt, chúng sẽ hư mất.
- 19Phần của Gia-cốp thì không như chúng;
Vì Ngài là Đấng Sáng-tạo của tất cả,
Và của chi-tộc thuộc tài-sản riêng của Ngài.
Đức GIA-VÊ vạn-quân là danh của Ngài.
- 20Ngài phán: “Ngươi là gây-tày chiến-tranh của Ta, khí-
giới chiến-tranh của Ta;
Và với ngươi Ta phá-tan các quốc gia,
Và với ngươi Ta hủy-diệt các vương-quốc.
- 21“Và với ngươi Ta đập-tan ngựa và người cưỡi ngựa,
22Và với ngươi Ta đập-tan chiến xa và kẻ cỡi nó,
Và với ngươi Ta đập-tan đàn-ông và đàn-bà,
Và với ngươi Ta đập-tan người già và kẻ nhỏ,
Và với ngươi Ta đập-tan trai-trẻ và gái đồng-trinh,
- 23Và với ngươi Ta đập-tan kẻ chăn và bầy của nó,
Và với ngươi Ta đập-tan nông gia và cặp bò kéo của nó,
Và với ngươi Ta đập-tan các thông-đốc và các tinh-
trường.
- 24“Nhưng Ta sẽ báo-trả Ba-by-lôn và tất cả cư-dân tại
Canh-đê vì mọi điều ác mà chúng đã làm trong Si-ôn
trước mắt các ngươi,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 25“Này, Ta chống ngươi, hỡi núi hay hủy-diệt,
Là kẻ hủy-diệt toàn trái đất,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
“Và Ta sẽ giương tay Ta ra chống ngươi,
Và lần ngươi xuống từ trên các vách đá
Và Ta sẽ khiến ngươi thành núi bị mòn.
- 26“Và người ta sẽ chẳng lấy từ ngươi một hòn đá làm góc
Cũng chẳng một hòn đá làm nền,
Nhưng ngươi sẽ tan-hoang mãi mãi,” Đức GIA-VÊ
tuyên-bố.
- 27Hãy nâng lên một dấu-hiệu trong xứ này,
Hãy thổi kèn trom-pét giữa các quốc-gia!
Hãy dành riêng các quốc-gia để chống nó,
Hãy vờ các vương-quốc A-ra-rát, Min-ni, và Ách-kê-na
chống nó;
Hãy chỉ-định một thông-chế chống lại nó,
Hãy đem ra những con ngựa như châu-chấu có lông
dụng đứng.
- 28Hãy dành riêng các dân để chống nó,
Các vua của dân Mê-đi,
Các thông-đốc của chúng và các tinh-trường của chúng,
Và mọi lãnh thổ thuộc quyền cai-trị của chúng.
- 29Vì vậy đất rung-động và quận đau,
Vì các mục-đích của Đức GIA-VÊ chống Ba-by-lôn đều
đứng vững,
Để khiến xứ Ba-by-lôn thành
Tan-hoang không người ở.
- 30Những dũng sĩ của Ba-by-lôn đã ngưng đánh,
Chúng ở trong các đồn-lũy;
Sức-lực của chúng bị kiệt,
Chúng đang thành *như* đàn-bà;
Những chỗ ở của chúng bị đốt,
Các then gài *cổng* của nó bị bẻ gãy.
- 31Người đưa tin này chạy đến gặp người kia,

- Và sứ-giá này gặp sứ-giá kia,
 Để báo tin cho vua Ba-by-lôn
 Rằng thành của vua đã bị chiếm từ đầu *này đến đầu nó*;
 32 Những chỗ cạn cũng đã bị chiếm,
 Và họ đã đốt các vùng đầm-lầy bằng lửa,
 Và lính tráng đều khiếp-sợ.
- 33 Vì Đức GIA-VÊ vạn-quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vậy:
 “Con gái Ba-by-lôn giống như sắn đập lúa
 Có một lúc nó được nện rần-chắc;
 Nhưng trong ít lâu nữa mùa gặt sẽ đến với nó.”
- 34 “Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn đã nuốt ta và đã
 nghiền nát ta,
 Nó đã bỏ ta xuống như bình trống-không;
 Nó đã nuốt ta như một con quái vật,
 Nó đã làm đầy bao-từ nó với các đồ ăn ngon của ta;
 Nó đã làm ta hao mòn.
- 35 “Nguyện xin bạo-lực *giáng* cho ta và cho xác-thịt ta đổ
 trên Ba-by-lôn,”
 Cư-dân của Si-ôn sẽ nói *thế*;
 Và, “Nguyện máu ta ở trên cư-dân của Canh-đê,”
 Giê-ru-sa-lem sẽ nói *thế*.
- 36 Bởi vậy, Đức GIA-VÊ phán như vậy:
 “Kìa, Ta sẽ bào-chữa vạ của ngươi
 Và đòi sự trả-thù trọn- vẹn cho ngươi;
 Và Ta sẽ làm khô biển của nó
 Và làm cạn nguồn nước của nó.
- 37 “Ba-by-lôn sẽ thành một đồng *đổ-nát*, một hang động
 của chó rừng,
 Một vật ghê-rợn và xì xầm, không cư-dân.
- 38 “Chúng sẽ cùng nhau rống như các su-từ tợ,
 Chúng sẽ gầm-gừ như những su-từ con.
- 39 “Khi chúng kích-động lên, Ta sẽ dọn tiệc cho *chúng*
 Và khiến chúng say, để chúng nó có thể thành om sòm
 Và có thể ngủ một giấc mãi mãi
 Và không thức dậy,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 40 “Ta sẽ hạ chúng xuống như chiên con đến lò thịt,
 Như những con chiên đực cùng với các con dê đực.
- 41 “Sao mà Sê-sác¹ đã bị chiếm rồi,
 Và lời ngợi-khen của toàn trái đất đã bị cướp đi thế!
 Sao mà Ba-by-lôn đã trở nên một vật ghê-rợn giữa các
 quốc-gia thế!
- 42 “Biển đã dâng trào lên Ba-by-lôn;
 Nó đã bị các luồng sóng náo-động của biển tràn ngập.
- 43 “Các thành-thị của nó đã trở nên một vật ghê-rợn,
 Một đất khô cằn và một sa-mạc,
 Một xứ không ai sống,
 Và không có con trai của người đi qua.
- 44 “Ta sẽ trừng phạt Bên trong Ba-by-lôn,
 Và Ta sẽ làm cho cái nó nuốt ỏi ra khỏi miệng nó;
 Và các quốc-gia sẽ không còn đổ về nó nữa.
 Ngay cả tường-thành Ba-by-lôn cũng đã ngã xuống!
- 45 “Đi ra khỏi giữa nó, hỡi dân Ta,
 Và mỗi đứa trong các ngươi hãy cứu mình
 Khỏi cơn giận mãnh liệt của GIA-VÊ,
- 46 “Nay e tâm các ngươi trở nên yếu-ớt,
 Và các ngươi sợ-sệt vì nghe báo cáo trong xứ này—
- Vì báo cáo ấy sẽ đến một năm,
 Và sau năm đó một báo cáo khác *đến* một năm khác,
 Và bạo-lực sẽ có ở trong đất này
 Khi kẻ cai-trị này chống lại kẻ cai-trị kia—
- 47 Bởi vậy, này, những ngày đang đến
 Khi Ta sẽ trừng phạt các thần-tượng của Ba-by-lôn;
 Và toàn xứ của nó sẽ bị xấu-hổ,
 Và mọi kẻ bị giết của nó sẽ ngã xuống trong nó.
- 48 “Lúc ấy, trời và đất và mọi thứ ở trong chúng
 Sẽ reo-hò vui-sướng vì Ba-by-lôn,
 Vì những kẻ hủy-diệt sẽ đến chống nó từ phương bắc,”
 Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
- 49 Quả thật Ba-by-lôn phải ngã vì những kẻ bị giết của Y-
 sơ-ra-ên,
 Như cũng vì Ba-by-lôn mà những kẻ bị giết của toàn trái
 đất đã ngã gục.
- 50 Các ngươi những kẻ đã thoát khỏi gươm,
 Đi ra! Đừng ở lại!
 Hãy nhớ Đức GIA-VÊ từ phương xa,
 Và hãy để Giê-ru-sa-lem đến trong tâm-trí các ngươi.
- 51 Chúng ta xấu-hổ bởi vì chúng ta đã nghe sự si-nhục;
 Sự ô-nhục đã phủ mặt chúng ta,
 Vì những ngoại-kiểu đã vào
 Các nơi thánh của đền Đức GIA-VÊ.
- 52 “Bởi vậy, này, những ngày đang đến,” Đức GIA-VÊ
 tuyên-bố,
 “Khi Ta sẽ phạt các hình-tượng của nó,
 Và các kẻ bị thương trí mạng sẽ rên-ri khắp đất của nó.
- 53 “Dầu Ba-by-lôn sẽ lên được các tầng trời,
 Và dầu nó sẽ cùng-cổ được đồn-lũy rất cao của nó,
 Từ Ta những kẻ hủy-diệt sẽ đến với nó,” Đức GIA-VÊ
 tuyên-bố.
- 54 Có tiếng la-hét từ Ba-by-lôn,
 Và có *tiếng* hủy-diệt lớn từ đất của dân Canh-đê!
- 55 Vì Đức GIA-VÊ sắp hủy-diệt Ba-by-lôn,
 Và Ngài sẽ làm tiếng động lớn biển mất khỏi nó.
 Và những ngọn sóng của chúng sẽ gầm-thét như nhiều
 nước;
 Sự ồn-ào của những giọng nói của chúng vang ra.
- 56 Vì kẻ hủy-diệt đang đến chống nó, chống Ba-by-lôn,
 Và những người phi-thường của nó sẽ bị bắt,
 Những cây cung của chúng bị đập tan;
 Vì GIA-VÊ là một Đức Chúa TRỜI báo-trả,
 Ngài sẽ báo-trả đầy-đủ.
- 57 “Và Ta sẽ khiến các ông hoàng của nó, các kẻ khôn-
 ngoan của nó say,
 Các thống-đốc của nó, các tinh-trưởng của nó, và những
 dũng sĩ của nó,
 Để chúng được ngủ một giấc mãi mãi và không thức
 dậy,”
 Vua, có danh là Đức GIA-VÊ vạn-quân, tuyên-bố.
- 58 Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy:
 “Tường-thành dây của Ba-by-lôn sẽ hoàn-toàn bị san
 bằng,
 Và những công cao của nó sẽ bị lửa đốt;
 Thế là các dân sẽ làm việc cực-nhọc mà chẳng được gì,
 Và các quốc-gia thành kiệt quệ chỉ để cho lửa.”
- 59 Đây là thông-diệp mà tiên-tri Giê-rê-mi đã ra lệnh cho
 Sê-ra-gia, con trai Nê-ri-gia, cháu nội Ma-a-sê-gia, khi
 người đi với Sê-đê-kia vua Giu-đa đến Ba-by-lôn trong

¹Sê-sác: tên ả của Ba-by-lôn

năm thứ tư của triều-đại vua này. (Bấy giờ Sê-ra-gia là quan nội-đại-thần.) ⁶⁰Thế là Giê-rê-mi viết trong chỉ một cuốn sớ tất cả tai-họa sẽ đến trên Ba-by-lôn, nghĩa là, tất cả các lời đã được viết về Ba-by-lôn. ⁶¹Lúc ấy Giê-rê-mi nói với Sê-ra-gia: “Khi người vừa đến Ba-by-lôn, thì khá đọc tất cả những lời này to lên, ⁶²và hãy nói: ‘*Ôi Đức GIA-VÊ, về chỗ này Chúa đã hứa tiêu-diệt nó, hầu cho sẽ không có cái gì ở trong nó, người hoặc thú, nhưng nó sẽ là một nơi tan-hoang mãi mãi.*’ ⁶³Và sẽ xảy ra khi người vừa đọc cuốn sớ này xong, người sẽ cột một cục đá vào nó, và ném nó vào trong giữa sông Ô-phơ-rát, ⁶⁴và nói: ‘Y như vậy Ba-by-lôn sẽ chìm xuống và không chỗi lên nữa, bởi có tai-họa Ta sẽ giáng trên nó; và chúng sẽ thành kiệt quệ.’” Đến đó là các lời của Giê-rê-mi.

2. Chi-tiết về sự sụp-đổ của Giê-ru-sa-lem (52.1-52.34)

52¹Sê-đê-kia được 21 tuổi khi người thành vua, rồi người trị-vì 11 năm tại Giê-ru-sa-lem; tên mẹ của người là Ha-mu-ta con gái của Giê-rê-mi ở Líp-na. ²Và người làm điều xấu-xa trong cái nhìn của ĐỨC GIA-VÊ như mọi điều mà Giê-hô-gia-kim đã làm. ³Vì qua con giận của ĐỨC GIA-VÊ, việc này đã xảy ra tại Giê-ru-sa-lem và Giu-đa cho đến khi Ngài đã ném họ ra khỏi sự hiện-diện của Ngài. Rồi Sê-đê-kia nổi-loạn chống lại vua Ba-by-lôn. ⁴Bấy giờ xảy ra trong năm thứ chín của triều-đại người, vào ngày thứ mười của tháng thứ mười, Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn, người và tất cả quân-đội người, đến đánh Giê-ru-sa-lem, đóng trại vây nó, và xây một bức tường vây mọi nơi xung-quanh nó. ⁵Vì vậy thành ấy bị vây-hãm cho đến năm thứ mười-một của vua Sê-đê-kia. ⁶Vào ngày thứ chín của tháng tư, nạn đói-kém rất trầm-trọng trong thành đến nỗi không có một thức-ăn gì cho dân-chúng của đất ấy. ⁷Đoạn, thành bị vỡ, và tất cả lính tráng đều trốn ra khỏi thành vào ban đêm bởi lối đi của công ở giữa hai vách thành ở vườn thượng uyển, mặc dầu dân Canh-đê ở mọi nơi xung-quanh thành. Và họ đi bởi nẻo À-ra-ba. ⁸Nhưng quân-đội của dân Canh-đê đuổi theo vua và bắt kịp Sê-đê-kia trong đồng-bằng Giê-ri-cô, rồi tất cả quân-đội của người đều bị phân tán khỏi người. ⁹Lúc ấy, họ bắt được người, rồi đem người lên cho vua Ba-by-lôn tại Ríp-la trong đất Ha-mát; vua Ba-by-lôn bèn tuyên-án người. ¹⁰Và vua Ba-by-lôn giết các con trai của Sê-đê-kia trước mắt người, và vua Ba-by-lôn cũng giết tất cả những ông hoàng của Giu-đa tại Ríp-la. ¹¹Đoạn vua Ba-by-lôn làm đui đôi mắt của Sê-đê-kia; rồi vua Ba-by-lôn trói người bằng những cùm bằng đồng và đem người đến Ba-by-lôn, rồi giam tù người cho đến ngày người chết.

¹²Bấy giờ vào ngày mồng mười tháng năm, ấy là năm thứ mười-chín của vua Nê-bu-cát-nét-sa, vua Ba-by-lôn, đại-úy đội vệ-binh Nê-bu-xa-ra-đan, đang phục-vụ vua Ba-by-lôn, đi tới Giê-ru-sa-lem. ¹³Và hấn đốt đèn của ĐỨC GIA-VÊ, cung vua, và tất cả nhà-cửa của Giê-ru-sa-lem; ngay cả mọi biệt thự hấn cũng đốt cháy. ¹⁴Thế là tất cả quân-đội dân Canh-đê đang ở với vị đại-úy đội vệ-binh giựt sập toàn bộ tường-thành chung-quanh Giê-ru-sa-lem. ¹⁵Đoạn, đại-úy đội vệ-binh Nê-bu-xa-ra-đan bắt đi đây một số những người nghèo nhất trong dân-chúng, phần dân-chúng còn lại đã bị bỏ lại trong thành, những kẻ đào-ngũ đã bỏ theo vua Ba-by-lôn, và những thợ thủ-công còn lại. ¹⁶Nhưng đại-úy đội vệ-binh Nê-bu-xa-ra-đan chừa lại một số những người nghèo nhất của xứ để trồng nho và cày

cấy.

¹⁷Bấy giờ các cột đồng thuộc về đền của ĐỨC GIA-VÊ và các giá và cái biển đồng, đang ở trong đền ĐỨC GIA-VÊ, dân Canh-đê đập bể thành từng mảnh, rồi đem tất cả đồng của chúng về Ba-by-lôn. ¹⁸Chúng cũng lấy đi nồi, xeng, kéo, chậu, chảo, và tất cả những bình chứa bằng đồng đang được dùng trong các lễ nghi trong đền-thờ. ¹⁹Vị đại-úy đội vệ-binh cũng lấy đi tô, lư-hương, chậu, nồi, chân đèn, chảo, và chén đựng rượu lễ, là những vật bằng vàng ròng, và bạc ròng. ²⁰Hai cái cột, cái biển, 12 con bò đồng ở dưới cái biển, và các giá, mà vua Sa-lô-môn đã làm cho đền ĐỨC GIA-VÊ—đồng từ tất cả vật chứa này cân không nổi. ²¹Về phần các cột, chiều cao của một cột là 18 cu-bít, chu-vi là 12 cu-bít, và dày bốn ngón tay, và rỗng. ²²Và có một đầu cột bằng đồng ở trên nó; và bề cao của mỗi đầu cột là 5 cu-bít, với cái lưới và những trái lựu ở trên đầu cột mọi nơi chung-quanh, tất cả đều bằng đồng. Và cây cột thứ nhì cũng có những thứ ấy, kể cả những trái lựu. ²³Và có 96 trái lựu phơi ra; có tất cả là 100 trái lựu trên cái lưới tất cả chung-quanh.

²⁴Lúc ấy đại-úy đội vệ-binh bắt thầy tế-lễ cả Sê-ra-gia và thầy tế-lễ phó Sô-phô-ni, với 3 quan-viên của đền-thờ. ²⁵Hắn cũng bắt từ thành một quan-chức, là đốc-công của lính tráng, bảy vị cố-vấn của vua, những người này được tìm thấy trong thành, người thư-ký của vị chỉ-huy-trưởng quân-đội, là người tập-hợp dân-chúng trong xứ, và 60 đàn-ông trong dân-chúng trong xứ, được tìm thấy ở trong thành. ²⁶Vị đại-úy đội vệ-binh Nê-bu-xa-ra-đan bắt họ và đem họ đến vua Ba-by-lôn tại Ríp-la. ²⁷Rồi vua Ba-by-lôn đánh hạ họ và giết họ tại Ríp-la trong đất Ha-mát. Thế là Giu-đa bị dẫn đi đây khỏi xứ của họ.

²⁸Đây là những người mà Nê-bu-cát-nét-sa đưa đi đây: trong năm thứ bảy 3 ngàn 23 người Giu-đa; ²⁹trong năm thứ mười-tám của Nê-bu-cát-nét-sa 832 người từ Giê-ru-sa-lem; ³⁰trong năm thứ hai-mươi ba của Nê-bu-cát-nét-sa, đại-úy đội vệ-binh Nê-bu-xa-ra-đan bắt đi đây 745 người Giu-đa; tất cả là 4 ngàn 600 người.

³¹Bấy giờ xảy ra trong năm thứ ba-mươi bảy của sự lưu-đày của Giê-hô-gia-kin vua Giu-đa, trong năm thứ mười, vào ngày thứ hai-mươi lăm của tháng ấy, rằng Ê-vinh-mê-rô-đac vua Ba-by-lôn, trong năm thứ nhất của triều-đại vua, tỏ đặc-ân cho Giê-hô-gia-kin vua Giu-đa và thả người ra khỏi nhà tù. ³²Đoạn vua nói chuyện từ-tế với người và đặt ghế của người cao hơn ghế của những vua khác đang ở với mình tại Ba-by-lôn. ³³Thế là Giê-hô-gia-kin thay quần áo tù của mình, và dùng bữa của mình trong sự hiện-diện của nhà vua đều-đặn trong suốt những ngày của đời mình. ³⁴Còn tiền cấp-dưỡng của người, tiền cấp-dưỡng được vua Ba-by-lôn ban cho người đều-đặn, một phần hằng ngày trong suốt những ngày của đời người cho đến ngày người chết.